

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

1 9 6 2

Tk.

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A COMITETULUI DE STAT PENTRU CULTURA ȘI ARTA

ANUL XV
nr. 8

Redacția : str. C. Mille, 5-7, București — Telefon 13.94.04

AUGUST
1962

SUMARUL

Mihai NOVICOV: <i>Literatura eliberării</i>	1
Adriana LUSCALOV: <i>Sarcinile bibliotecilor sindicale în lumina Plenarei C.C.S.</i>	5

BIBLIOTECA ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE

E. ADLER: <i>Documentarea tehnică în sprijinul construcției de mașini agricole</i>	8
<i>Completarea fondului bibliotecilor cu cărți agrozootehnice (raid anchetă).</i>	11
<i>Din realizările bibliotecilor în concursul biennial</i>	14
<i>Știri de la bibliotecile în concurs</i>	16

VA PREZENTĂM... VA RECOMANDĂM...

N. RAUȘ: <i>În patria noastră socialismul a învins definitiv la orașe și sate (montaj literar-muzical)</i>	18
Ing. Georgeta FLOROIU: <i>Ce ne spun cărțile despre lucrările agricole de toamnă (prezentare bibliografică)</i>	23
Pompiliu MARCEA: <i>Alexandru Săliia (1908—1932)</i>	25
Irina VALASOGLU: <i>Printre ghețurile Arcticei de K. Badighin (recenzie).</i>	27
Evelin FONEA: <i>Din pridvor de Aurel Leon (recenzie)</i>	29
<i>Fișier bibliografic</i>	30

ACTIVITATEA CU CĂȘTORII

Beatrice ARION: <i>Servirea diferențiată a cititorilor în câteva biblioteci din Capitală</i>	32
Ludovic RITTINGER: <i>Roadele unei colaborări multilaterale</i>	34

BIBLIOTECARUL ȘI MUNCA SA

<i>Perseverență și continuitate în muncă</i>	36
<i>Dincolo de cuvinte</i>	37

PROBLEME DE BIBLIOTECONOMIE

Mircea TOMESCU: <i>A doua conferință internațională de bibliologie</i>	38
Valentina VRANĂU: <i>Instrumentele noastre de muncă</i>	41

CĂRȚI ȘI REVISTE DE BIBLIOLOGIE

V. CÂNDEA: <i>Centrele și serviciile de documentare ale R. D. Germane</i>	42
Elena IOSEPEȘCU: <i>Studii și cercetări de bibliologie (Vol. IV)</i>	46

<i>Corespondenții ne scriu</i>	cop. III
<i>Răspundem corespondenților noștri</i>	cop. IV

* 5 5 0 0 1 5 9 9 5 *

Biblioteca IIMFST

LITERATURA ELIBERĂRII

23 August 1944 a însemnat o cotitură în istoria țării, o piatră de hotar, de la care pornind, poporul, condus de partidul muncitorilor, a început drumul cel nou în suiș. Au fost și furtuni pe acest drum, și greutăți și obstacole, dar rînd pe rînd au fost învinse. Fiecare nouă aniversare a Eliberării a adus și cîte un nou bilanț de împliniri.

Poeții au cîntat și cîntă ziua lui august douăzeci și trei așa cum a fost — ca o deschidere către lumină. Unii au cîntat-o chiar înainte ca ea să vină, prevestind-o :

*Nu simțiți apropiatul freamăt
De furtună ce-mpînzește țara?
În zădar vă opintiți cu geamăt
Să legați în lanțuri primăvara. —*

Îi înfrunta Mihai Beniuc pe stăpînitorii haini de ieri care aruncaseră țara în mizerie și sînge...

*În zădar vă sbateți și asudă
Fruntea voastră galbenă ca ceapa,
Nu puteți, degeaba-i orice trudă
Să legați în lanțuri primăvara.*

Cînd primăvara a sosit, surprinzător în pragul toamnei, scriitorii legați de popor au salutat-o cu entuziasm. Atunci s-a născut cîntecul *Porniți înainte tovarăși!* Partidul Comunist a chemat masele la lupta revoluționară pentru viața nouă, pentru desființarea exploatării omului de către om, pentru viitorul socialist. Poeții au recunoscut în această chemare și un îndemn la fărîrire de noi frumuseți. Ei s-au aliniat ca soldații în marea armată condusă de partid, în care același Mihai Beniuc se voia „toboșar al timpurilor noi”. Iar Maria Banuș, în poezia sugestiv intitulată *Ce mai bilci dărimăm*, își transformă versul în manifest:

*Adînc tîrnăcopul! Înfiinge-se bine
În tot putregaiul dughenii
Și monștrii cari latră în umbră, pe vine,
Să-i mistuie focul gheenii!*

În anii următori, poeții nu o singură dată se întorceau la tema îndrăgită: Eliberarea, douăzeci și trei august, începutul de drum revoluționar. Nu greșim spunînd că nu există poet în patria noastră care să nu fi compus versuri inspirate pentru a slăvi marea împlinire de atunci. Sînt foarte variate aceste producții poetice, dar le unește un sentiment: bucuria ieșirii din întuneric spre lumină, elanul eliberării forțelor creatoare ale poporului, certitudinea luării în stăpînire de către popor a propriului său destin.

*În August, —
scrie de pildă Aurel Rău în frumoasa
poezie Cîntec de August, —*

*Pregătit pentru noi bucurii,
Renăscuseși,
Pămînt rominesc.*

Iar Radu Boureanu, în poemul *Sub stele mari de August*, materializează în imagini pregnante senzația de iluminare, de inundare bruscă a existenței cu lumina:

*Parcă în fiecare casă
A explodat o rachetă a bucuriei,
Parcă alergau rîuri de lumină pe străzi,
pe pavaș,
Izvoare subterane în nopți de camuflaj
Îndelung pipăite de privirile oarbe,
De antenele dureroase ale așteptării.*

Tema 23 August 1944 nu putea fi tratată în literatură fără evocarea acelor care prin lupta lor eroică au pregătit victoria. Întunericul anilor criminalului război antisovietic a fost străfulgerat de scînteile scăpărate prin lupta comuniștilor. Ele au dat un sens nou vieții miilor și miilor de oameni, unor generații întregi, cum o arată foarte frumos Veronica Porumbacu în ciclul *Generația mea*:

*Tii minte cadența lumini pe strunele
noptii?
Ca pe țarm ascultam pe șosea, către
marginii.*

*Erai tu, eram eu,
Erau atîtea catarge
necunoscute-ale țării
și toate
veneau cu steagul speranței — de flăcări —
înaintea ta, Libertate.*

Realitatea aceasta a luptei, care pătrundea adînc întreaga existență a oamenilor, iluminînd-o dinlăuntru, e reflectată la modul liric și în cunoscuta *Baladă a femeii care și-a pierdut iubitul în război*, scrisă de Nina Cassian:

*...ce plimbări erau acele!
— Înalt vegheate de partid —
Sub puzderia de stele,
Două mîini scriau pe zid:
„Pace, pîine, libertate!
Jos războiul!”...*

Pînă și poeți mai tineri, adolescenți în anii premergători lui 1944, își aduc aminte de întîlnirea lor cu Partidul, al cărui nume, cum ne-o atestă Gh. Tomozei, ei nu l-au citit „pe frunzele întîlului abecedar, uscate”, ci

... scris de o mină sigură, pe un zid
de cetate

„Trăiască Partidul Comunist“

Alți poeți evocă jertfa eroică a luptătorilor, a lui Filimon Sirbu, Petre Gheorghe. În poemul închinat acestuia de Eugen Jebeleanu, reîntîlnirea cu eroul se face în muzeul Doftanei, unde sînt expuse obiectele rămase după execuție, printre care și o șapcă / De-un glonț e șapca veche ciuruită / de singe e stropită și pămînt. / Un sondor povestește viața tovarășului său. Și

... trec într-una spre Doftana oameni
Prin soare crud și pomii-n adieri.

Spre șapca veche, spre saboții galbeni,
Cravate roșii-apeacă pionieri.

— Nu vom uita, nu Petre, niciodată —
Spun pumnii strînși și-adîncii ochi
senini.

... Și e Doftana o lumină, toată.
Și șapca e țesută din lumini.

Evenimentul Eliberării din 23 August 1944 e evocat ca atare în poezii diferite, din unghiuri de vedere diferite. Ion Bănuță în poemul *În noaptea aceea* povestește cum au ieșit din închisoare comuniștii închiși; alți poeți, ca Mihai Dragomir, în *Întoarcerea armelor*, insistă asupra insurecției armate, asupra luptei cu arma-n mîna împotriva cotropitorilor fasciști:

Nu s-au mai auzit, noaptea, călăreții
pe drum,

N-au mai bătut, în toace de lemn,
alarmele

Dar partidul, știind, a spus: Acum!
Și-o armată neștiută și-a ridicat armele.
Nu s-a dat nici un ordin de zi.

Ziua venise firesc, ca orice zi după
noapte,
împlinindu-și rosturile marii armonii,
ca vara izbucnind în fructele coapte.

Și de-aceea n-au mai sunat buciurile,
pe drum,

Și n-au bătut în toace de lemn, alarmele,
Partidul, țîșnind din străfunduri, a
spus: Acum!

Și țara și-a luat, de mult pregătite,
armele.

În sfîrșit în alte poezii, ca *Vișinul lui Vania* de Victor Tulbure sau *Cîntec în August* de Dan Deșliu este exprimat sentimentul de imensă recunoștință a poporului român pentru ajutorul ce i-a fost acordat de Armata Sovietică eliberatoare.

Poezia închinată lui 23 August are în mod firesc și un caracter sărbătorec, întrucît această aniversare simbolizează toate victoriile care au fost cîștigate de atunci sub conducerea fermă și înțeleaptă a partidului. Suferințele zilei de ieri se

îndepărtează tot mai mult spre trecut, în timp ce fiecare nouă aniversare apropiе izbînda pentru care luptă cei prezenți în „era entuziasmului“ cîntată în stihuri memorabile de regretatul Nicolae Labiș:

Sîntem în miezul unui ev aprins
Și-i dăm a-nsuflețirii noastre vamă
Cei ce nu ard deslănțuiți ca noi
În flăcările noastre se destramă,

Prieteni, să trăim entuziasmul
Ce om făcu din fiecare rob,
Și care azi ne-nsuflețește lupta
În unica-nclăștare de pe glob

O clasă ne-a născut — cea proletară
Ea ne-a născut, ori ea ne-a renăscut.
În numele natalei noastre clase
Stîrpi-vom jaf, și lepră și scorburi.
Sentimentul participării solidare la entuziasmul sărbătorec al luptei e prezent și în alte versuri. Ale lui Szemler Ferenc:

Dar cît voi mai trăi am să străpung
Prin piață-n August, cînd e sărbătoare.

Ale lui Marcel Breslașu:

E sărbătoarea Patriei — și-a mea,
cum e și-al spicului belșugul holdei...

E libertatea Patriei — și-a mea,

Și-i tinerețea Patriei — și-a mea,
deși la vîrstă-s cam de-un leat cu
veacul!

Rod fraged arcuște mlada grea
Cum înflorește-n anii calzi liliacul.

În anul 1959 cînd s-au împlinit cincisprezece ani de la Eliberarea țării, sentimentul de entuziasm, împlinire, încrederea în viitor au țîșnit deosebit de puternic, căutînd forme noi de intrupare. Literatura „anului XV“ a fost deosebit de bogată, aducînd în patrimoniul artistic al poporului noi nestemate, printre care și frumoasa poezie a lui Tiberiu Utan *Cincisprezece flăcări*. Poetul vede în izbînda de la 23 August 1944 și în transformările revoluționare care au urmat-o, o împlinire a visului tuturor celor care în decursul veacurilor au luptat pentru libertatea poporului. Totodată:

Cincisprezece flăcări

cincisprezece ani

Viitori, înalță steaguri noi pe creste

Cincisprezece flăcări

steaguri de partid

Mai departe cheamă flăcările-aceste.

Astfel poezia închinată lui 23 August, evocînd în intonații grave trecutul, cîntînd sărbătorește prezentul, se îndreaptă și către viitor. Pentru că prin lupta comuniștilor — cum o spune foarte frumos Maria Banuș „... lumea se-arată întia

oară / mulțimi...“ Poporul știe că viitorul e în mâinile sale. De aceea deviza lui e „înainte“. Avântul poporului descătușat nu se poate împiedeca de nici un fel de obstacole:

*Desfășură-te, roșu steag în vînt,
Cu fu-gere-mpletindu-te, cu norii,
S-arunci lumină pe talazu-nfrînt
Ca peste cerul de cenușă, zorii,
Să cînti deasupra beznei și vîltorii
Nemuritorul luptei noastre cînt.*

*Frigu-i tăios și spumele-s amare,
Busola joacă-n soare și sub lună,
Iar veghea-i lungă, lungă-n înaintare,
Prin vijelie hohotînd nebună —
Dar vom răzbi tot noi pînă-n Comună
C.ne-i cu noi avintu-se pe mare!*

(MIHAI BENIUC. *Avînt*)

★

Ideea că ziua de 23 August 1944 a împărțit în două istoria țării, că de la această dată a început o epocă nouă în care poporul muncitor a căpătat posibilitatea să-și construiască prin luptă o viață de libertate, fericire și lumină, și-a găsit expresia nu doar în poezie, ci și în operele literare de proză și în dramaturgie. Dar dacă în poezie ideea aceasta a fost convertită în sentimente, în lucrările literare de alte genuri ea se afirmă prin înfățișarea unor întâmplări, a unor caractere și conflicte umane caracteristice vremii.

În numeroase volume de proză (*Mitrea Cocor* de Mihail Sadoveanu, *Negura* de Eusebiu Camilar, în parte în romanul lui Zaharia Stancu *Rădăcinile sînt amare*, *Nopti înfrigurate* de Aurel Mihale, apoi mai ales în romane ca *Pe multe de cuțit* de Mihai Beniuc, *Indrăzneala* de Marin Preda, *Șoseaua Nordului* de Eugen Barbu, *Bariera* de D. Mazilu, *Cazul doctorului Udrea* de Ben Corlaci, *Tinerete fără tinerețe* de Ion Istrati, *Ieșirea din Apocalips* de Alecu Ivan Ghilia, *Învățătorii* de Șerban Nedelcu ș.a.) și piese de teatru (*Arcul de triumf* de Aurel Baranga, *Orașul în flăcări* de M. Davidoglu, *Suro-rile Boga* de H. Lovinescu, *Passacaglia* de Titus Popovici, *Întoarcerea* de M. Beniuc etc.) e reflectată lupta pe care au dus-o comuniștii în anii 1941—1944 împotriva sîngeroasei dictaturi fasciste și a războiului antisovietic, pentru organizarea forțelor patriotice și pregătirea în-surecției armate eliberatoare. Accentul în cele mai multe din lucrările citate se pune pe aspectele spectaculoase ale luptei, pe dirzenia și curajul comuniștilor, de care ei dau dovadă în momentele de maximă încordare a înclăștării cu

dușmanul de clasă. Eroismul comuniștilor se reliefează prin devotamentul lor, prin forța lor de abnegație, prin capacitatea de a sacrifica totul, la nevoie, atunci cînd cauza o cere. (Prins de dușmani, fără nici o șansă de a scăpa, comunistul Vițu din romanul *Bariera* so-coate că a muri demn este tot o sarcină de partid). Operele literare pe care le-am înșirat mai sus se constituie ca un omagiu vibrant adus aceluia care au stat în fruntea luptei cele mai grele, care prin faptele lor au confirmat că merită pe deplin titlul de „fiii cei mai buni ai poporului“.

Slăbiciunea comună unora din lucrările la care ne-am referit rezidă într-o anumită unilateralitate. Lupta partidului în ilegalitate este, în dese cazuri, prezentată fragmentar, ocolindu-se părțile componente esențiale, acelea prin care comuniștii — și în adîncă ilegalitate — asigurau legătura partidului cu masele, ceea ce le dădea posibilitate să antreneze oamenii muncii la acțiuni hotărîtoare. De bună seamă insuficiența cunoașterea a eroismului cotidian, caracteristic luptei comuniste, i-a determinat pe unii autori să nu aibă încredere în posibilitatea de transfigurare artistică a luptei respective. Din această cauză reflectarea imediată a fost oarecum sărăcită, iar importanța istorică a actului de la 23 August 1944 pentru destinul poporului — diminuată. Dar în ciuda acestei slăbiciuni, proza și dramaturgia pe tema Eliberării au contribuit totuși la dezvoltarea literaturii, prin lărgirea tematicii și reliefaarea unor aspecte foarte importante de viață, în lumina luptei pentru desăvîrșirea construcției socialiste care se duce în țara noastră pe baza hotărîrilor Congresului al III-lea al P.M.R.

În multe din lucrările enumerate evenimentele care au precedat 23 August 1944 și în special lupta comuniștilor se reliefează ca hotărîtoare pentru destinul eroilor, iar prin ei și pentru drumul istoric al unor întregi categorii sociale. Tipicitatea situațiilor și destinelor umane izvorăște de aici. Critica noastră literară a subliniat nu o singură dată importanța programatică a romanului *Mitrea Cocor*. Intrînd în viață ca mulți alți eroi sado-venieni, *Mitrea* nu „se răzvrătește pur și simplu“ de unul singur și în consecință nu e nici înfrînt, nici strivit, ci capătă — sub influența comuniștilor și a celor văzute în Țara Sovietelor — o nouă perspectivă asupra vieții, devine revoluționar. Prin transformări asemănătoare — deși uneori insuficient motivate — trec și unii eroi ai lui Eusebiu Camilar din *Negura*. În contact cu lupta comuniștilor

se umple de o „îndrăzneală“ nouă și Anton Modan din *Îndrăzneala*. Se călesc și se împartășesc de o vitejie de tip nou, lucidă, ostașii „noptilor înfrigate“. În alte lucrări se împlinește într-un chip nou destinul intelectualilor. *Surorile Boga* de Horia Lovinescu este un fel de replică la piesa *Trei surori* a lui Cehov. Dar în timp ce eroinele cehoviene se resemnează, „surorile“ din drama lui H. Lovinescu descoperă un sens necesar vieții, încadrându-se în lupta condusă de comuniști. Își dă seama de absurditatea izolării sale în lumea tot de el plăsmuită a artei pure și compozitorul Andrei din *Passacaglia* a lui Titus Popovici. Către o nouă concepție asupra „datoriei“ se apropie și doctorul Udrea. Într-o epocă revoluționară se revoluționează și conștiințele. Concluzia aceasta extrem de importantă, literatura Eliberării ne-o comunică într-un mod convingător.

Într-o epocă de înverșunată luptă ideologică, de înfruntare între moralități opuse, cînd contradicția principală e între două sisteme sociale coexistente, — cel socialist în ascensiune și cel capitalist în putrefacție, — viața aduce în fața tuturor oamenilor, într-un mod inexorabil, datoria de a alege. Și tot ce este cinstit aderă la lupta comuniștilor. Faptele vieții, situațiile, caracterele se polarizează. Lumea veche, reprezentată în primul rînd prin burghezie, nu poate oferi contemporanilor decît perspectiva unei iluzii de fericire determinată de goana ne bună după plăceri și profituri, care, absolutizînd individualismul, îl transformă pe om în fiară. Umanismul socialist, dimpotrivă, deschide fereastra către o fericire adevărată, plină, clocotind de viață, — fericirea contopirii cu o cauză înaltă, fericirea datoriei împlinite în slujba oamenilor. Realitatea acestei polarizări a aspirațiilor o găsim reflectată în moduri variate și în literatura noastră, peste tot unde se înfățișează aspectele luptei încordate. Prim ea comuniștii se impun nu doar ca eroii cei mai lucizi, dar și ca eroii epocii, ca reprezentanții unei noi umanități. Reliefarea pregnantă a superiorității morale a comuniștilor este încă un merit însemnat al romanelor și pieselor de teatru în care în centrul subiectelor se află episoadele luptei pentru eliberarea țării de sub jugul fascist. Pentru că — spre deosebire de alte lucrări scrise în anii 1948—1955 mai ales, în creațiile literare pe tema Eliberării apărute mai recent, nu se mai găsesc în centru, eroi vechi care trec printr-o revelație în urma întîlnirii cu comuniștii, ci făuritorii istoriei însăși. Majoritatea romanelor citate de noi cuprind biografii

interesante ale luptătorilor comuniști. Mihai Beniuc de pildă ne introduce în mediul intelectualilor și ne arată cum reușesc să se dezbrace de mentalitatea și apucăturile intelectualiste, mic burgheze, mai ales aceia care se avîntă mai puternic în luptă, și învață mai mult de la muncitorii comuniști. Un asemenea muncitor, de o caldă umanitate, dar și cu o minte acută, dușman înverșunat a tot ce este spirit burghez, este de pildă Vițu din *Bariera*. În *Șoseaua Nordului*, Eugen Barbu ne comunică date despre viața muncitorului Mareș, abia eliberat din închisoare, care din cauza unui complex de împrejurări își creează o viață familială complicată. Dar acolo unde un intelectual burghez s-ar văieta doar, Mareș nu se descurajează, strînge din dinți și se avîntă în luptă. Rezistă stoic tuturor încercărilor (mergînd pînă la constatarea că soția sa e o trădătoare ordinară) și comunistul Oroș (din *Rădăcinile sint amare*).

Prin reliefarea tuturor acestor biografii exemplare, autorii operelor pe care le-am socotit necesar să le evidențiem, — ne prezintă lupta revoluționară inițiată și condusă de comuniști, nu doar ca o luptă dreaptă pentru un înalt ideal social, dar și ca o luptă purificatoare, care ajută oamenii să se elibereze de șovăieli, vicii și tare căpătate sub influența mediului burghez. Eroii comuniști se afirmă — în lucrările citate — ca oameni care au urcat încă o treaptă către împlinirea marilor idealuri umane. Sînt oameni care au aflat secretul frumuseții morale, — servire neprecupețită a cauzei eliberării omului de orice exploatare și asuprire.

Lupta această continuă. Aportul principal al patriei noastre în cadrul ei rezidă în succesele construcției socialismului. Acei care luptă pentru creșterea producției și a productivității muncii, pentru calitate, pentru scurtarea termenelor de construcție, pentru întărirea gospodăriilor agricole colective, pentru recolte bogate, pentru disciplină și atitudine superioară față de muncă, pentru triumful conștiinței socialiste, continuă de fapt lupta lui Mareș și Dumitrană, a lui Licu Oroș și Vițu, a lui Mustea, Savu și a altor eroi ai literaturii închinată Eliberării. Exemplul acestora le ajută contemporanilor noștri să închine și mai multe forțe luptei, să nu precupețească nimic pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului. Prin acest îndemn de puternic răsunset, „literatura Eliberării“ participă din plin la bătălia pentru desăvîrșirea construcției socialiste și trecerea treptată spre comunism.

Mihai NOVICOV

Sarcinile bibliotecilor sindicale în lumina Plenarei C.C.S.

Sindicatul din țara noastră desfășoară o largă activitate de educare socialistă a celor ce muncesc în spiritul dragostei față de partidul clasei muncitoare, față de patria noastră socialistă, în spiritul internaționalismului proletar. Ele îi mobilizează pentru realizarea cu succes a obiectivelor fixate de partid în vederea desăvârșirii construcției orînduirii socialiste.

„...în țara noastră — se arată în raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul al III-lea al partidului — a luat naștere și se dezvoltă tot mai mult o morală nouă, socialistă, o nouă atitudine față de muncă, față de bunurile obștești și îndatoririle sociale, noi relații de înțelegere și înțelegere între cei ce muncesc“.

Dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii constituie un izvor al forței orînduirii noastre, un factor de seamă în desăvârșirea construcției socialiste și trecerea treptată la comunism.

Sindicatul manifestă o preocupare din ce în ce mai mare pentru legarea muncii culturale-educative de cerințele și nevoile colectivelor din întreprinderi și instituții, pentru atragerea acestora în întrecerea socialistă, pentru ca fiecare om al muncii să aducă o contribuție cât mai mare la îndeplinirea cu succes a planului de 6 ani. Ele se preocupă în mod deosebit de educarea celor ce muncesc în spiritul atitudinii noi, socialiste, față de muncă și avutul obștesc, de propagandă și introducerea pe scară largă a tehnicii noi în toate ramurile economiei naționale. Cu cât oamenii muncii au un nivel cultural mai ridicat, cu cât cunosc mai profund politica partidului nostru, cu atât este mai activă, mai conștientă participarea lor la îndeplinirea acestei politici.

În realizarea acestor sarcini de mare răspundere, un rol activ îl au și miile de biblioteci sindicale, care contribuie în mod nemijlocit la educarea comunistă a oamenilor muncii și a familiilor lor. În cadrul lucrărilor Plenarei C.C.S. din 23-26 mai 1962, activitatea bibliotecilor sindicale a fost viu și multilateral dezbătută. Din conținutul Raportului privind activitatea culturală a sindicatelor, cât și din discuțiile purtate se poate trage concluzia că activitatea de masă cu cartea cunoaște un progres continuu. Sute de

mii de oameni ai muncii au devenit în acești ani cititori pasionați. Ei au fost atrași spre lectură de larga activitate de masă desfășurată de bibliotecile sindicale, care organizează interesante acțiuni de masă cu cartea, ca de pildă: simpozioane și ghicitori literare, șezători și seri literare, întâlniri cu scriitorii sau cu redactorii de carte, seri de poezie contemporană, lecturi în colectiv, expuneri bibliografice, expoziții etc. De exemplu, la Combinatul siderurgic din Hunedoara, biblioteca sindicală a organizat o discuție asupra romanului *Oțelul* de C. Chișiță. Cu acest prilej, oțelarii și-au spus cu competență părerea despre realizarea acestui roman. La F.R.B., a avut loc o seară literară, deosebit de apreciată, pe tema: *O nouă Românie pitorească*. „Săptămâna Caragiale“ a fost marcată și de bibliotecile sindicale prin acțiuni variate și mătur gândite, ca de exemplu: seri literare sau simpozioane pe teme: *Caragiale și epoca sa*, *Locul lui Caragiale în dramaturgia noastră*, *Caragiale pe scenele lumii*, *Esența satirei caragiulești* etc. O bogată activitate cu cartea se desfășoară la uzinele „Republica“ și „Tudor Vladimirescu“ din Capitală, „Proletarul“ din Bacău, Uzinele de tractoare din Brașov, Casa de Cultură a Sindicatelor din Craiova și altele.

Cu toate aceste rezultate îmbucurătoare, Plenara C.C.S. a subliniat că totuși munca de masă cu cartea nu se desfășoară încă la nivelul cerințelor și exigențelor mereu crescînde ale oamenilor muncii și nici pe măsura posibilităților care sînt create. Mai sînt unele biblioteci, care înlocuiesc munca directă, vie cu oamenii, cu munca funcționărească, birocratică, nu organizează o susținută activitate de popularizare a cărților în rîndurile muncitorilor. Adeseori, activitatea unor biblioteci este ruptă de realitatea întreprinderii respective, de preocupările oamenilor muncii, de strădania lor pentru a da produse de înaltă calitate, pentru introducerea și folosirea pe scară largă a tehnicii moderne.

Pentru a putea deveni ajutoare de nădejde ale sindicatelor în munca de educare socialistă a oamenilor muncii, bibliotecile sindicale le revin — așa cum a subliniat Plenara C.C.S. — sarcini importante și de mare răspundere. Datoria

de frunte a fiecărei biblioteci sindicale este înainte de toate să popularizeze pe larg bogatul tezaur al învățaturii marxist-leniniste, documentele de partid și de stat, care ajută pe oamenii muncii în înțelegerea profundă a noilor sarcini și perspective luminoase care se deschid în fața societății noastre. Această sarcină constituie o datorie de onoare a fiecărui bibliotecar; de felul cum o realizează depinde în mare măsură aprecierea calității muncii pe care o desfășoară.

Munca de masă cu cartea trebuie să ocupe un loc important în cadrul activității instituțiilor culturale ale sindicatelor. Colectivele bibliotecilor trebuie să organizeze acțiuni la un nivel mai înalt, bogate în conținut, interesante, care să atragă un număr tot mai mare de muncitori spre lectură. Cu ajutorul unui larg activ obștesc format din rîndurile celor mai buni cititori, bibliotecile sindicale trebuie să organizeze mai des seri literare, simpozioane, ghicitori literare, întâlniri cu scriitori, convorbiri cu cititorii etc. Bibliotecile sindicale trebuie să popularizeze pe larg cărțile scriitorilor noștri contemporani, care aduc în paginile lor imaginea vieții noi din patria noastră, cărți care vorbesc despre minunații oameni ai muncii educați și crescuți de partid. Organizînd asemenea acțiuni, colectivul bibliotecii nu trebuie să neglijeze formele mai simple ca recenziile, prezentările de cărți, lecturile în grup, care și-au dovedit marea lor eficiență în atragerea de noi și noi cititori.

Știut este că fiecare întreprindere dispune de un important fond de cărți tehnice și reviste de specialitate. Cu toate acestea, cartea tehnică nu este încă de ajuns cercetată de un larg cerc de muncitori. Unele biblioteci tehnice din întreprinderi desfășoară o activitate îngustă, fără perspective, nu popularizează suficient cartea tehnică, iar cele sindicale sînt nesatisfăcător aprovizionate cu aceste lucrări. Slaba activitate de masă cu cartea tehnică se datorește, înainte de toate, comitetelor sindicale, care nu antrenează în suficientă măsură pe muncitori la studierea cărților tehnice, „motivînd” că această sarcină ar aparține numai conducerii întreprinderilor. Lipsa de preocupare pentru popularizarea cărții tehnice se reflectă în numărul încă destul de mic al muncitorilor care studiază cartea tehnică în mod sistematic. Plenara a arătat că, la Combinatul siderurgic din Hunedoara, la fabrica de Confecții și tricotate București și alte întreprinderi mari, sînt puțini cititori ai cărții tehnice, fapt care se explică prin atitudinea formală, biro-

cratică, a comitetelor sindicale din aceste întreprinderi față de activitatea bibliotecilor tehnice.

Pentru îmbunătățirea muncii de masă cu cartea tehnică, este necesar ca biblioteca sindicală și cea tehnică să-și unească eforturile pentru îndeplinirea acestei sarcini de mare răspundere de care depinde pătrunderea cunoștințelor tehnice și profesionale în rîndurile muncitorilor, aplicarea lor în procesul de producție. De asemenea, ele trebuie să se aprovizioneze în mai mare măsură cu cărți tehnice care se adresează muncitorilor cu cunoștințe medii și elementare. Sînt unele întreprinderi, ca, de exemplu, „Semănătoarea” și „Tudor Vladimirescu” din București, „Tractorul” și „Steagul roșu” din Brașov care au acumulat o bogată experiență în acest domeniu. La uzinele „Tudor Vladimirescu”, de pildă, a fost întocmit un plan comun de activitate al celor două biblioteci, ceea ce a făcut ca numărul muncitorilor cititori ai cărții tehnice să crească substanțial. Aici se întocmesc liste bibliografice pentru diferite meserii, prezentări de cărți, buletine cu noutăți tehnice, chestionare care sînt completate de muncitori cu sprijinul activului cultural din grupele sindicale și din comitetele de secție. Muncitorii sînt ajutați de către ingineri în pregătirea unor referate sau expuneri asupra cărților tehnice, care sînt apoi prezentate în fața muncitorilor.

La uzinele „Semănătoarea”, s-a desfășurat în luna iunie, decada propagandei tehnice. Cu acest prilej, biblioteca sindicală și cea tehnică au organizat numeroase acțiuni comune. În fiecare zi a decadelor, au fost organizate expoziții, standuri de cărți cu vînzare, prezentări de cărți tehnice, discuții cu muncitorii, care și-au spus părerea în legătură cu conținutul lucrărilor tehnice studiate etc. Toate acestea au dus la creșterea numărului de cititori, dovedind pe deplin eficacitatea acțiunilor organizate.

La „Uzinele de pompe și mașini agricole”, biblioteca organizează întâlniri între muncitori și diferiți autori ai cărților tehnice, cu care prilej se dezbate conținutul cărții, felul în care studierea acesteia a ajutat pe muncitori la ridicarea productivității muncii, la obținerea de economii, la realizarea unor produse de calitate superioară. De cele mai multe ori, muncitorii fac propuneri prețioase de îmbunătățire a viitoarelor ediții, pe baza experienței lor practice.

Pentru a veni în sprijinul muncitorilor, bibliotecile sindicale organizează și biblioteci mobile. Activitatea acestora a

crescut simțitor în ultimii ani. Mulți bibliotecari obștești organizează la locurile de muncă acțiuni de masă cu cartea tot atât de interesante ca și cele ale bibliotecii centrale și care contribuie la popularizarea bogatului fond de cărți al bibliotecii. La uzinele „Industria Sirmei” din Cîmpia Turzii, comitetul sindicatului a îndrumat biblioteca să organizeze concursuri între bibliotecile de secții. Astăzi, se desfășoară aici o pasionantă întrecere între bibliotecari, sub lozinca: „Toți muncitorii din secție cititori ai bibliotecii”. Analizele efectuate pe parcurs, îndrumările date bibliotecarilor obștești, precum și schimburile de experiență organizate între ei au făcut ca acest concurs — care a căpătat un caracter permanent — să dea rezultate destul de bune.

Experiența acumulată de aceste întreprinderi trebuie să fie generalizată, îmbogățită și folosită de toate colectivele bibliotecilor. Subliniind faptul că bibliotecile sindicale trebuie să-și îmbunătățească permanent activitatea, Plenara a arătat că este necesar ca bibliotecile de stat să acorde mai mult sprijin bibliotecilor sindicale în ceea ce privește munca metodică, de instruire și organizare tehnică.

Așa cum s-a stabilit la Plenara C.C.S., începând din luna iulie a acestui an și pînă în 1963, se instituie concursul bibliotecilor sindicale, la care pot participa bibliotecile din întreprinderi, instituții, G.A.S., S.M.T., cluburi și Case de cultură ale sindicatelor.

Obiectivele principale ale acestui concurs sînt: răspîndirea învățaturii marxist-leniniste în rîndul oamenilor muncii, popularizarea politicii partidului nostru, sprijinirea oamenilor muncii în îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, ridicarea nivelului de cultură generală al oamenilor muncii. Concursul va trebui să atragă la bibliotecă 70% din totalul muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din întreprinderile sau instituțiile respective.

Plenara C.C.S. a criticat unele comitete ale sindicatelor care nu manifestă destulă grijă pentru asigurarea condițiilor bune desfășurării a muncii cu cartea. S-a arătat, de pildă, că biblioteca întreprinderii „Nikos Beloisian” din Ti-

mișoara și altele funcționează în condiții necorespunzătoare, din care cauză fondul de cărți se degradează înainte de timp.

În Plenară, s-a discutat și despre necesitatea completării ritmice a fondului bibliotecilor, pentru a se pune la îndemîna cititorilor lucrările nou apărute. Sînt însă unele comitete ale sindicatelor care nu acordă atenție suficientă acestei laturi importante în munca de masă cu cartea, aprovizionînd bibliotecile din cînd în cînd, atunci cînd găsesc de cuviință.

Bibliotecile de la Uzina de mecanică fină București, IPROFIL, fabrica „Sticla”-Turda, unele dintre bibliotecile raionului Rădăuți și altele n-au cumpărat de la începutul acestui an nici o carte. Și asemenea exemple se mai pot da. Lucrul acesta face ca biblioteca să nu dispună de lucrările nou apărute, să nu poată satisface cerințele muncitorilor, să nu poată contribui în suficientă măsură la îndeplinirea sarcinilor care i-au fost încredințate.

Comitetele sindicatelor trebuie să acorde o deosebită atenție îmbunătățirii condițiilor în care se desfășoară activitatea bibliotecilor, punîndu-le la dispoziție locuri luminoase, cu încăperi suficiente, să se preocupe de aprovizionarea ritmică, de care depinde buna desfășurare a muncii de masă cu cartea.

În fața bibliotecilor sindicale — așa cum a subliniat Plenara C.C.S. — stau sarcini de mare răspundere. Munca desfășurată de bibliotecii este o muncă complexă; ea cere nu numai pricepere, ci și o mare dragoste pentru oameni. Alături de celelalte forme și mijloace de care dispun sindicatele, bibliotecile sînt chemate să-și aducă contribuția la educarea comunistă a celor ce muncesc.

Bibliotecarii nu trebuie să uite nici o clipă că ei sînt propagandiști activi ai culturii socialiste, ai nesecatului izvor al învățaturii marxist-leniniste, că ei trebuie să fie ghizi competenți ai cititorilor în lumea milioaneilor de cărți, să-i ajute în rezolvarea marilor sarcini trasate de partidul nostru în desăvîrșirea construcției socialiste.

Adriana LUSCALOV

DOCUMENTAREA TEHNICĂ în sprijinul construcției de mașini agricole

Înceierea colectivizării agriculturii pune în fața industriei constructoare de mașini noi sarcini. Unitățile agricole socialiste au nevoie de un grad din ce în ce mai mare de mecanizare a lucrărilor agricole; prin urmare, este necesar a numără mereu sporit de tractoare și de mașini-unelte agricole de diferite tipuri, care să aibă o înaltă productivitate și să corespundă ultimelor cerințe ale tehnicii moderne.

Uzinele constructoare de mașini și utilaj agricol au înregistrat rezultate importante în realizarea unor produse de un înalt nivel tehnic. Combinatele uzinelor „Semănătoarea”, atît cele pentru recoltarea cerealelor, cît și cele pentru furaje, semănătorile pentru cereale și pompele pentru irigații construite la „Uzina de pompe și utilaj” din București, tractoarele uzinei din Brașov fac dovada unui progres rapid și continuu pe drumul aplicării tehnicii noi sub diferitele ei aspecte.

Urmărind progresul tehnic materializat în mașinile produse de uzinele citate, nu se poate să nu înțelegem, prezentă peste tot, contribuția documentării tehnice. Nu ne stă la îndemână posibilitatea de a înfățișa toate realizările și laturile muncii de documentare desfășurate în acest scop. Ne vom rezuma, așadar, la un singur aspect, pe care-l considerăm dintre cele mai semnificative.

O bună organizare a documentării pe teme

La uzinele „Semănătoarea”, activității de documentare îi este acordată importanța cuvenită. Colectivul de conducere al uzinei a luat măsuri pentru încadrarea corespunzătoare a grupei de documentare (4 ingineri și tehnicieni, două bibliotecare și o dactilografă).

Organizarea activității de documentare pornește de la fixarea planului de muncă. La începutul anului, a fost întocmit un plan de activitate cuprinzînd principalele teme pentru care vor trebui întocmite materiale documentare, prelucrate după literatura originală primită de biblioteca tehnică. Problemele decurg din planul tehnic al uzinei, din planul de măsuri tehnico-organizatorice, din planul

tematic de inovații. Acest lucru este firesc: în planurile amintite, sînt trecute principalele probleme tehnice care urmează a fi rezolvate de colectivul uzinei în anul viitor.

Planul tehnic cuprinde temele tehnice, care trebuie rezolvate ca urmare a sarcinii trasate de organul tutelar. De regulă, acestea sînt: asimilarea de produse noi și introducerea în producție a unor procedee tehnologice moderne. Întrucît noile produse trebuie asimilate de către uzină la nivelul tehnicii mondiale, rezultă că fără o temeinică documentare prealabilă din literatura de specialitate nu se poate trece la îndeplinirea sarcinilor respective. Același lucru este valabil și pentru procedeele tehnologice moderne care trebuie introduse în producție.

Un alt rînd de teme, precum am arătat, este extras din planul de măsuri tehnico-organizatorice. Aici sînt menționate măsurile propuse în consfătuiri de producție de către muncitorii, ingineri și tehnicieni, precum și măsurile recomandate de colectivele de descoperire a rezervelor interne, care își desfășoară activitatea în sectoarele uzinei. Ele au ca scop să înlesnească îndeplinirea sarcinilor de producție. Întregul colectiv este interesat ca aceste măsuri să fie realizate la un nivel cît mai ridicat, iar stadiul la care se află tehnica modernă în cazurile date se poate desprinde din literatura tehnică de specialitate.

În sfîrșit, al treilea rînd de probleme se extrage din planul tematic de inovații. Se știe că tematica inovațiilor se fixează în raport cu o serie de probleme nerezolvate sau nesatisfăcător rezolvate în întreprindere. Cabinetul tehnic, împreună cu comitetul sindical și cu conducerea tehnică rețin toate aceste probleme și le trec în planul tematic de inovații în vederea rezolvării lor. Ca și în celelalte cazuri, este normal ca problemele respective să fie rezolvate la cel mai înalt nivel tehnic posibil în momentul dat; prin urmare, se face și aici simțită nevoia consultării literaturii de specialitate. Adesea, studierea literaturii tehnice în legătură cu o temă de inovații duce la constatarea că aceeași problemă a fost rezolvată și, ca atare,

nu mai e nevoie ca inovatorii din uzină să-și consume timpul și energia pentru soluționarea ei. Iată încă un motiv pentru consultarea organizată a literaturii tehnice referitoare la problemele incluse în planul de inovații.

Pe lângă teme amintite, grupa de documentare de la „Semănătoarea” trece în planul său de muncă și probleme care se ridică pe parcurs, semnalate fiind de diferiți lucrători din uzină. Se formează astfel o evidență destul de completă a problemelor tehnice ale uzinei care trebuie rezolvate și în sprijinul cărora este solicitată literatura tehnică, materialul documentar tehnic.

În funcție de problemele incluse în plan, grupa de documentare trece la procurarea materialului necesar. Aceasta se face pe mai multe căi. În primul rând, sînt cercetate materialele de care dispune biblioteca tehnică a uzinei. Biblioteca tehnică a întocmit un catalog sistematic și unul alfabetic al cărților, precum și un catalog sistematic al principalelor articole de revistă care interesează uzina. Acest din urmă catalog are o importanță deosebită. După cum se știe, noutățile tehnice apar cel mai operativ în reviste. Dar revistele au dezavantajul că publică articolele pe măsura apariției noutăților, deci nesistematizat pe detalii și puncte de vedere. Or, catalogarea sistematică a principalelor articole (pentru fiecare dintre ele se întocmește o fișă, care este apoi inserată în catalog, potrivit clasificării zecimale) permite o vedere de ansamblu asupra noutăților din reviste, fără ca, pentru fiecare problemă în parte, să fie necesară parcurgerea unor colecții întregi de reviste.

Grupa de documentare cercetează catalogele bibliotecii, extrage din ele titlurile materialelor care interesează, eventual și adnotările, pentru fiecare problemă din planul de muncă.

După selecționarea materialului existent în biblioteca uzinei, se apreciază dacă acesta este cuprinzător și dacă oglindește cea mai nouă tehnică. În caz negativ, se cere de la I.D.T. o cercetare bibliografică în aceeași problemă, întregindu-se astfel documentarea temei.

Fiecare persoană răspunzătoare de rezolvarea citei unei probleme tehnice obține de la grupa de documentare o cercetare de material documentar pe baza căreia solicită material de la biblioteca tehnică, îl consultă, luînd cunoștință și pe această cale de nivelul tehnicii moderne în problema respectivă. De pildă, în cazul asimilării unor produse noi, se extrag din literatura datele în legătură cu principalele caracteristici tehnice și cu performanțele produselor similare fabricate peste hotare. Produsul propriu va trebui să se înscrie în limitele acestor caracteristici și performanțe, sau să fie chiar mai bun.

Să luăm un exemplu: în uzină se fabrică în serie mare tipul de mașină denumit cositoarea autopurtată. În planul tehnic, a fost introdusă tema privind re proiectarea acestei cositori, în scopul aducerii ei la nivelul celor mai noi realizări ale tehnicii în domeniul dat. Grupa de documentare și-a trecut, la rîndul său, în planul de muncă tema privind re proiectarea cositoarei autopurtate. Ținînd seama de termenul prevăzut pentru realizarea temei la serviciul constructiv al uzinei, grupa de documentare a pregătit din timp material documentar selecționat din biblioteca tehnică și l-a pus la îndemîna inginerilor proiectanți însărcinați cu realizarea temei.

Materialul a fost de un real folos. S-au pus la dispoziție și s-au cercetat articole din revistele *Tractori și selhozmașini*, *Deutsche Agrartechnik* și altele, unde se află o serie de indicații privind cele mai noi tipuri de cositori autopurtate. Folosirea lor pentru comparare a contribuit la realizarea unei noi cositori cu caracteristici tehnice superioare. Dacă astăzi, la „Semănătoarea”, se produce o nouă cositoare autopurtată, mai bună, mai ușoară, mai eficientă, aceasta se datorește și muncii de documentare bine organizate. Același lucru poate fi remarcat și în legătură cu dispozitivul pentru recoltarea florisoarelor (prin folosirea căruia se reduce pierderile de boabe de la 7%—8% la numai 2,2%), despre colectorul de paie, care, generalizat în agricultura noastră, aduce o economie de 40 de milioane lei și altele.

Atenție informării curente

În biblioteca tehnică a Uzinei de pompe și mașini agricole intră lunar zeci de titluri de revistă și numeroase cărți, broșuri, standarde, prospecte, care conțin noutăți ce pot interesa uzina din punct de vedere al modernizării produselor și al introducerii de procedee tehnologice moderne. De ce să se aștepte pînă cînd o persoană oarecare va afla pe cine știe ce cale un anumit procedeu tehnologic modern adaptabil în uzină, și să nu se cerceteze sistematic materialul documentar, în scopul sesizării noilor metode în momentul descrierii lor în literatura de specialitate? Nu mai vorbim de faptul că unele metode, modernizări etc. trec neobservate, dacă nu sînt semnalate atunci cînd sînt prezentate în materialul documentar.

Pentru a se putea acoperi — ca volum de muncă — cercetarea marelui număr de materiale documentare ce intră în bibliotecă și pentru a se asigura, totodată, competența profesională necesară acestui scop, unitatea de documentare, cu aprobarea conducerii uzinei, a format, în mai multe secții, grupe de documentare. Există asemenea grupe la turnătorie, la montajul mașinilor agricole, și la serviciul tehnologicului. Grupele de documentare

sînt alcătuite din ingineri și inovatori, care s-au obligat ca, pe lângă sarcinile curente de muncă, să sprijine activitatea de documentare. Periodic, biblioteca tehnică le trimite spre cercetare materialele documentare corespunzătoare specialității lor. Ei efectuează această cercetare și semnalează noutățile apărute, care ar putea interesa secția unde lucrează. Aceste noutăți sînt aduse la cunoștința unității de documentare, cît și a conducerii secției, care apreciază dacă indicațiile din materialul documentar sînt potrivite și nu mai impun un studiu prealabil, luînd, după caz, măsuri directe de aplicare. Dacă un asemenea studiu este necesar, el se efectuează, după care procedeul sau metoda se experimentează și, în caz de reușită, se aplică.

În acest mod, la „Uzina de pompe și utilaj agricol”, literatura de specialitate se studiază organizat, scoțîndu-se din materialele noi ceea ce poate interesa. Se asigură astfel operativitatea aplicării în producție a noutăților din literatura tehnică. Acesta este un mijloc important de cunoaștere și de aplicare în producție a tehnicii moderne. Metode de mare eficacitate, ca, de exemplu, turnarea cu modele fuzibile a rotorului pompei centrifugale sau confecționarea miezurilor de turnătorie prin procedeul întăririi cu bioxid de carbon, au fost astfel depistate din materiale documentare și aplicate în producție, aducînd importante economii și rezolvînd, în bună măsură, problema calității respectivelor repere.

Ținînd însă seama că noutățile tehnice care apar în materialul documentar nu interesează numai grupele de documentare din secții, ci și alți lucrători, unitatea de documentare și biblioteca tehnică întocmesc lunar un buletin de documentare. În acest buletin, sînt semnalate, pe scurt, ultimele noutăți tratate în bibliotecă (titlurile articolelor, știrilor sau cărților respective, însoțite de scurte rezumate explicative).

Munca bibliotecii tehnice și a unității de documentare de la Uzina de pompe și utilaj agricol este, așadar, rodnică. Ar trebui, însă create condiții mai bune de activitate, atît prin sporirea personalului, cît și prin organizarea mai frecventă a manifestărilor de masă cu cartea tehnică (citirea în colectiv a unor publicații de nivel mediu, organizarea de consfătuiri cu cititorii etc.).

Circulație largă a periodicelor

La Uzinele de tractoare din Brașov, cadrele de conducere ale uzinei, serviciilor tehnice și sectoarelor de producție consultă revistele și în original, imediat după intrarea lor în bibliotecă.

Este adevărat că fiecare lucrător poate studia, la cerere, materialele documentare noi. Din practică, s-a constatat, însă, că atunci cînd aceste materiale și, în primul rînd, re-

vistele stau numai în bibliotecă, nu sînt consultate pe scară largă.

Personalul de conducere nu se deplasează întotdeauna la bibliotecă pentru a afla noutățile. Urmărind să înlesnească studierea publicațiilor noi, pe măsură ce acestea intră în bibliotecă, cabinetul tehnic și biblioteca tehnică, cu aprobarea conducerii tehnice a uzinei, a luat măsura de a duce succesiv revistele pe la toate organele de conducere.

În acest scop, au fost confecționate mai multe mape. În fiecare mapă, sînt întoduse un număr de 10—12 reviste (îndeosebi reviste care sosesc într-un singur exemplar). Pe fața interioară a copertei, se aplică o etichetă, pe care se înscrie itinerariul mapei: director, director tehnic, ingineri șefi, șefi ai serviciilor tehnice, șefi de secții de producție. O dată intrate în circuit, mapele sînt date de la persoană la persoană. Fiecare ține mapa un număr de zile dinainte fixat. După epuizarea circuitului, mapa se întoarce la cabinetul tehnic — biroul de documentare.

În uzină, s-a ridicat obiecția că, dat fiind numărul mare de persoane înscrise în circuit, precum și faptul că pentru fiecare trebuie asigurate măcar 3—4 zile de studiu, revistele stau mult în circuit, de unde se ivesc două dezavantaje: în primul rînd, persoanele de la sfîrșitul circuitului capătă revistele cu întîrziere, iar în al doilea rînd, cei care nu sînt înscrși în circuit trebuie să aștepte încheierea acestuia pentru a le putea consulta.

Obiecțiile nu sînt justificate decît în parte: în ceea ce privește întîrzierea informării unora dintre lucrători, trebuie reținut faptul că pînă și cele mai operative reviste de referat din lume întîrzie 2—4 luni pînă ce publică rezumatul unui articol, intruînd aceasta presupune traduceri, rezumări, revizii tehnice, tipări etc. Or, revistele aflate în circuit întîrzie mult mai puțin. În al doilea rînd, atunci cînd revistele se află la șeful unui anumit serviciu sau secții de producție, ele pot fi consultate de oricare dintre lucrătorii unității respective. Este vorba, totuși, de un număr relativ restrîns de persoane, căci revistele se adresează îndeosebi inginerilor și, în plus, nu toți cunosc limbile străine respective spre a le putea citi în original.

Fără îndoială, că a asigura în mod operativ reviste noi pentru personalul de conducere este demn de seos în evidență. Ar fi însă și mai bine dacă fiecare dintre cei care le consultă ar nota pe o fișă articolele pe care le consideră utile pentru secția sa și ar lua măsuri pentru întocmirea de către colectivele de specialiști a unui referat în legătură cu posibilitățile de aplicare a indicațiilor din materialele studiate. În modul acesta, s-ar accelera și mai mult introducerea tehnicii noi în producție. Iar dacă, printr-o dispoziție a directorului uzinei, o asemenea prevedere ar deveni obligatorie, ar exista și

convingerea că revistele sînt consultate real-
mente și valorificate în cel mai scurt timp
posibil.

La rîndul lor, biblioteca tehnică și uni-
tatea documentară ar trebui să acorde infor-
mării bibliografice o atenție egală cu cea
acordată circulației materialului documentar.
Aceasta ar contribui mult la o îmbunătățire
simțitoare a muncii de documentare. Biblio-
teca tehnică trebuie să scoată buletinele de
documentare I.D.T. din rafturi și să le pună
la locuri vizibile, pentru a fi folosite de
toți cititorii. Ar fi necesară, de asemenea,
înscrierea fișelor documentare I.D.T. într-un
fișier, potrivit clasificării zecimale, pentru a
putea fi utilizate la rîndul lor în munca de
documentare, întrucît ele extind considerabil
posibilitățile de cunoaștere a noului în tehnică.

Amprenta muncii de documentare este vi-
zibilă în toate cele trei uzine.

La uzina de tractoare, de pildă, pe baza
indicațiilor din articolele *Calculul răcirii cu
apă a cubilourilor* și *Practica muncii la cu-
bilouri cu manale răcite cu apă*, publicate
în revista sovietică „Turnătorii”, a fost in-
trodusă metoda răcirii cu apă a manalei
cubilourilor, mărindu-se astfel perioada lor

de utilizare de la 33 la 72 de ore și obți-
nîndu-se, totodată, economii importante de
coac și materiale refractare. Pornindu-se tot
de la indicațiile din materiale documentare,
a fost proiectată o mașină hidraulică pentru
manevrat cochilele grele, care aduce economii
de 405.000 lei anual. La uzinele „Semănă-
toarea”, procedee tehnologice moderne, ca:
electronitirea, tratamentul termic prin cu-
renți de înaltă frecvență, sudarea în mediu
de bioxid de carbon și altele au fost, de
asemenea aplicate, pornindu-se de la indicații
din materiale documentare.

Noile tipuri de tractoare, de pompe și se-
mănători, de combine și cositoare fabricate
în cele trei uzine sînt astăzi mai bune, mai
eficace și cu performanțe mai ridicate ca în
trecut, datorită, între altele, și organizării
activității de documentare tehnică, urmării
în mod concret a aplicării unora dintre re-
comandările din aceste materiale. În felul
acesta, contribuția documentării tehnice la
realizarea unor produse superioare pentru me-
canizarea agriculturii și, implicit, pentru mă-
rirea producției agricole devine clară pentru
oricine, îndemnînd la o și mai temeinică ex-
plorare și folosire a materialului documentar
tehnic.

E. ADLER

Raid-anchetă

Completarea fondului bibliotecilor cu cărți agrozootehnice

Prin încheierea colectivizării agriculturii,
s-au deschis largi perspective pentru aplica-
rea în practică a metodelor înaintate agro-
tehnice, în vederea sporirii producției agri-
cole și creșterii productivității muncii.

Asigurarea cu cărți și organizarea propa-
gandei agrozootehnice la un nivel corespun-
zător pentru toate ramurile producției agri-
cole se înscrie astfel ca o sarcină de prim
ordin a bibliotecilor din fiecare comună sau
sat. Pentru aceasta este însă necesar ca fon-
dul de cărți, existent în bibliotecă, să co-
respundă cerințelor actuale ale muncii politice
de masă și de propagandă agricolă, iar com-
pletarea fondurilor să se desfășoare după
criterii științifice, bazate pe cunoașterea te-
meinică a planului de producție al gospodă-
riei colective și a programei învățămîntului
agricol în școlile de 8 ani de la sate.

În cele ce urmează, vom înfățișa cum se
reflectă problema completării fondului cu cărți
social-politice și agrozootehnice în cîteva bi-
blioteci raionale, comunale și sătenești, care este

componența actuală a fondurilor ținînd seamă
de profilul economic local, cum se preocupă
bibliotecarii de studierea atentă, selecționarea
și completarea fondurilor de cărți agrozo-
otehnice.

În raidul nostru anchetă ne-am deplasat
în raioanele Urziceni și Fetești din regiunea
București, raioanele Cîmpina, Mizil din re-
giunea Ploiești și comunele aparținătoare ora-
șului Ploiești.

Bibliotecile raionale respective se preocupă
de îmbogățirea fondurilor de cărți ale biblio-
tecelor comunale și sătenești, contractînd cu
colecturile încă de la începutul anului acesta-
sume importante. (De exemplu, în raionul
Urziceni această sumă se ridică la 39.000 lei).
Unele biblioteci comunale ca cele din Cose-
reni, Dridu, Ion Roată, Șocariciu și Gîldău
(regiunea București) și Valea Calugărească,
Păulești, Băreănești, Comarnic și Glodeanul-
Sărat (regiunea Ploiești) au cumpărat cărți
agrozootehnice și din fonduri culturale de la

cooperatie, gospodăria colectivă și sindicatul comunal. La unele biblioteci comunale, cu acelea din raionul Urziceni, se constată o creștere simțitoare a fondurilor de cărți agrozootehnice în semestrul I/1962 față de anul trecut. Tot în acest raion, există operativitate și în aprovizionarea cu cărți noi a bibliotecilor. Astfel, Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale a fost difuzat de colectură prin poșta în plicuri speciale, la comune și sate, fără să se mai aștepte trimiterea trimestrială.

★

În aprovizionarea cu cărți agrozootehnice, bibliotecarii tin seamă de profilul economic al comunei, de sarcinile de producție ale gospodăriei colective, de cerințele țăranilor colectivști.

„Dacă analizăm întregul fond agrozootehnic al bibliotecii noastre — ne spune bibliotecara Elena Moisescu din comuna Șocariciu — majoritatea lucrărilor răspund cerințelor cititorilor colectivști. Cele mai solicitate cărți și broșuri sînt cele apărute anul acesta, în special despre „Porumbul 5000“, cultura florii-soarelui și creșterea animalelor. Acestea sînt de altfel și principalele sarcini economice ce stau în fața gospodăriei colective din comuna noastră. În lunile februarie și aprilie au intrat în bibliotecă 33 titluri de cărți și broșuri agricole noi, în 118 exemplare, plus 8 casete din *Mica bibliotecă agricolă*.”

În fondul bibliotecii comunale Dridu se află 1029 lucrări agrozootehnice, care cuprind printre altele broșuri de legumicultură, ce vin în sprijinul muncii brigăzii legumicole de la G.A.C. „30 Decembrie”. „Noi sîntem dornici de a ne însuși cunoștințele agricole — spune colectivistul Iancu Drăgășici — și luptăm cu toate forțele pentru a executa lucrări agricole de calitate, potrivit metodelor agrotehnice înaintate înfățișate în cărți. Anul acesta, m-am bucurat găsind la bibliotecă noua casetă *Mica bibliotecă agricolă*, care conține și câteva broșuri de legumicultură. De exemplu, broșura *Cultura roșiilor timpurii* a învățat brigada noastră cum să aplice în practică noile metode pentru a obține roșii timpurii”. Și asemenea acestui șef de echipă sînt și tovarășii săi de muncă Nicolae Mareș, Alexandru Săbăreanu, Nicolae Dumitrache și alții care au declarat că la bibliotecă comunală găsesc cărți și îndrumări necesare pentru lectură, lămurindu-i și ajutându-i în rezolvarea unor probleme de producție.

Inițiativa bibliotecii regionale Ploiești, care a întocmit un tabel al specificului de producție pe categorii de comune, a contribuit la o judicioasă aprovizionare cu cărți a bibliotecilor din regiune. Colectura ține seamă de indicațiile acestui tabel, în repartizarea cărților nou apărute. Astfel, bibliotecă din comuna Valea Călugărească are un fond de

1280 cărți agricole, cu specific pomiviticol; la Păulești fondul de cărți agrozootehnice este variat (legumicultură, pomiviticultură, zootehnie etc.), ținînd pasul cu profilul economic al comunei. Situații asemănătoare, amîntînit la bibliotecile din comunele Glodeanu-Sărat, Bărcănești, Comarnic.

O bibliotecă satească, cu un fond de cărți agricole care satisface cerințele de producție ale comunei, este aceea din Gildău, raionul Fetești. Avînd la îndemînă în majoritate cărți și broșuri agricole apărute în anii 1960—1961, bibliotecara Maria Voicu afirmă că poate satisface cereri pentru fiecare problemă care interesează pe colectivștii din comună (creșterea animalelor și a păsărilor, pomiviticultură, legumicultură etc.). Dar varietatea tematică a broșurilor nu este susținută de un număr suficient de exemplare.

★

În noile condiții ale satului colectivizat, un număr de lucrări agrotehnice și de informare politică și-au pierdut valabilitatea. Din această cauză, în fondurile bibliotecilor comunale și satești se mai află numeroase cărți depășite. De aici, necesitatea studierii de către bibliotecari și selecționarea fondurilor de cărți agricole, completarea lor cu lucrări care să satisfacă nevoile producției agricole, organizată pe baze științifice.

Pentru ducerea la bun sfîrșit a acestei munci de mare răspundere, bibliotecarii au recurs la sprijinul inginerului agronom. Tot el este acela care-l ajută pe bibliotecar, în completarea fondului cu cărți noi.

Sub îndrumarea inginerului agronom Ioachim Vasile, bibliotecara din comuna Șocariciu, raionul Fetești, a verificat fondul de cărți agricole, punînd de o parte pe acelea care sînt depășite și care nu mai sînt imprimurate de cititori (de exemplu: *Păsările folositoare pădurii* — ediția 1951 — *Despre sămîntă și semănat* — ediția 1955 — *Lucrările pregătitoare pentru însămîntările de primăvară* — ediția 1955 —, *Botanica forestieră* — ediția din 1951 — etc.). Cu acest prilej, au fost separate din fond lucrările care nu sînt pe profilul economic al comunei. La bibliotecă din comuna Dridu, raionul Urziceni, existența unui însemnat număr de lucrări agricole, editate între anii 1954—1957, îngreunează satisfacerea cerințelor cititorilor. Tovarășa ing. agronom Magdalena Ene a sprijinit bibliotecara în scoaterea din fond a broșurilor depășite, ca de pildă *Răritatul la porumb*; *Să refinem cit mai multă zăpudă pe ogoare de Mlejniță, V.*; *Lectii pentru cercurile agrotehnice*, partea I și a II-a; *Să luptăm din toate puterile pentru o recoltă îmbelsugată*; *Cum luptăm împotriva dăunătorilor pomilor fructiferi* și o serie de alte broșuri agricole care popularizează metode, aștăzi lăsate în urmă de practica agriculturii socialiste.

În raidul nostru anchetă am constatat la unele biblioteci comunale existența în fonduri a unor cărți, care nu au nici o legătură cu preocupările țăranilor colectivști din comunele respective. De exemplu la biblioteca din Amaru-Noi și Glodeanu-Siliștea, raionul Mizil, se găsește cărți despre viticultura și lipsese cele despre pomicultură, care sînt cerute de cititori. la biblioteca din comuna Ceptura, raionul Mizil, se află în fond 300 de volume în limbi străine inaccesibile cititorilor. În schimb aceștia nu găsesc suficiente lucrări de viticultură, specifice locului.

Se resimte în mai toate bibliotecile, ceretate în cadrul raidului anchetă, numărul insuficient de exemplare din lucrările agricole repartizate, lipsa unor lucrări de nivel superior necesare specialiștilor din agricultură care lucrează la gospodăriile colective din comunele respective (de exemplu: *Mașini agricole* de A. Felegan, *Avicultură, Pomicultură specială, Tehnologia vinului* de H. Bernaz, *Ghid pentru înființarea noilor plantații de vii* de Gherasim și Constantinescu).

Se constată de asemenea că nu există documentația suficientă pentru cadrele de conducere din G.A.C., brigadieri, șefi de echipă. Broșurile din „Mica bibliotecă agricolă” — deși foarte populare și folositoare — nu dau decât informații succinte despre diferite ramuri de cultură. Se simte necesitatea editării unei colecții mai complete, la un nivel mai puțin elementar. Lipsese — sau există în ediții depășite — cărți despre organizarea teritoriului, probleme de economie agrară, manuale pentru șocotitori etc.

Unele cooperative nu se îngrijesc să aducă la secția de librărie cărți agrozootehnice pe specificul economic al comunei. De exemplu în comuna Ciorani, raionul Mizil, biblioteca are un număr mic de lucrări agrozootehnice — în special pentru cultura mare și zootehnic — față de cerințele celor 1236 cititori.

★

În încheierea constatărilor raidului nostru, publicăm câteva păreri ale unor tovarăși cu care am stat de vorbă în problema aprovizionării cu cărți agrozootehnice a bibliotecilor:

NICOLAE BRATOSIN instructor de partid, Găgani, regiunea Ploiești: — „Ca și în alte gospodării colective din țară, colectivștii din comuna noastră iau cunoștință și aplică, prin intermediul cărților, metodele noi agrozootehnice pentru obținerea de recolte și producții mari.

De un real folos în propaganda agrozootehnică ne sînt broșurile serise într-un limbaj accesibil. Noi le folosim mult, dar cerințele cunoașterii operative de către colectivștii a conținutului acestor lucrări, legate de diferite campanii agricole, impune prelucrarea și citirea lor într-o perioadă foarte scurtă. Plecînd de la constatarea că biblioteca de centru pîmește între 2—5 exemplare

dintr-un titlu cum ar fi: *Pentru o producție de 50.000.000 hl lapte* de C. Adam, Recomandările comisiilor la Constătuirea pe țară a țăranilor colectivști și că acestea trebuie să ajungă la cititori, la bibliotecile mobile de la locurile de muncă și pentru organizarea manifestărilor de masă, reiese că numărul exemplarelor repartizate este neîndeștător. Pronun ca la aprovizionarea cu cărți a bibliotecilor să se analizeze bine acest aspect și să se trimită un număr mai mare de exemplare din fiecare titlu, care se referă la perioade precise cu aplicativitate urgentă”.

Ing. agronom IOACHIM VASIU, de la G.A.C. „Unirea” din comuna Șocariciu, raionul Fetesti: „Cred că ar trebui să se acorde mai multă atenție asigurării documentării specialiștilor din agricultură. Personal n-am găsit la bibliotecă decît două lucrări de specialitate: *Culturi irigate* și *Pedologia agricolă*. Lucrez de patru ani la gospodăria colectivă din Șocariciu și în această perioadă au fost editate o serie de tratate deosebit de utile inginerului agronom (*Tratate de fitotehnică și agrotehnică, manualul inginerului agronom și altele*). O parte din ele mi le-am procurat singur, dar n-am reușit să le găsesc pe toate. Dezvoltarea agriculturii socialiste cere o permanentă îmbogățire a cunoștințelor, or, fără cercetarea lucrărilor de specialitate nu se poate învîta nimic. Cît privește publicațiile periodice, se găsește la gospodăria colectivă: *Probleme agricole, Grădina, via și livada, Sfaturi zootehnice și veterinare, Din literatura sovietică de specialitate, Agricultură, Revista internațională pentru agricultură* etc. De asemenea, cred că pentru brigadieri ar fi necesară editarea unor lucrări la un nivel mediu care să le dea posibilitatea consolidării și îmbogățirii cunoștințelor dobîndite la cursurile de specialitate”.

Ing. agronom MAGDALENA ENE, de la G.A.C. „Congresul al III-lea al P.M.R.” din comuna Dridu, raionul Urziceni: „Propun ca biblioteca să aibă o colecție de „Probleme agricole”, „Probleme economice”, „Agricultura nouă”, broșuri despre importanța soarelui de înaltă productivitate; porumbul dublu hibrid, agrotehnică diferențiată; irigarea culturilor de porumb, lucernă, sfeclă de zahăr etc. În domeniul zootehnic, broșuri privind noile metode de creșterea păsărilor, porcilor, taurinelor, importanța și modul de producere a conveerului verde; ridicarea producției păsunilor și fînțelor etc.

Prin însușirea efectivă de către colectivștii a acestor probleme, se va ridica nivelul lor de înțelegere a noilor metode și vor putea obține producții mari la unitatea de suprafață și pe cap de animal, producții care aduc venituri însemnate unităților socialiste, avînd ca scop final ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate.”

DIN REALIZĂRILE BIBLIOTECILOR

O importantă lucrare bibliografică

Secția tehnică a bibliotecii regionale Mureș-Autonomă Maghiară a întocmit pentru specialiștii din agricultură o amplă bibliografie de recomandare a lucrărilor cu caracter agricol și zootehnic, care au apărut în limbile română și maghiară.

Bibliografia are 11 capitole, cuprinzând 300 de titluri, lucrările fiind grupate pe probleme și ramuri ale agriculturii: I — *Probleme generale de agricultură*, II — *Bolile și dăunătorii plantelor agricole*, III — *Cultura plantelor de câmp*, IV — *Pomicultură*, V — *Viticultură*, VI — *Silvicultură*, VII — *Horticultură*, VIII — *Zootehnie. Medicină veterinară*, IX — *Produsele animalelor domestice*, X — *Creșterea albinelor și a viermilor de mătase* și XI — *Piscicultură*.

În prefața care însoțește această bibliografie, se arată că toate publicațiile incluse în capitolele respective se află în biblioteca regională din Tg. Mureș, o parte din aceste lucrări putând fi găsite și la bibliotecile raionale și comunale. Cărțile care nu se găsesc în aceste biblioteci pot fi obținute de specialiștii din agricultură prin împrumut interbibliotecar, de la biblioteca regională din Tg. Mureș.

Planul de producție al G. A. C. — planul de muncă al bibliotecii

Studiind și cunoscând temeinic planul de producție al celor două gospodării colective din comună, biblioteca comunală Hotarele, raionul Oltenița și-a orientat întreaga sa activitate în vederea sprijinirii îndeplinirii sarcinilor de producție ale colectivităților din comună.

Cu sprijinul brigadierilor Tudor Bădea, Pavel Blei, Ion Solea și Radu Dinu, s-au difuzat brigăzilor respective lucrări ca: *Folosirea îngrășămintelor și amendamentelor*, *Lucrările de îngrijire a viilor pe rod*, *Tăierea pomilor*, *Cultura roșiilor timpurii*, *Peste 40.000 kg legume la hectar*, *Cultura cartofilor timpurii* și altele. Ajutată de inginerul agronom, bibliotecara a organizat la brigada legumicolă a G.A.C. „Zori noi” o consfătuire cu cititorii cărților de legumicultură. Cu acest prilej s-a întocmit și o expoziție de cărți.

Organizarea diferențiată a manifestărilor de masă (pe brigăzi și echipe de muncă), grija pentru o îndrumare atentă a lecturii colectivităților și urmărirea eficacității lecturii acestora, demonstrează că biblioteca din comuna Hotarele aplică metode corespunzătoare în munca cu cartea, integrându-și activitatea în viața și preocupările satului nou, colectivizat.

Catalogul sistematic al bibliotecii comunale

O dată cu creșterea fondului de cărți al bibliotecii comunale Ștefănești, raionul Pitești, regiunea Argeș, s-a impus necesitatea organizării cataloagelor alfabetic și sistematic. Încă din anul 1958, biblioteca a trecut la organizarea catalogului sistematic, bibliotecara Liuba Năstase studiind în primul rând manualele de care dispune în legătură cu această problemă și totodată cerind sprijinul bibliotecii regionale. Munca nu a fost ușoară, având de întocmit fișe de catalog pentru 5000 de volume. În mare măsură, munca bibliotecarei a fost ușurată și de faptul că toate cărțile erau așezate corect în depozit, în ordinea sistematico-alfabetică.

Operația de catalogare s-a început cu cărțile din grupa 3 Științe și probleme sociale. Întrucât în momentul acela nu toate cărțile se aflau în bibliotecă, o bună

parte fiind împrumutate la cititori, s-au întocmit fișe, pe măsura în care volumele respective erau restituite de cititori. La fel s-a procedat cu cărțile din celelalte grupe ale clasificării zecimale.

Fișele de catalog au fost apoi aranjate în fișier și puse la dispoziția cititorilor. O dată cu primirea fișelor editate de Biblioteca Centrală de Stat, ele au fost introduse în catalogul sistematic la grupele respective.

Biblioteca comunală din Ștefănești verifică permanent cataloagele, înlocuind fișele scrise de mână cu cele tipărite, completându-le la zi cu fișele cărților noi, intrate în fond. În felul acesta cataloagele sînt instrumente eficiente de îndrumare a lecturii cititorilor, biblioteca realizînd astfel unul din obiectivele regulamentului concursului bienal și anume ca fiecare bibliotecă comunală să posede cataloage bine întocmite.

CONCURSUL BIENAL

Colectivistul — participant activ la organizarea și desfășurarea manifestărilor de masă

Colectiviștii din regiunea Dobrogea participă activ la organizarea și desfășurarea acțiunilor de masă inițiate de bibliotecă. În toate satele dobrogene, domnește aceeași viață pe care scriitorul Traian Coșovei a întâlnit-o în comuna Pecinea-ga (raionul Negru Vodă) și pe care a descris-o în volumul *Semnul din larg*.

Iată, de pildă, la Isaccea, unde participă la cercurile de citit a devenit o tradiție, oamenii adunându-se cu aceeași regularitate, la datele și orele stabilite, fără a mai fi nevoie de mobilizare. Dar nu numai atât. Colectiviștii se preocupă de buna desfășurare a programelor întocmite și, nu rareori, alături de responsabilul cercului, ei citesc și prelucrează materialele respective. Jurnalele vorbite, de exemplu, sînt citite de colectiviști, care cu multă conștiințiozitate urmăresc săptămînal ziarele și revistele.

În aceeași comună, ca și în multe alte localități din regiunea Dobrogea, colectiviștii citesc mult, fișele lor de cititori devin tot mai bogate. Ei împărtășesc cunoștințele însușite, participînd la concursuri pe teme ca: *Să muncim pentru traducerea în viață a Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R., Cum putem obține 5000 kg porumb boabe la hectar în cultură neirigată.*

Pasiunea lor pentru carte, s-a vădit în consfătuirile cu cititorii ca de exemplu cele organizate de bibliotecile din comunele Beilic, Pecinea-ga, Cerna, Topraisar, Beidaud etc., asupra cărții *Căile de sporire a producției de lapte* — consfătuiri care au fost transformate în adevărate schimburi de experiență.

Colectiviștii din comuna Basarabi alcătuiesc recenzii, cei din Topa'u poartă cu mîndrie insigne de „Prieten al cărții”, cei din Crucea sau Dobromir-Vale organizează expoziții *Cartea și produsul*, iar alții ca cei din Pecinea-ga (raionul Măcin) participă cu însuflețire la activitatea cultural-artistică, desfășurată de căminul cultural și bibliotecă.

Calendarul muncilor agricole

Pentru a veni în ajutorul bibliotecarilor privind îndrumarea concretă și competentă a lecturii colectiviștilor și în scopul sprijinirii bune desfășurări a muncilor agricole, biblioteca regională Cluj întocmește și publică *calendarul muncilor agricole*. Acesta este folosit de toți bibliotecarii la întocmirea planurilor de lectură, tematice și individuale.

Calendarul cuprinde indicații pentru lucrările agricole ce se efectuează în luna respectivă la: cultura mare, creșterea animalelor, grădina de legume, pomicultură, viticultură. El este completat cu o bibliografie de recomandare a cărților ce trebuie popularizate și difuzate în fiecare lună, legate de muncile agricole în curs. Indicații suplimentare de materiale bibliografice, elaborate de biblioteca regională, completează informarea bibliotecarilor în acest domeniu.

Calendarul muncilor agricole se elaborează și de alte biblioteci regionale, ca de pildă, cele din Dobrogea, Brașov etc.

Graficul deplasărilor pe teren

Pentru atragerea de noi cititori, bibliotecarii din raionul Beiuș, regiunea Crișana, folosesc un grafic al vizitelor la domiciliul cititorilor. Graficul este astfel întocmit încît ajută ca nici o casă să nu rămînă nevizitată de bibliotecar.

Acest sistem creează condiții ca prevederile planului anual al bibliotecii, privitor la numărul cititorilor și al cărților citite să fie realizat. Cu ocazia acestor vizite bibliotecarul cunoaște mai bine preocupările și preferințele oamenilor muncii, ceea ce îl ajută la recomandarea cărților celor mai potrivite și îndrumarea diferențiată a lecturii cititorilor.

Rezultatele obținute de bibliotecile din raionul Beiuș, în primele două luni ale anului (cînd ele au realizat aproape în întregime cifrele de plan din întreg anul 1961), dovedesc că organizarea vizitelor la domiciliul cititorilor este o metodă bună folosită de bibliotecă.

● **Curs de inițiere pentru bibliotecari.** Biblioteca orașenească „Mihail Sadoveanu” din București a organizat un curs de inițiere pentru bibliotecarii nou încadrați la bibliotecile populare și sătești din comunele aflate în raza Capitalei.

Programa cursului cuprinde lecții despre studiul și completarea fondului de publicații, evidența fondului de cărți, clasificarea zecimală, organizarea cataloagelor, îndrumarea lecturii cititorilor, planul de muncă al bibliotecii etc. Fiecare lecție a fost urmată de aplicații practice. (BEATRICE ARION).

● **Ajutor concret acordat bibliotecilor din regiune.** Biblioteca regională Dobrogea trimite lunar bibliotecilor din regiune prezentări de cărți agricole, iar trimestrial recenzii și prezentări ale cărților științifice și beletristice nou intrate în bibliotecă. În trimestrul II/1962 toate bibliotecile raionale, comunale și sătești au primit materiale metodice pentru serile literare pe teme: *Poezii noastre cîntă 1 Mai, Viața nouă a copiilor patriei noastre, I. L. Caragiule, critic necruțător al regimului burghezo-moșieresc.*

În sprijinul propagandei cărții agrozootehnice, biblioteca regională a tipărit pentru toate bibliotecile din regiune afișe bibliografice adresate atât crescătorilor de oi, porci, păsări, vite, cît și colectivștilor de la cultura mare. De asemenea, s-au trimis două scrisori, una adresată președinților de G.A.C., cărora li s-a solicitat ajutorul în activitatea cu cartea și sugestii pentru viitor; a doua scrisoare adresată inginerilor agronomi, inginerilor zootehniști și medicilor veterinari, prin care sînt informați că pot înprumuta, de la biblioteca regională, acele lucrări de spe-

cialitate pe care nu le găsesc în localitățile respective. La scrisori s-au anexat ample liste bibliografice privind agricultura, zootehnia și medicina veterinară.

● **Catalog colectiv al publicațiilor tehnice.** Secția tehnică a bibliotecii regionale Bacău a întocmit un catalog colectiv al tuturor publicațiilor tehnice existente în bibliotecile cabinetelor tehnice din întreprinderile orașului și regiunii Bacău. Catalogul colectiv este pus la dispoziția muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor.

● **Pentru 500—600 păsări la suta de lectură.** Sub îndrumarea Comitetului raional Negrești al P.M.R., a avut loc la biblioteca comunală Tîbănești, un schimb de experiență cu crescătorile de păsări din raion, la care au luat parte și bibliotecarii comunali. S-au prezentat referate pe teme: *Munca organizatorică și cultural-educativă desfășurată în cadrul G.A.C. Tîngușei, comuna Tîbănești, în vederea dezvoltării sectorului avicol, Cum a ajutat biblioteca comunală din Tîbănești dezvoltarea sectorului avicol din cele două gospodării agricole colective din comună, Cartea zootehnică — sprijin prețios în dezvoltarea sectorului avicol în comuna Tansa.* La discuțiile pe marginea referatelor, vorbitorii și-au împărtășit experiența în creșterea păsărilor și au scos în evidență necesitatea legăturii ce trebuie să existe între crescătorii de păsări, specialistul zootehnic și bibliotecar. (LIVIU MOSCOVICI-Iași).

● **Sprijină îndeplinirea planului de producție al G.A.C.** Pentru a veni în ajutorul țăranilor colectivști, biblioteca din comuna Drăușeni, raionul

Rupea, regiunea Brașov, a organizat o consfătuire cu cititorii pe tema: *Cum putem obține 5000 kg porumb boabe la ha pe teren neirigat și 2 expoziții de cărți pe aceeași temă (la bibliotecă și la sediul G.A.C.).* Pentru o mai bună documentare a colecțiștilor s-a prezentat un diafilm pe tema consfătuirii, după care au urmat discuții. În afară de planuri de lectură și prezentări de cărți agricole, pentru îndrumarea lecturii colecțiștilor, biblioteca comunală din Drăușeni a întocmit un panou bibliografic cu titlul *Ce să citească crescătorul de vaci.* (IRINA GOITA și CONST. CATRINA).

● **Seară de calcul.** Pentru a veni în sprijinul acțiunii de combatere a eroziunii solului, biblioteca sătească Solonț, raionul Moinești, a organizat în colaborare cu căminul cultural, o seară de calcul pe tema *Importanța combaterii eroziunii solului, pentru sporirea veniturilor gospodăriei agricole colective.* Au participat colecțiști, tractoriști și mecanizatori.

● **Consfătuiri cu cititorii.** Bibliotecile din regiunea Banat organizează numeroase acțiuni pentru popularizarea cărții agrozootehnice în rîndul colecțiștilor. O acțiune reușită a fost consfătuirea cu pomicultorii organizată de biblioteca din Cenci. De asemenea și biblioteca comunală din Jimbolia a organizat mai multe consfătuiri cu cititorii pe teme ca de pildă *Cum însămințăm plantele leguminoase timpurii, Din experiența unei crescătoare de păsări* etc. Asemenea acțiuni întîlnim și la alte biblioteci din regiune. (LUCREȚIA CETINĂ).

● **Printre cele mai bune biblioteci din regiunea Oltenia,** se numără cele din comunele Negoști și Tîntăreni, raionul Filași, care au înscris cite 983 și 832 cititori, difuzîndu-se 8013 și respectiv 5852 volume. Urmează apoi bibliotecile din Amărăștii de Jos,

ȘTIRI de la bibliotecile în concurs

Babiciu și Mîrșani, raionul Caracal, care au înscris respectiv 900, 876 și 762 cititori și au difuzat 5536, 5171 și 5098 volume. În ordinea clasificării urmează bibliotecile comunale Cornu (Băilești), Crăguiești (Tr. Severin), Brăneț și Pîrșoveni (Bals), Curtișoara (Tg. Jiu) și altele. (NICOLAE DĂNESCU—biblioteca regională Oltenia).

● **Popularizarea cunoștințelor agrozootehnice.** Biblioteca comunală din Sălcieua, raionul Cîmpeni, regiunea Cluj, a organizat 4 expoziții de cărți și a întocmit 5 panouri pe teme: *Creșterea și îngrijirea animalelor, Cărți pentru pomicultori și stupari, Cum se pot obține rase de oi țigăie de munte* etc.

Pentru îndrumarea lecturii cititorilor, s-au întocmit planuri de lectură și bibliografii de recomandare, după modelul celor trimise de biblioteca regională Cluj. La „Colțul agrozootehnic” s-au popularizat ultimele lucrări agricole apărute în librării. Consfătuirile cu cititorii pe teme *Cum să transformăm oile cu lână groasă în oi cu lână fină și semifiină și Cum putem obține recolte mari de fructe*, au prilejuit colectivizilor largi discuții asupra problemelor ce-i preocupă. Au mai fost de asemenea organizate seri de întrebări și răspunsuri pe tema *Recomandarilor Comisiei pentru problemele creșterii animalelor și Comisiei pentru problemele privind producția pomiviticolă.*

Biblioteca comunală a înscris 892 cititori, care au citit 5261 de cărți. (IOSIF TURCANU—bibliotecar).

● **„Cititorii noștri la microfon.”** În colaborare cu Centrul local de radioficare, biblioteca raională Sighet, regiunea Maramureș, organizează săptămînal emisiunea „Cititorii noștri la microfon”. În cadrul acestei emisiuni cititorii frunțași prezintă scurte recenzii de cărți noi, liste de recomandare pe teme agricole etc. Antrena-

rea cititorilor în munca de popularizare a cărții este un stimulente pentru cititorii bibliotecii raionale. (ANA BIRZOL—corespondentă).

● **Indrumarea bibliotecilor de la sate.** Biblioteca raională Reghin, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, are în raza sa de activitate o rețea cuprinzînd 14 biblioteci comunale și 69 satești. Ea ajută practic pe teren bibliotecile de la sate în organizarea activității cu cartea. În trimestrul I/1962, de pildă, fiecare bibliotecă comunală a fost îndrumată și controlată, uneori de două ori. De asemenea au fost trimise bibliotecilor de la sate scrisori metodice cu teme: *Organizarea consfătuirilor cu cititorii, Sprijinirea cercurilor agrozootehnice, Să răspundem sarcinilor chemării consfătuirii pe țară a tîrînilor colectivizști etc.* și două liste de recomandare cuprinzînd cărțile care trebură populacizate în perioada actuală. În urma ajutorului primit multe biblioteci comunale au organizat, între altele, consfătuiri cu cititorii frunțași. (KISS BELLA).

● **Biblioteca cu activitate bună.** Biblioteca din comuna Iliidișel, raionul Beiuș, desfășoară o frumoasă activitate cu cartea (1916 cititori înscrisi, în trim. I/1962, care au citit aproape 10.000 de volume). Aceste rezultate se datoresc justei îndrumări a lecturii cititorilor și metodelor folosite pentru largă răspîndire a cărții în rîndul populației din comună.

Biblioteca a organizat consfătuiri cu cititorii pe teme *Cultura porumbului, Cum putem obține 5000 kg boabe porumb la hectar pe teren neirigat, Cultura cartofului, Retribuirea muncii în C.A.C.* etc., precum și prezentări de cărți pe teme *Întărirea economico-*

organizatorică a C.A.C., Creșterea tineretului tîrîin etc. La cele 19 manifestări de masă organizate pînă acum de bibliotecă, au participat peste 1800 de colectivizști. (LUDOVIC RITTINGER).

● **„Ziua bibliotecii” tot mai îndrăgită de cititori.** Biblioteca sîtească Bahșa, raionul Lugoj, regiunea Banat, a hotărît ca în fiecare lună să consacre o zi acțiunilor de masă model, atît la sediul bibliotecii cît și la locul de muncă al colectivizștilor. Această zi a fost denumită „Ziua bibliotecii”. Duminică 10 iunie a.c., biblioteca a organizat pentru a doua oară „Ziua bibliotecii”. Acțiunea a început cu o „dimecniță de basm” pentru cititorii copii, pe tema *Copilul ogîndit în opera lui Ion Luca Caragiale*. A urmat o prezentare a unor cărți agrozootehnice nou intrate la bibliotecă, după care s-a înființat la brigada de cîmp o bibliotecă mobilă și un nou cerc de citit la sectorul zootehnic al C.A.C. După-amiază, în colaborare cu cîminul cultural, s-a organizat un concurs-ghicitoare „Cine știe, răspunde” pe tema *Pentru o cît mai mare recoltă de porumb.*

Cititorii apreciază „Ziua bibliotecii” și o așteaptă lunar cu nerăbdare. (P. SĂVESCU și MARIA CICA).

● **Activitate cu cartea la locul de muncă al pomicultorilor.** La cererea cititorilor Valentin Cojocaru, Dragomir Tătaru, Avram Petrache și Neculai Vroți, biblioteca comunală Scorteni, raionul Moinești, regiunea Bacău, a organizat la locul de muncă al brigăzii pomicole o lectură în colectiv din lucrarea *Tîierea pomilor*, care s-a transformat într-un adevărat schimb de experiență între pomicultori.

IN PATRIA NOASTRĂ

socialismul a învins definitiv la orașe și sate

Textul montajului pe care îl publicăm mai jos va fi folosit de către secțiile muzicale ale bibliotecilor regionale și de către bibliotecile raionale, comunale și sătești pentru organizarea, în colaborare cu casele de cultură și căminele culturale, a unei manifestări de masă cu cititorii închinată zilei de 23 August.

Ilustrația muzicală a materialului literar va fi asigurată cu ajutorul cîntecelor imprimate pe benzi de magnetofon și pe discurile aflate în discoteca bibliotecii, respectiv la stația de radioficare din localitate. În caz că se va recurge la utilizarea discurilor, este preferabilă imprimarea lor pe bandă de magnetofon. Dacă nu există aceste posibilități, ilustrația muzicală va fi realizată cu ajutorul corului.

În subsolul paginilor de față, sînt indicate, prin note de trimitere, mai multe cîntece de masă care pot servi la alegere, pentru ilustrarea muzicală a acestei manifestări culturale, precum și sursele unde se găsesc textele cîntecelor, cît și partiturile.

La ridicarea cortinei, pe scenă, sărbătorește împodobită, se vor afla 8 recitatori și recitatoare, reprezentînd muncitori, colectiviști și intelectuali. Dacă va fi utilizat magnetofonul, acesta va fi instalat în culise.

Pentru popularizarea poeziilor și cîntecelor din cuprinsul montajului, recomandăm confecționarea unui album, de dimensiunile 1 x 1,50 m., pe ale cărui file, reproducînd coverele de cărți sau fișele de catalog, vor fi transcrise datele bibliografice ale acestor lucrări. Albumul va fi așezat în partea din stînga scenei, în față; pe măsura desfășurării montajului, bibliotecarul va răsfoi, pagină cu pagină din album, astfel ca cei prezenți în sală să poată afla pe loc datele necesare despre poeziile și cîntecele incluse în montaj. În lipsa unui astfel de album, bibliotecarii pot amenaja o expoziție conținînd lucrările la care ne-am referit. În cazul că montajul va fi înregistrat și difuzat la stația de radioficare, se va începe prin prezentarea cărților.

BIBLIOTECARUL: „Prezentăm montajul literar-muzical *În patria noastră, socialismul a învins definitiv la orașe și sate*. Vor fi recitate versuri din cărțile... (urmează indicarea și descrierea bibliografică a acestora, în ordinea menționată în subsolul paginilor revistei).

Bibliotecarii se pot gândi și la alte mijloace pentru popularizarea poeziilor și cîntecelor, bineînțeles avînd grijă să asigure continuitatea și tensiunea artistică crescîndă a montajului, condiție de bază pentru reușita lui.

PRIMUL RECITATOR:

August... Văpaie de lumină descătușată
Eliberare, Libertate. Cale deschisă evului nou
al patriei.

Poporul, călăuzit de partidul comunist, a împărțit istoria în două, a ferecat trecutul aspru de obidă și silnicie. Cei mai buni fii ai țării au pus mina pe armă și alături de ostașii sovietici, au luptat cu îndrăzneală, au bătut strașnic fiara fascistă, au alungat-o de pe aceste meleaguri.

...va prezentăm...va recomandăm...va prezentăm...va prezentăm...

AL OPTULEA RECITATOR :

*Se miră lumea, oaspeții, străinii
de mierea limpezită a luminii,
ce mîngios și dulce se răsfață
pe munți, pe brazi, pe ome-
neasca față.*

AL DOILEA RECITATOR :

*Ciți au mai fost la noi mai
înainte
mărturisesc că n-o păstrau în
minte.
— V-ați strămutat pe alte pa-
ralele?
Creați culori? Sau vă creează
ele?*

Nădejdele au început să devină faptă. Sint de atunci 18 ani. Munca și-a desfăcut aripile largi ale măreției, țara s-a schimbat la față. Pe pămîntul liberat, înflorește în voie uzinele și holdele socialismului biruitor.

Păduri de ogoare slobode și unite se întind cît cuprinzi cu ochii, din depărtare și pînă în gura satului. Munca-i spornică, plină de viață și albă, viața e frumoașă.

E primăvară fără asfințit, e bucurie-n inimă. Putere, voință, însuflețire, dăruire — acestea sînt armele omului nou. Prescut de învățătura partidului.

Cu toate steagurile înălțate, înaintăm, furișim, scriem istoria nouă a patriei eliberate, a patriei noastre socialiste.

AL TREILEA RECITATOR :

*Cei patria? — Nădejden vă ogorut
Muncit cu rîvnă și cu iscusință
Va bucura cu roade arătorul,
Că vom avea-n hambar cu prisosință.*

AL ȘASELEA RECITATOR :

*Cei patria? — Ești dumneata și eu
Și toți acei ce sînt cu noi de-o seamă,
Și gata sînt să sară cînd e greu,
Cînd patria s-o apărăm ne cheamă.*

AL PATRULEA RECITATOR :

*Cei patria? — E pasul apăsător
Cînd trec, trec rînduri-rînduri muncitorii
Cu steagul roșu-n vînt desfășurat
Duși de partidul nostru spre victorii¹⁾.*

AL ȘASELEA RECITATOR :

*Surîdem. Șoapta gîndului acela
dusă de vînt învăluiește schela
și-atinge, colb cu aripi în zadar,
mîștră noastră simplă de zidar.*

AL PATRULEA RECITATOR :

*Atunci, preț de o clipă, stă
echipa,
jertfim, sus la etajul ultim,
clipa,
să le strigăm, tribună fiind zi-
dul :*

COR VORBIT (Se va recita rar și răsPICAT) :

Aici n-au fost minuni. A fost partidul²⁾.

AL ȘAPTELEA RECITATOR :

*Partidul mi-a dat rădăcini
— Și clasa cu forță de șoc —
Impulsul înalt din tulpini
Și seva statornică-n loc,*

COR VORBIT (rar, răsPICAT) Partidul mi-a dat rădăcini.

AL DOILEA RECITATOR :

*Partidului viața-mi închin
Și clasei cu forță de șoc.
Sub soarele fără declin
— Un strop din torentul de foc —*

¹⁾ BENIUC, MIHAI. *Patria*. În : BENIUC, MIHAI. *Poezii*. Buc., E.S.P.L.A., 1960, p. 210-211. (Biblioteca pentru toți, 13). Strofa ultimă va fi recitată pe fond de cîntec. După terminarea ei, se va continua puternic unul din cîntecelile : *Steagul Partidului*. Muzica de Matei Socor. Versuri de Mihai Beniuc ; *Partidului*. Muzica de Alfred Mendelsohn. Versuri de Ion Brad ; *Părinte drag, partid iubit*. Muzica de Gheorghe Bazavan. Versuri de Teodor Balș. În : *Cîntece pentru tineret*. Buc., Editura muzicală a Uniunii Compozitorilor din R.P.R., 1960, p. 18-20 ; 14-15 ; 16-17.

²⁾ IUREȘ, ȘTEFAN. *Se miră lumea*. În *Gazeta literară*, IX (1962), 8 (22 febr.), p. 3. Ultima strofă va fi recitată pe fond de cîntec. După corul vorbit, se va continua puternic cîntecul : *Partidul ne conduce. Cor mixt*. Muzica de Zaharia Popescu. Versuri de Lucian Rădan. Buc., Editura muzicală a Uniunii Compozitorilor din R.P.R., 1959. [4] p. cu note muzicale.

COR VORBIT:

Partidului viața-mi închin³⁾.

AL CINCILEA RECITATOR:

*Bat inimile-n piepturi
și mintea urcă-n zbor
și fiecare-și spune:
«De-ar fi să mi-l închipui
ca pe-un voinic din basme
întregul meu popor,
o singură făptură,
cu trupu-i și cu chipu-i
bătrîn și veșnic tînăr,
unchiaș și flăcăias,
cu umerii cît munții,
cu fruntea peste creste,
cu pieptul cît hotarul...
atunci, Partidul este
și inima și mintea
acestui Uriăș!»*

AL OPTULEA RECITATOR:

*Cu inima-ți fierbinte
și luminoasă-ți minte,
PARTID al Țării mele
să ne călăuzești
pe drumul nostru harnic
și pașnic-înainte,*

COR VORBIT:

*să ne durăm aievea
o Țară ca-n povești⁴⁾*

AL DOILEA RECITATOR:

*E liberă astăzi știința captivă
În fum inecată ciudova,
Știința din coșuri de locomotivă
Ca inima noastră-i și ea.*

AL ȘASELEA RECITATOR:

*Sticlea în cărbune,
Mocnea în țigeti,
Gonea prin tunelul anilor grei...
Acum izbăvitelor flăcări țși spune
Știința — din inimă, ca din cărbune —
Puterea și cîntecul ei⁵⁾.*

AL ȘAPTELEA RECITATOR:

*Cînd satele scîlipesc în noapte,
Ca niște stele pămîntești,
Parcă din nouă sute șapte
Adie fulgere și șoapte
Pe-ninsul gliei pămîntești...*

*Tractorul românesc cînd ară
Ogorul nostru înfrățit,
Aud șenile ce brăzdară
Destrobitor această țară
În August, către asfințit.⁶⁾*

AL PATRULEA RECITATOR:

*Pe-aci trecea cu arma-n
cumpănire
În trăgători desfășurată grupa
Și tot venea butalioane trupa,
Mitrăiera rapăia subțire.⁷⁾*

AL ȘASELEA RECITATOR:

*Cînd schije-am scos, tăcuși, din
piept de om,
din ziduri, din cireși și din lu-
mină,
surșul ne spunea că trece-vom
sub arcuri de triumf ce ar să
vină.*

5) THEODORESCU, CICERONE. *Știința din cărbune*. În: THEODORESCU, CICERONE. *Copiii cartierului*. Buc., E.P.L., 1961, p. 23. Ultima strofă va fi recitată pe fond de cîntec. Apoi se va continua puternic cîntecul: *Te cîntăm, te slăvim, libertate*. Cor mixt cu acompaniament de pian. Muzica de Emil Lerescu, Versuri de Vlaicu Birnă. Buc., Editura muzicală a Uniunii Compozitorilor din R.P.R., 1959. [4] p. cu note muzicale.

6) DEȘLIU, DAN. *Partidului-slav!* În: Știința, XXXI (1962), 5516 (2 mai), p. 2.

7) BENIUC, MIHAI. *Timpul comunistilor*. În: Contemporanul, (1961), 34 (22 aug.), p. 1.

3) BANUȘ, MARIA. *Partidului meu*. În: BANUȘ, MARIA. *Poezii*. Buc., E.P.L., 1961, p. 272. (Biblioteca pentru toți. 98).

4) BRESLAȘU, MARCEL. *Partidul*. Versuri. Buc. Editura tinerețului, 1962, 11 p. Ultima strofă se va recita pe fond de cîntec. După corul vorbit, se va continua cu plînsate unul din cîntecule: *Măreț pămînt a patriei iubite*. Muzica de Ioan D. Chirescu. Versuri de Eugen Frunză; *Republică, mareașă vatră*. Muzica de Ioan D. Chirescu. Versuri de Eugen Jecbeanu; *Acăsta e patria mea*. Muzica de Dumitru Bughici. Versuri de Vladimir Colin. În: *Cîntec pentru tineret*. Buc., Editura muzicală a Uniunii Compozitorilor din R.P.R. 1960, p. 25—26; 21—22; 23—24.

AL DOILEA RECITATOR :

Ca insurgenți, lângă partidul drag
n-aveam nici uniformă, nici galoane,
dar noi aveam cel mai de seamă steag
și-un vis îmbrățișat de milioane

AL OPTULEA RECITATOR :

Venea lumina de la răsărit
pe carele blindate, înaintea,
de parcă însuși Lenin fu zărit
cum arăta prin veac, cu brat fier-
binte.⁸⁾

PRIMUL RECITATOR -

E cerul porumbei și avioane,
Simbol și forță pentru-a păcii pază,
August e luna, mase defilează
Cu flamuri clocotind peste coloane⁹⁾.

AL CINCILEA RECITATOR (pe fond de cîntec) :

De la Mare pînă-n Maramureș,
Din Moldova pînă la Banat,
Alelei! Ce iureș, da' ce iureș,
Pe-n trecute, mare, s-a-nchegat.

COR VORBIT (pe fond de cîntec) :

Și se cheamă glasuri la întreceri,
Ca-n pădure păsări, primăvara;
Doine de mașini, ciocan și seceri,
Impinzîră pretutindeni țara.¹⁰⁾

AL DOILEA RECITATOR :

Cînd din uzinele-nstelate
Pornesc șiraguri de mașini
Pe cîmpuri colectivizate,
Cînd fulnicile combinate

Aprind și-n suslete lumini,
Zăresc plîpîndele petale
De flacără, în nopți tirzii
Lucind pe pagini ilegale,
Ca să deschidă vieții cale,
Ca să-nflorească-această zi!

COR VORBIT (rar și răspicat) :

Socialism — așa se cheamă
Această zi, de neuitat!
Să sune trîmbețe de-aramă,
Vrăjmași patriei să geamă!
Poporu-i domn adevărat.¹¹⁾

AL TREILEA RECITATOR :

Ne-ai dăruit această Primăvară
care și-n miezul iernii poartă
flori...
Prinos de flori și-aduce-ntr-oaga
țară
de ziua mării noastre sărbători.

AL PATRULEA RECITATOR :

...Sînt flori din tîrguri vechi
și vechi orașe —
și flori din noi cetăți muncitorești.
Cetăți puternice și flori gingașe
tu le visezi, le-nvolburi și le crești.

PRIMUL RECITATOR :

Sînt prețioase flori, din vaste parcuri —
și-s flori de cîmp... Creșteau cîndra pe
hat.

Și ele ne-mpărșeau pămîntu-n țarcuri
și-l înfrățesc acum în lung și-n lat.¹²⁾

AL SAPTELEA RECITATOR :

Cîntă primăvara, cîntă!
Și pămîntul îl frămîntă
Cu tractoare
Sunătoare,
Ce trag pluguri cînd cresc muguri,
Spre belșuguri purtînd pluguri.
Tîind haturi
Vechi de leaturi
Și-nfrîind țarina vie,
Doar a tuturor să fie.

COR VORBIT (pe fond de cîntec) :

Ca-n izvoade
Să dea roade
Pentru toți acei ce ară,
Pentru minunata țară.¹³⁾

⁸⁾ ANDRIȚOIU, AL. *Un steag se ridică*. În : Contemporanul, (1961), 34 (22 aug.), p. 3. Ultima strofă va fi recitată pe fond de cîntec. Apoi se va executa puternic cîntecul : *Marea zi de August*. Cîntec tineresc de defilare. Muzica de Laurențiu Profeta. Versuri de Constantin Cișcan. În : Profeta, Laurențiu. *Coruri*. Buc., Editura muzicală a Uniunii Compozitorilor din R.P.R., 1959, p. 22—27.

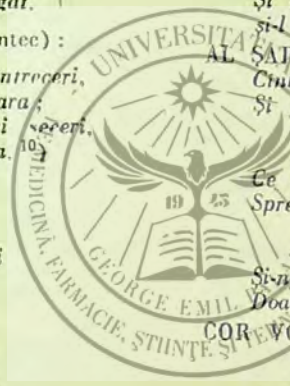
⁹⁾ BENIUC, MIHAI. *Timpul comunistilor*. În : Contemporanul, (1961), 34 (22 aug.), p. 1.

¹⁰⁾ BENIUC, MIHAI. *Letopiseț*. În : Beniuc, Mihai. *Poezii*. Buc., E.S.P.L.A., 1960, p. 144. (Biblioteca pentru toți, 13). După terminarea ultimei strofe, se va executa *Cîntec de întrecere*. Muzica de Hilda Jerea. Versuri de Ion Boldici. În : JEREA, HILDA. *Coruri*. Buc., Editura muzicală a Uniunii Compozitorilor din R.P.R., 1958, p. 8—10, sau *Cîntă marile jurnale*. Cor bărbătesc pe 4 și 2 voci. Muzica de Sabin V. Drăgoi. Versuri de Teodor Bratu. [Buc.], Editura muzicală, 1959. [4] p. cu note muzicale.

¹¹⁾ DEȘLIU, DAN. *Partidului-slavă!* În : Scînteia, XXXI (1962), 5516 (2 mai), p. 2. Corul va recita pe fond de cîntec, după care se va executa puternic cîntecul *O zi din toate neuitată*. Cor mixt. Muzica de Gheorghe Bazavan. Versuri de Vlaicu Birna. [Buc.], Editura muzicală a Uniunii Compozitorilor din R.P.R., 1959, [4] p. cu note muzicale.

¹²⁾ BRESLAȘU, MARCEL. *Prinos Partidului*. În : BRESLAȘU, MARCEL. *Poezii*. Buc., Editura tineretului, 1959, p. 105—107. (Cele mai frumoase poezii).

¹³⁾ LESNEA, GEORGE. *Primăvara nouă*. În : Gazeta literară, IX (1962), 13 (29 mart.), p. 1. După corul vorbit, se va executa unul din cîntecurile : *Pe ogorul înfrățit*. Muzica de Laurențiu Profeta. Versuri de C. Teodori. În : PROFETA, LAURENȚIU. *Coruri*. Buc., Editura muzicală, 1959, p. 7; *Bucurie-n colectivă*. Cor pe 2 voci egale și 4 voci mixte. Muzica de Gheorghe Bazavan. Versuri de Lascăr Stancu. Buc., Editura muzicală a Uniunii Compozitorilor din R.P.R., 1959. [4] p. cu note muzicale.

AL CINCILEA RECITATOR :

În ram de măr rotat, de floare
ninsă,
Împrejmuieste vremea-naltul ceas
Cînd a vestit al luptei noastre
glas :

COR VORBIT (rar, răspicat) :

„In Romania socialismu-a-nvins!”

AL DOILEA RECITATOR :

E primăvară-n suflet și — afară;
Pe cea din suflet omul o făcu,
Poporu-n întregime, tu și tu,
Și cu partidu-n frunte, scumpă
(ară)⁽¹⁴⁾

COR VORBIT :

Acum este timpul vitejilor,
Al culmilor mari, al vîrtejelor.
Al lumii cu sevele noi
Ce-astîmpără-atîtea nevoi —⁽¹⁵⁾

AL ȘAPTELEA RECITATOR :

Aici, unde din veac a rodit
În luptă cu pâlămida, cu scaiul,
Griu cu tăciune, pipernicit,
În pîlcuri pierzîndu-și alaiul,
S-aruncăm o peire
Să răsar-o pădure de grîne,
Chiar și combinele un pic să se
sperio

Cînd vor intra
Ca tăietorii de lemne-n Carpați
Mîine — poimîne

Adinc, tractoriști, să araji!

Aici, să stea —
Mare sfat de-nțelepți —
Cucuruzul

Cu bărbi de mătase,
Să ne incinte auzul
Cu povești preafrumoase.

Fiecare silabă

Să fie o boabă

De aur clar,

Să mergem pe firul poveștii
în sus

(14) BENIUC, MIHAI. *Socialism*. În : *Gazeta literară*, IX (1962), 18 (3 mai), p. I.

(15) BENIUC, MIHAI. *Baladele timpului nou*. În : *Gazeta literară*, IX (1962), 10 (8 mart.), p. I.

Cu cinci mii de kilograme povară
De cucuruz
Aur clar
Îa hectar.⁽¹⁶⁾

AL ȘASELEA RECITATOR :

Ancora sus, tovarăși! Pornim
Pe drumuri mult căutate.
Stăpini pe unelte, pe soartă stăpini!
Înima bate și bate...

AL TREILEA RECITATOR :

Vom crește bogăți și puternici și buni,
Cum crește în basm făt-frumosul.
Din an facem zi, din zi facem ceas,
Și stringem și clipei prisosul.⁽¹⁷⁾

AL DOILEA RECITATOR :

Fii slăvită-n veci, lumină,
pace-n veci slăvită fii,
tu ce crești copiii noștri,
spice-nalte, aurii!

CINCILEA RECITATOR :

Fii, slăvită, Libertate!
Slavă celor ce-au luptat,
ca să cînte ciocirlia
în văzduhul liberat!

COR VORBIT (Se recită răspicat și puternic):

Slavă, slavă, pururi slavă,
Celui ce ne-a dezrobot!
Slavă, slavă, pururi slavă
neînvinșului Partid!⁽¹⁸⁾

N. RAUȘ

(16) BRAD, ION. *Agronomul*. În : *Gazeta literară*, IX (1962), 15 (12 apr.), p. 5.

(17) BANUȘ, MARIA. *Ancora sus!* În : BANUȘ, MARIA. *Poezii*. Buc., E.P.L., 1961, p. 113. (Biblioteca pentru toți, 98). După recitarea — pe fond muzical — a acestei strofe, se va executa unul din cîntecele : *Înflorște țara mea*. Muzica de H. Mălincanu. Versuri de J. Fulga. În : *Cîntece de masă*. *Antologie*. Culegere întocmită de prof. Păcag Ludovic. Buc., Editura de stat didactică și pedagogică, 1958, p. 65—68 ; *Cîntec despre patria iubită*. Muzica de Laurențiu Profeta. Versuri de Octav Pancu-Iași. În : PROFETA, LAURENȚIU. *Coruri*. Buc., Editura muzicală, 1959, p. 38—40.

(18) JEBELEANU, EUGEN. *Oratoriu* *Eliberării*. Buc., E.S.P.L.A., 1959, p. 54.

Ce ne spun cărțile despre lucrările agricole de toamnă

Toamna este anotimpul cel mai bogat al anului. Pe ogoare sînt executate lucrări numeroase și urgente. Întinse lanuri de porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, cartofi și alte culturi, așteaptă cultivatorul să culeagă rodul muncii și strădaniei depuse în cursul unui an de zile. Tot toamna se pune temelia recoltei de păioase din anul viitor și se pregătește terenul pentru însămînțările de primăvară.

După cum se știe, pentru a obține recolte mari, nu e important numai să semănăm și să efectuăm lucrările de întreținere la timp, ci să și recoltăm la momentul optim. Orice întârziere duce la scăderea producției. Deci, recoltarea la timp duce la sporirea producției și îmbunătățirea calității produselor obținute.

★

La începutul acestui anotimp se termină recoltatul florii-soarelui, care se efectuează în faza de maturitate fiziologică a plantei, exteriorizată prin îngălbenirea capitulelor pe partea dorsală, prin uscarea frunzelor, întărirea semințelor, miezul ei fiind bine format. Recoltarea se execută manual sau mecanizat. La recoltatul cu combina se așteaptă pînă ce circa 65% din capitole au atins maturitatea deplină (se brunifică).

Această lucrare este descrisă în broșurile: *Cultura florii-soarelui*. Buc., Editura agro-silvică, 1961. (pag. 32-34) și *Cultura florii-soarelui* de Dan A. și Torge D. Buc., Editura agro-silvică, 1961. (pag. 54-57).

★

În luna septembrie se recoltează cartofii din soiurile semitîrzii, în luna octombrie cei din soiurile tîrzii, iar la sfîrșitul lui octombrie — începutul lui noiembrie cei din cultura de vară. Recoltarea cartofilor se face manual cu furca sau cu sapa, cu plugul special sau cu mașini speciale.

Următoarele broșuri ne învață cum să recoltăm și să păstrăm cartofii: *Cultura cartofului*. Buc., Editura agro-silvică, 1961. (pag. 36-40), *Cum a obținut G.A.S. Hălchiu producții mari de cartofi la hectar* de Davidescu N. și Arnăutu I. Buc., Editura agro-silvică, 1961. (pag. 44-48).

Tot toamna recoltăm și sfecla de zahăr, conform planului de livrare.

Sfecla de zahăr se recoltează cînd rădăcina ei încetează să mai crească, iar conținutul în zahăr este maxim.

La această maturitate tehnică a plantei, frunzele se îngălbenesc, iar rădăcina nu mai crește în greutate. Recoltatul se poate face manual cu furca specială sau hîrlețul, semimecanizat cu plugul special și complet mecanizat cu combina de sfeclă.

Broșurile următoare ne indică cum să recoltăm sfecla de zahăr: *Cultura sfeclei de zahăr*. Buc., Editura agro-silvică, 1961. (pag. 23-25), *Agrotehnica sfeclei de zahăr*. Buc., Editura agro-silvică, 1960, (pag. 38-39) și *Cultura irigată a sfeclei de zahăr* de Ionescu-Sisești, Vl. Buc., Editura agro-silvică de stat, 1959. (pag. 39).

★

Cea mai importantă plantă care se recoltează toamna este porumbul. Recoltarea porumbului se face la maturitatea completă, cînd boabele sînt tari, plantele și pănușile îngălbenite. Culesul se face manual sau mecanizat. Cel manual este de mai multe feluri, după regiuni.

În regiunile de cîmpie se obișnuiește recoltatul prin desfacerea de pănuși direct în cîmp, fie direct pe plante, fie la capătul locului. În regiunile cu toamne ploioase, se culeg știuleții împreună cu pănușile și se aduc sub acoperișuri, unde se desfac de pănuși, iar în alte regiuni se taie plantele întregi, se transportă în adăposturi unde știuleții se desfac de pănuși, care rămîn pe strujeni.

Pentru recoltatul mecanizat astăzi există mai multe tipuri de mașini.

Recoltarea și păstrarea porumbului sînt descrise în broșurile: *Cultura porumbului pentru boabe* de Scurtu Gh. și Ișfan D. Buc., Editura agro-silvică, 1961. (pag. 26-28), *Porumbul bine lucrat asigură roade bogate* de Drăgoi N. Buc., Editura agro-silvică de stat, 1957. (pag. 65-68).

★

Toamna semănăm cereale ca: griul de toamnă, secara, orzul, iar dintre plantele furajere borceaagul de toamnă.

Știința și practica dovedesc, fără putință de tăgadă, că o recoltă bogată de cereale depinde în cea mai mare măsură de timpul semănatului și de calitatea acestei lucrări.

Cunoștințe despre sămînță, curățirea seminței, condițiile pe care trebuie să le întrunească o sămînță bună, tratarea ei

Înainte de semănat și alte date prețioase despre sămînța și semănat sînt descrise în broșura *Sămînța și semănatul* de prof. dr. N. Zamfirescu și ing. Gh. Bilteanu. Buc., Editura agro-silvică de stat, 1959. Pregătirea semințelor de grîu de toamnă în vederea semănatului, precum și semănatul sînt descrise în broșura *Cultura grîului de toamnă*. Buc., Editura agro-silvică, 1961, astfel: soiurile de grîu raionale la noi în țară pe baza experiențelor Comisiei de Stat. (pag. 13-16); plantele premergătoare grîului de toamnă (pag. 17); importanța și necesitatea arăturii adînci, adîncimea arăturii diferențiate în funcție de planta premergătoare, felul pămîntului, starea lui, pe tipuri de sol (pag. 18-21); aplicarea îngrășămintelor: cantitățile de gunoi de grajd, azotat de amoniu și superfosfați diferențiat după sol și planta premergătoare (pag. 21-23); condiționarea semințelor în vederea semănatului, controlul calității semințelor, tratamentul împotriva mării, combaterea gîndacului ghebos și viermilor sirmă (pag. 23-25); epoca optimă de semănat, cantitatea de sămînță la hectar, adîncimea de semănat pe diferite soluri, distanțele între rînduri (pag. 25-26).

Soiurile recomandate să se cultive în condiții de irigare, irigația de aprovizionare, îngrășarea în condiții de irigare, epoca de semănat în condiții de irigare, densitatea boabelor germinabile la metru pătrat, sînt indicate la pag. 26-27.

Broșura *Agrotehnica cerealelor păioase* de Al. Priadenco. Buc., Editura agro-silvică, 1961, ne descrie: pregătirea semințelor pentru semănat și semănatul grîului de toamnă (pag. 26-29); cînd și cum să semănăm secara (pag. 33-34); cînd semănăm, cum tratăm sămînța înainte de semănat, cum semănăm orzul de toamnă (pag. 37-38).

Broșura *Cultura borceagului* de C. Galan și E. Kellner, Buc., Editura agro-silvică, 1961, vorbește la pag. 46-54 despre calitatea seminței, pregătirea seminței, norma de semănat, epoca de semănat, distanța și adîncimea de semănat la borceagul pentru nutreț, iar la pag. 66-72 despre sămînță și semănatul borceagului pentru sămînță.

★

Recolta viitoare depinde în mare măsură de lucrările care trebuie făcute îndată după recoltare. Din complexul de măsuri agrotehnice, arăturile adînci au un rol hotărîtor în obținerea unor recolte bogate.

Respectarea cerințelor agrotehnice în ceea ce privește calitatea arăturii in-

fluențează desfășurarea celorlalte lucrări agricole (semănat, prășit, secerat etc.) și îndeosebi recolta obținută la hectar. Arătura adîncă de toamnă făcută la o adîncime de 28-35 cm. contribuie ca pămîntul să rețină o cantitate mai mare de apă provenită din ploii și topirea zăpezilor, să înmagazineze mai multe substanțe nutritive etc. În felul acesta se asigură condiții mai bune de creștere și dezvoltare a plantelor.

Prin executarea arăturilor adînci se distrug multe buruieni (pălămida, costreul, pirul și altele) care consumă cantități foarte mari de apă și materii hrănitoare din sol. De asemenea, sînt distruse ouăle și larvele unor insecte prădătoare. Arătura adîncă re-ace structura solului și distruge stratul îndesat. O dată cu arătura adîncă de toamnă se poate executa cea mai bună îngrășare. Acum se încorporează în sol îngrășămintele chimice care se dizolvă greu, cum sînt: superfosfații și kainita, îngrășămintele naturale (gunoiul de grajd, compostul etc.) precum și amendamentele calcaroase acolo unde sînt necesare.

Îngrășămintele au rolul de a reda pămîntului o parte din materiile hrănitoare, care au fost consumate de plante. Îngrășămintele naturale și chimice sporesc nebănuit de mult producția. Ele trebuie folosite în mod diferențiat ținîndu-se seama de soiul folosit și terenul în care se însămînțează. Arăturile de toamnă pentru însămînțările de primăvară se fac mai devreme sau mai tîrziu, după cum s-a eliberat cîmpul, precum și după mijloacele pe care le avem.

Experiența ne dovedește că arătura adîncă făcută mai timpuriu contribuie la obținerea unei producții mai mari decît atunci cînd se execută toamna tîrziu. Executarea arăturilor adînci este descrisă în broșura *Arături adînci* de T. Moscalu. Buc., Editura agro-silvică, 1961. La pag. 27-29 se vorbește despre: adîncimea arăturilor de toamnă, cum influențează asupra producției timpul cînd sînt executate arăturile, care din arăturile de toamnă rîmîn negrăpate, efectele favorabile asupra sporirii producției pe care le are executarea corectă a arăturilor adînci de toamnă, executarea arăturilor pe terenurile în pantă.

În obținerea de recolte sporite un ajutor însemnat îl poate aduce biblioteca, prin popularizarea și difuzarea broșurilor agricole legate de executarea în condiții optime a lucrărilor la zi, organizînd manifestări de masă, expoziții și lecturi în grup din broșurile pe aceste teme.

Ing. Georgeta FLOROIU

ALEXANDRU SAHIA

Alexandru Sahia, pe numele său inițial Alexandru Stănescu, s-a născut în satul Minăstirea din fostul județ Ilfov, în anul 1908, la 11 octombrie. Fiul de țărani, până la 12 ani își petrece copilăria în satul natal, în mijlocul țăranilor nevoiași, care trudeau pe moștile chiaburilor și ale întinselor domenii regale. După ce termină cinci clase primare, în sat, devine elev al liceului militar „D. A. Sturdza” din Craiova, unde face șapte clase. Ultima clasă secundară, a opta, o termină la liceul „Sf. Sava” din București, deoarece nu dovedise nici un fel de aptitudini cazone. Dimpotrivă, viața de elev la liceul militar, unde domina o atmosferă rigidă, l-a dezgustat profund așa cum va mărturisi ceva mai târziu. Elevul Stănescu Alexandru își încearcă vocația literară încă la o vîrstă fragedă, debutînd la 18 ani cu o schiță intitulată *Sculptorul Boambă* publicată într-o revistă din Tg. Mureș la care colaborau elevii și profesorii liceelor militare din țară, pentru ca în 1927, cu un an mai târziu deci, să publice în *Revista literară* a liceului „Sf. Sava” încercări beletristice interesante: *Pentru o bisericuță arsă*, *Haia la sărutat pe Crist, Dimitrieș, prietenul meu*, toate semnate: Alexandru Stănescu [*Sculptorul Boambă* fusese semnată: Al. Minăstireanu (pseudonimul descinde de la numele satului natal)]. În anul 1928, la 20 de ani, îl întîlnim student la Facultatea de drept din București, intrînd în conflict adesea cu unii colegi stăpîniți de concepții huliganice și retrograde. Viața de student este evocată în nuvela *Ultima zi*, publicată în 1929, în paginile ziarului *Ultima oră*, la care Sahia a mai scris nuvela antirăzboinică *Scheletul*, anticipînd *Întoarcerea tatei din război* precum și numeroase articole militante pe teme antirăzboinice sau pe teme etice: *Mărturisirea unei generații*, *Banalități exasperante*, *Triumful irupului*, *Atitudini potrivnice artei* etc. Activitatea gazetărească de la *Ultima oră*, din 1929, trebuie reținută ca fiind primul moment însemnat al evoluției ideologice a lui Sahia. (Trebuie menționat și amănuntul istorico-literar că începînd din 1929 începe să semneze cu pseudonimul Alexandru Sahia).

Viața nu oferă tînărului student nici un fel de satisfacții. Fire deosebit de sensibilă, sfios și, din cauza umilințelor și condițiilor vitrege de viață, lipsit de încrederea în sine și în cei din jur, Sahia suferă o puternică depresiune morală care-l zdruncină echilibrul. În aceste în-

prejurări, tînărul de 21 de ani suferă o criză religioasă care, cam la aceeași vîrstă îl cuprinsese și pe Argezi. Astfel că hotărăște să plece ca „frate de obște” la minăstirea Cernica, unde era un seminar monahal. Locuiește chiar în chilia în care stătuse Argezi. Ducîndu-se la minăstire să-și cultive „credița în Dumnezeu”, Sahia devine ateu. Viața de la Cernica, cu parazitismul, cu lipsa de perspectivă, cu inegalitățile și meschinăriile slujitorilor ei, răi și fătarnici, îl dezgustă profund și-l îndepărtează de orice religie: „Călugării sînt răi. Sînt cu mult mai răi decît laicii. Eu caut să trăiesc în afară de ei. Să calc răutățile lor păcătoase. Duc viața singur. Ascult tăcerea” — scria el unui prieten. Preocupările lui țintesc în afara minăstirii: „Gîndesc la oameni, la rosturile lor, la neegalități, la răsturnări de valori”. Această schimbare bruscă nu se poate explica decît prin îmbogățirea cunoștințelor sale marxiste. Citește pentru înțija cără *Capitalul*, *Originea familiei*, *a proprietății private și a statului* și alte lucrări fundamentale ale clasicilor marxismului pe care le strîngea de cite ori ieșea din minăstire și venea în București. Experiența vieții de minăstire i-a dat prilejul să scrie interesante schițe din proiectatul roman *Huliganii lui Dumnezeu*, publicate în *Vremea* și *Floarea de foc* în 1931—1932, din care viața cuvioșilor ne apare ca aparținînd mai degrabă unor lichele, învestite cu cele mai respingătoare trăsături.

În primăvara lui 1930 Sahia face o călătorie în Orient, la „Sf. mormint” și rodul literar al acestei călătorii îl formează cîteva reportaje despre locurile străbătute, reportaje care tind să spulbere mitul așa-ziselor ape sfinte care nu sînt, de fapt, decît izvoarele termale folosite în scopuri mistice de către niște șarlatani.

În 1931 activitatea literară și publicistică a lui Sahia cunoaște o dezvoltare vizibilă, prin colaborarea la ziarul *Rampa* (împreună cu Eugen Jebeleanu), la săptămînalul *Vremea* (unde era secretar de redacție al paginilor literare) și la alte publicații de stînga: *Viitorul social*, *Floarea de foc*. În ultimele zile ale anului 1931 are loc Congresul al V-lea al P.C.R., — care a însemnat un moment deosebit de important în istoria partidului și a mișcării muncitorești din țara noastră.

Congresul al V-lea al P.C.R. a avut o influență considerabilă asupra personalității lui Sahia, ca și a altor scriitori și intelectuali ai vremii. Legătura cu Partidul Comunist se stabilește încă înainte, de prin 1929, când Sahia scria unui prieten că face parte dintr-o organizație revoluționară de tineret care nu putea fi decât Uniunea Tineretului Comunist. Ca scriitor și gazetar atașat clasei muncitoare, Sahia devine, de pe poziții ferme, un ostaș al partidului. În lunile februarie și martie 1932, în săptămânalul *Facla*, Sahia conduce pagina de *Literatură-artă*, la orientarea căreia aduce o precizare de poziții în lumina idealurilor clasei muncitoare, popularizând, în același timp, literatura unor scriitori remarcabili ca: Gorki, Ehrenburg, Theodor Dreiser, Aragon, etc. La sugestia și sub îndrumarea partidului, scoate, la 3 aprilie 1932, revista săptămânală *Veac nou* „ziar politic muncitoresc și social” care, din cauza prigoanelor siguranței, apare numai în 3 numere. Deși cu o viață atât de scurtă, *Veac nou* anticipază noul tip de publicistică militantă, la un nivel ideologic care depășește publicațiile anterioare. La 6 iunie 1932 apare *Bluze albastre*, „revistă de literatură proletară”, având ca redactor responsabil pe Sahia din care apar însă numai 4 numere, între 5 iunie—31 iulie. Pentru orientarea teoretică a literaturii și artei în această epocă, extrem de confuză pe plan ideologic, *Bluze albastre* joacă un rol deosebit de important, continuând și dezvoltând drumul început de *Cultura proletară* încă din 1926. Redactorii publicației și în primul rând Sahia militau pentru o literatură cu puternic caracter social, legată de năzuințele înaintate ale maselor muncitoare, pătrunsă de spirit de partid. Era respinsă cu vehemență orice literatură paseistă, conformistă sau scrisă de pe poziții estetizante, promovându-se o artă înaintată și luminată de ideologia partidului. În același timp, într-un moment în care fascismul venise la putere în Italia și Germania și pregătea un război criminal împotriva statului socialist, în paginile *Bluzelor albastre* Sahia lansează chemări antirăzboinice demascând pe criminali și revanșarzi. Meritul major al *Bluzelor albastre* rămâne lupta pentru crearea unei literaturi militante, izvorită din viața proletariatului. Sahia însuși, urmând principiile indicate și ilustrându-le, publică în primul număr al revistei nuvela *Uzina vie*, iar în ultimul număr apare *Revolta din port*. Importanța acestor scrieri, pentru literatura noastră, este excepțională, deoarece aici proletariatul ne apare în

lumina adevărată, ca o clasă revoluționară, investită cu o mare forță. Tipurile de muncitori creați anterior de scriitori ca Cezar Petrescu, Carol Ardeleanu, G. M. Zamfirescu etc. erau sărăcite tocmai de trăsătura esențială: spiritul revoluționar. Este interesant că în ambele scrieri ilustrează spiritul de solidaritate al proletarilor: în *Uzina vie* muncitorii luptă pentru piciorul de lemn al lui Bozan, în *Revolta din port* ei sînt hotărîți să aducă un ultim omagiu muncitoresc tovarășului lor, Gălăgiuc, căzut de pe punte, după cum Bozan căzuse în baia incandescentă cu podul rulant. Prin *Uzina vie* și *Revolta din port* Sahia a demonstrat, cu convingere, pentru prima dată în literatura noastră, forța și solidaritatea clasei muncitoare, creînd muncitori cu o conștiință înaintată, eroi pozitivi în sens deplin, adică deținători ai unui ideal superior, și în același timp luptători pentru cauza idealului afirmat. Bozan, Filip, Rogoz din *Uzina vie* și Mihail și Simion din *Revolta din port* rămîn modele de eroi pozitivi.

Pentru a fi neutralizat, în toamna anului 1932 Sahia este încorporat în armată, unde stă aproape un an. Viața inumană din cazarmă îi inspiră nuvela *Moartea tinărului cu termen redus*, construită din fapte „văzute și trăite”.

La 11 noiembrie 1933, reapărînd săptămînalul cultural *Cuvîntul liber*, publicație de orientare democratică, la care au scris, între alții, Demostene Botez, Geo Bogza, N. D. Cocea, Eugen Jebeleanu, A. Joja, M. R. Paraschivescu, Radu Popescu, Ștefan Voicu etc. Sahia începe să colaboreze aici cu articole politice și pamflete de o forță remarcabilă precum și cu nuvelele antirăzboinice a căror valoare se impune: *Execuția din primăvară*, *Moartea tinărului cu termen redus* (în 1933), *Încarcerea taiei din război* și *Pe cîmpia de singe a Mărășeștilor* (în 1934). Combativitatea nuvelor antirăzboinice ale lui Sahia și mai ales cea forță mobilizatoare pe care o degajă se datorează, în afara oricăror îndoieli, înarmării scriitorului cu ideologia marxistă, care-i dezvăluie adevăratul caracter al războiului imperialist, precum și activității lui Sahia ca publicist comunist. Nuvelele sale pe această temă au răsuns în cel mai înalt grad, apelurilor lansate de partid în legătură cu lupta împotriva războiului imperialist.

În 1943 a luat ființă asociația *Amicii U.R.S.S.* la care au aderat intelectuali și artiști cu vederi înaintate, între care se afla și Sahia. În același an, 1934, Sahia

întreprinde, trimis de Asociație, cunoscuta sa călătorie de peste trei luni în U.R.S.S. Impresiile acestei călătorii le găsim în cartea U.R.S.S. — azi, tipărită cu enorme dificultăți, în 1935, la Craiova și apoi în 1936, la București. Cartea lui Sahia despre U.R.S.S. ne dă o imagine superbă a Uniunii Sovietice și trezește convingerea că statul socialist este un grandios șantier, care impresionează în toate compartimentele magnificei sale construcții. U.R.S.S.-azi a ajutat enorm, într-o perioadă de denigrare și ignorare a statului socialist, la cultivarea dragostei și atașamentului pentru prima țară socialistă.

În 1936 Sahia este redactor la ziarul *Dimineața*, răspunzând de „Tribuna muncitorească” în care publică articole despre starea de mizerie a proletarilor, pledând pentru ridicarea nivelului lor de viață. În același an, ca și mai-nainte de altfel, scrie reportaje și articole în care își apărărea ceferiștilor întemnițați după 1933. Tot în 1936 publică în *Era nouă*, condusă de N. D. Cocea, nuvela antirasistă *Șomaj fără rasă* în care cei doi eroi, evreul Leib Goldenberg și olteanul Haralambie Onuță vor deveni conștienți că exploatarea capitalistă nu ține seama de proveniența etnică. Cu un an înainte, într-un volum de *Nuvela inedite* îi apăruse, alături de scrieri ale lui Sadoveanu, Rebreanu, Camil Petrescu, Galaction, pușternica nuvelă *Ploaia din iunie*, una din cele mai realiste scrieri, despre viața grea a țăranilor, din întreaga noastră literatură. Nuvela aceasta este, în același timp, un model de sobrietate și concentrare, ilustrând, în cel mai înalt grad, virtuțile artistice ale autorului ei.

Eforturile cheltuite fără menajament, viața grea și plină de frământări, îl epuizează cu atât mai mult cu cât Sahia era o fire plăpândă. Se îmbolnăvește, în 1936, de tuberculoză, care se complică cu o meningită din cauza unui tratament contraindicat. În dimineața zilei de 13 august 1937 a încetat din viață, în satul natal, plîns de prieteni și cunoscuți, de muncitorii de la tipografiile din București, cărora le luase apărarea de atâtea ori și de țăranii din satele învecinate a căror viață o descrieseră cu atîta veridicitate. Moartea prematură a lui Sahia, la numai 29 de ani, cînd alții n-au început să se realizeze, a fost o pierdere dureroasă pentru partid și pentru clasa muncitoare. Iar pentru literatura noastră, dispărea, dureros și prematur, unul din cele mai promițătoare talente, care a pus bazele realismului socialist printr-o operă care, deși redusă ca dimensiuni, are un înalt nivel ideologic și artistic.

Pompiliu MARCEA

Orizonturile îndepărtatului Nord, necunoscute și aspre, grandioase prin încleștarea forțelor naturii sint descrise de Konstantin Serghievici Badighin în cartea *Printre gheturile Arctice* ¹⁾. Îmbarcat la vârsta de 17 ani ca marinar, devenit apoi ofițer, el a călătorit

timp de 30 de ani pe toate meridianele globului, acumulînd o vastă și mult apreciată experiență. Călătoria efectuată în anul 1935 pe spărgătorul de gheață „Krasin”, pe Calea Maritimă de Nord, l-a atras spre navigația și cercetările în regiunile polare. Navigator și scriitor, K. S. Badighin și-a imbinat cele două pasiuni, căuțînd să redea cititorilor viața curajoasă a marinarilor. Utilizînd numai realitatea zilnică, el a înfățișat activitatea la bordul unei nave; a evitat poezia ușoară cu care literatura îmbracă adesea viața celor de pe mare. El descrie cu dragoste meseria de marinar, accentuînd că aparține numai celor neînfricați, celor care se dăruiesc luptei, muncii și datoriei.

Cartea *Printre gheturile Arctice* istorisrește înfîmșările deosebite prin care a trecut echipajul spărgătorului de gheață „Gheorghe Sedov” în călătoria în Oceanul Arctic. Drumul parcurs de nava sovietică a intrat în istoria navigației, atît prin modul în care s-a desfășurat cît și prin datele științifice obținute.

Mai multe nave sovietice părăsesc la 25 iulie 1937 portul Arhanghelsk, îndreptîndu-se spre nord; între ele sînt și spărgătoare de gheață „Sadko” — pe bordul căruia se află și autorul cărții — „Malișin” și „Gheorghe Sedov”.

Din cauza condițiilor extrem de grele din toamna anului 1937 cele trei spărgătoare de gheață sînt nevoite să ierneze în derivă. Tabăra este organizată în mijlocul banchizelor, purtată spre latitudini tot mai mari și sub permanenta amenințare de a fi strivită de ghețuri. Deoarece navele nu plecaseră pregătite pentru iernare, se iau măsuri organizatorice care

¹⁾ BADIGHIN, K. *Printre gheturile Arctice*, Traducere din limba rusă. Buc. Editura științifică, 1962, 584 p.

să ocrotească sănătatea celor 217 persoane care compuneau tabăra, să ferească în același timp instrumentajul tehnic și vapoarele de eventualele deteriorări. Deriva comună a început în octombrie 1937 din punctul 75°21' latitudine nordică și 132°15' longitudine estică, direcția nord-est și s-a terminat în aprilie 1938 în dreptul paralelei 80°. În tot acest timp, activitatea a fost intensă, s-au făcut cercetări meteorologice, hidrografice, magnetice, s-a lucrat febril la pregătirea unor aerodromuri, legătura cu continentul fiind menținută numai prin radiotelegrafie. Numai în primăvară — condițiile fiind favorabile zborului și aterizării — au sosit avioanele care au transportat majoritatea celor ce alcătuiau tabăra.

Încă din martie 1938, K. S. Badighin primise comanda spărgătorului de gheață „Gheorghe Sedov”. Firea calmă și energică a noului comandant a știut să impună echipajului interesul pentru misiunea incredințată, unitatea muncii colective și dragostea pentru nava lor. În sprijinul celor trei nave este trimis în luna august marea spărgător de gheață „Ermak”, care degajează dintre ghețuri pe „Sedov” și „Malighin”. Remorcarearea lui „Sedov” se dovedește imposibilă din cauza defecțiunii cîrmei și a unui imens bloc de gheață lipit de carenă. Atunci se hotărăște ca nava avariata să rămână în derivă în Oceanul Arctic, condițiile atmosferice și depărtarea de continent făcînd imposibil orice ajutor pînă în primăvara următoare. Marinarilor de pe „Sedov” li se lasă alimente, combustibil, îmbrăcăminte, medicamente, unele aparate pentru măsurători științifice — calculate pentru un an cînd urma să fie înlocuiri.

Deriva forțată a ținut 812 zile, timp în care au străbătut 6100 km. Cei 11 navigatori au trăit în condițiile extrem de grele ale lungii nopți arctice. Faptul că nici vaporul, nici oamenii nu fuseseră pregătiți pentru această primejdioasă călătorie relevă valoarea lor. Printre ei se aflau oameni cu insuficiență pregătire pentru navigația polară, alții erau bolnavi. Totuși sentimentul datoriei față de patrie, dezvoltat la cel mai înalt grad, i-a făcut să învingă greutățile. Au îndurat frigul chiar pe navă, încălzindu-se cu sobe confecționate din vechi butoiașe, au captușit geamurile, s-au luminat cu lămpi de petrol, și-au cîrpit îmbrăcămintea, au raționat alimentele, au topit zăpada pentru a bea apă dulce, au confecționat din piesele găsite la bord instrumente pentru cercetările științifice.

Acestui efort i s-au dedicat cu toții, punînd tot sufletul în obținerea unor bune probe și calcule hidrologice, atmosferice, magnetice etc. Cu cită perseverență au fost împletite miile de metri de cablu destinat să culegă mil de pe fundul oceanului, cablu care de nenumărate ori s-a rupt, pierzîndu-se în adînc!

Dar munca de șoc — cea mai dură, — a fost apărarea navei, a propriei lor existențe față de furtuni, viscole, ceață și modificările gheței. Presiuni puternice, alternate cu sfărîmări de banchize, au impus o veghe permanentă. Au fost nevoiți să-și mute chiar o parte din rezerve pe banchiza lipită de babord.

Pe parcursul muncii încordate apar însă și momente de destindere și duioșie. Se creează o atmosferă festivă cu prilejul sărbătorilor sovietice; de asemenea aniversările legate de călătoria lor sau a vreunui membru al echipajului sînt un prilej de bucurie. Cu lacrimi în ochi sînt ascultate glasurile celor de acasă transmise de postul de radio Moscova.

Singuri în Oceanul Arctic, legați de continent doar prin radio, purtați de slozuri și curenți marini, ei ating la 29 august 1939 punctul cu latitudinea nordică de 86°39,5 și longitudinea estică 47°55'. A fost o paralelă record, rămînd numai 370 km. pînă la Pol. Din această zi nava n-a mai înaintat spre nord și sporindu-și fără încetare viteza a fost împinsă spre sud-est. În cea de a treia iarnă polară, cu riscuri și eforturi foarte mari, a fost reparată cîrma. Drumul spre sud, spre Marea Groenlandei, a ridicat noi probleme pe care însă echipajul le-a rezolvat cu conștiinciozitate și perseverență.

În sfîrșit, la 13 ianuarie 1940, deriva spărgătorului de gheață „Gheorghe Sedov” a luat sfîrșit. În apropiere de Spitzberg, vasul a fost întîmpinat și scos dintre ghețuri de nava-amiral a flotei arctice sovietice „Sibir”. Observațiile științifice excepțional de prețioase și păstrarea navei într-o asemenea stare încît a putut ajunge singură la Murmansk, au demonstrat calitățile deosebite ale micului echipaj, care a primit titlul de „Erou al Uniunii Sovietice”, iar nava a fost decorată cu „Ordinul Lenin”.

Cartea *Printre ghețurile Arctice* prilejuiește o lectură instructivă. Stilul viu, minuțios, asemănător unui jurnal de bord, îi adaugă o notă atractivă. Cuvinte de laudă revin traducătoarei care, a folosit o limbă frumoasă și o ușoară minuire a termenilor tehnici marinărești.

Irina VALASOGLU
Biblioteca Centrală Universitară

Volumul de schițe *Din pridvor*¹⁾ al tânărului scriitor Aurel Leon oglindește marile prefaceri din satele moldovene, realitatea socialistă.

Cutreierînd neobosit plaiurile moldovene și „înfruntînd colburi și gloduri, omături și vifornite, ori învingînd zăpușeala zilelor de vară“, Aurel Leon a cunoscut din plin viața de

azi a satelor, adîncile transformări înfăptuite de puterea noastră populară. În drumeția sa, scriitorul a stat de vorbă cu colectivști de frunte, cu tractoriști și tehnicieni, cu învățători și agronomi. Aduînd un bogat material din lumea satului contemporan, l-a folosit apoi în scrierea bucăților de proză artistică, editate în acest volum.

Volumul *Din pridvor* dezbate probleme complexe ale transformării socialiste a satului: organizarea superioară a muncii în gospodăria colectivă, introducerea tehnicii înaintate, comportarea oamenilor în spiritul moralei comuniste. Deși cu unele stîngăcii în descrierea situațiilor, autorul scoate în evidență noile trăsături morale ale țăranilor colectivști. Astfel, pasiunea muncii colective, vrednicia țăranului, formează obiectul cîtorva povestiri scrise într-un limbaj simplu, degajat. Ilustrative în acest sens sînt: *Reuniunea din Valea-Mare*, *Secția Chirpici*, *Spaima buruienilor*. Alte povestiri redau în mod plastic imaginea belșugului, a bunăstării care domnește astăzi în satele noastre.

Presărate cu unele note umoristice, unele schițe subliniază receptivitatea țăranilor în fața progresului tehnic și a civilizației. Dintr-un individualist îndărătnic, care nu accepta nici o înnoire în gospodăria sa, bătrînul Ștefan Buduroi, din schița *Pilonii de rac-dare*, se transformă într-un om căruia nu-i este indiferentă viața colectivității; el își îndeamnă feciorii să dea o mină de ajutor electricienilor care instalează lumina în sat.

Acte de modestie, de eroism simplu, de atașament față de cauza colectiv-

ității, răzbat din schițele *Focul*, *Viața lui, Paznic de noapte*, *Demisia* etc. Pentru a salva bunul colectiv, amenințat să fie pirjolit de incendiul provocat de un trăsnet, colectivistul Neculai înfruntă apele înghețate ale girlei, salvînd astfel la timp avutul obștesc:

„Pe malurile colectivei se iscă vinzoleală. Un om a sărit în frămîntarea suvoaielor. Merge către adînc cu o prăjină, pe care o mînuiește ca pe un ghionder. Vrea să treacă spre stîină. A intrat în iureșul gheții pînă la subsori. Se vede că uneori apa îi fură pămîntul de sub picioare, căci tăria viiturii îl tirăște cîțiva metri spre vale, dar apoi el își continuă încăpățînat drumul“. Acest caz nu este singurul. În cartea lui Aurel Leon întîlnim numeroși eroi pentru care dezvoltarea și consolidarea proprietății socialiste a devenit preocupare principală. Ei impresionează prin copleșitoarea lor personalitate, setea de cunoștințe și marea pasiune pentru frumos (*Cărămida plimbată*, *Obligațiile Ioanei*, *Calcio vechio*, *Mesuța cea nouă* etc.). Mîlgătorea Ileana din povestirea *Mesuța cea nouă* dorește cu ardoare o mesuță văzută într-un magazin. Acum cînd a cumpărat-o, își împarte gîndurile cu ea ca și cum ar avea alături o bună prietenă: îi vorbește despre bunăstarea materială care-i va permite într-un viitor foarte apropiat să cumpere noi obiecte care să-i înfrumusețeze căminul.

Însufleții de dragostea și devotamentul față de muncă și față de avutul obștesc, țăranii din satele Moldovei socialiste luptă pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective. Să-l luăm de pildă pe moș Neculai Stoguț din schița *Moș Chirpici*, care conduce un atelier de olărie, în cadrul gospodăriei colective. Văzînd că farfuriile de lut nu mai au căutare, el cere să-și transforme atelierul devenit „neproductiv“, într-o secție de cărămidărie care să producă materialele necesare noilor construcții. Pentru a spori fondul de bază al gospodăriei colective și pentru a îndeplini planul de construcții, țăranii ridică secția de cărămidărie fără a cheltui bani pentru materiale sau „manoperă“.

Volumul se încheie cu schița *Obligațiile Ioanei*, care arată cum se transformă zi de zi conștiința țăranilor colectivști.

¹⁾ AUREL, LEON. *Din pridvor*. Buc., Editura pentru literatură, 1962. 180 p.

Fișier bibliografic

LENIN, V. I. *Opere complete*. Vol. 8. (A doua jumătate a lunii septembrie—iulie 1904) Ediția a II-a, Buc., Editura politică, 1962. 668 p.

Volumul cuprinde lucrările scrise de V. I. Lenin în perioada septembrie 1903 — iulie 1904, caracterizată printr-un puternic avânt al mișcării muncitorești și al luptei țărănimii pentru pământ.

Majoritatea lucrărilor și documentelor cuprinse în acest volum sînt consacrate elaborării principiilor organizatorice ale partidului marxist-revoluționar și combaterii oportunistului menșevicilor.

★

BANTEA, EUGEN. *Dreptatea și tăria sînt de partea socializmului*. Buc., Editura politică, 1962. 96 p. + ilustr.

Pe baza a numeroase date și fapte, se demonstrează creșterea vertiginoasă a sistemului socialist pe tărîm economic, tehnic și științific, militar și politic, precum și schimbarea continuă a raportului de forțe pe plan internațional în favoarea sistemului mondial socialist, rolul său hotărîtor în desfășurarea evenimentelor istorice.

FLONTA, M. *Esență și fenomen*. Buc., Editura politică, 1962, 96 p.

O sinteză a modului în care a fost pusă și rezolvată problema categoriilor esență și fenomen în istoria filozofiei. După ce definește conținutul acestor categorii și raportul dialectic între ele, autorul relevă însemnătatea lor teoretică și metodologică pentru activitatea politică practică a partidelor comuniste. Totodată, sînt demascate teoriile burgheze și reformiste, care maschează esența capitalismului contemporan.

KAHN, A. *Complot împotriva păcii*. Buc., Editura politică, 1962. 264 p.

Autorul dezvăluie resursele economice, politice și sociale ale militarismului german, analizează și demască activitatea complotistă a statului major german, în scopul dezlănțuirii unor războaie agresive și a instaurării dominației mondiale a imperialismului german în ultimii 60 de ani.

În carte se arată cum a apărut nazismul în Germania, forțele care au contribuit la

aducerea lui Hitler la putere, legăturile trusurilor germane cu monopolurile americane, activitatea coloanei a cincea hitleriste în America de Nord și de Sud în preajma și în timpul celui de-al doilea război mondial, crimele și ororile săvîrșite de naziști în lagărele de concentrare și pe teritoriile ocupate.

Cartea lui A. Kahn constituie o chemare înflăcărată adresată tuturor oamenilor de bună credință de a nu uita învățămintele istoriei, de a nu permite militarismului german renăscut să arunce din nou omenirea într-un război pustiitor

★

POPOVICI, TITUS *Cuba, teritoriu liber al Americii*. Note de drum. Buc., Editura tineretului, 1962. 336 p. + ilustr.

Autorul a vizitat la începutul anului trecut, Cuba revoluționară, străbătînd insula de la un capăt la altul. Notîndu-și impresiile, pe parcursul acestei călătorii, volumul oferă o imagine cuprinzătoare a luptei eroice a poporului cuban pentru libertate și fericire.

S. S. în acțiune. Document despre crimele săvîrșite de S.S., Buc., Editura politică, 1962. 408 p.

Tradus din limba germană, volumul prezintă cititorilor o culegere de documente în tocmită de Comitetul luptătorilor din rezistența antifascistă din R. D. Germană, în care sînt reconstituite crimele săvîrșite de S.S. și rolul jucat de această organizație sinistră înaintea și în timpul celui de-al doilea război mondial

Numeroase facsimile și fotografii, reproduse în volum, măresc forța demascatoare a acestor documente.

★

Cum am obținut venituri mari din cultura legumelor. Buc., Editura agro-silvică, 1962. 80 p. (Colecția „Din experiența frunțașilor în agricultură”).

Broșura împărtășește experiența colectivităților de la G.A.C. din comuna Macea-Arad în cultivarea castraveților în răsadnițe și a roșiilor timpurii. Colectivității din Macea au obținut recolte îmbelșugate prin culturi duble la legume.

GAIDAGIU, M. *Experiența noastră în creșterea oilor cu lână fină și semi-fină.* Buc., Editura agro-silvică, 1962. 24 p. (Colecția „Din experiența frunțașilor în agricultură”).

Se popularizează experiența G.A.C. Topala, regiunea Dobrogea, care a obținut 3,7 kg lână pe cap de oaie.

IGNAT, CIREȘICA. *Agricultura generală.* Buc., Editura agro-silvică, 1962. 288 p. + 2 f.h.

Lucrarea cuprinde elemente de climatologie și pedologie, insistându-se asupra formării și însușirilor solului. De asemenea se dau noțiuni de tehnica culturii principalelor plante agricole.

RAICU, E., BICA, M. *Îngrășarea și condiționarea animalelor.* Buc., Editura agro-silvică, 1962. 95 p.

Cunoștințe și recomandări practice despre felul cum trebuie hrănite și îngrijite animalele în perioada de pregătire pentru tăiere (condiționarea animalelor), în vederea îmbunătățirii calității cărnii și prin aceasta, creșterii veniturilor bănești ale gospodăriilor producătoare

RADIAN, M. *Căminul cultural în miezul problemelor satului.* Buc., Editura politică, 1962. 104 p.

Broșura popularizează metodele bune folosite în munca cultural-educativă de căminul cultural din Amărăștii de Sus, regiunea Oltenia, în rândurile colectivizatorilor. Autorul relevă o serie de acțiuni, organizate sub îndrumarea comitetului raional de partid, pentru răspândirea cunoștințelor agrozootehnice și științifice, informări și conferințe pe diferite teme, etc.

★

Istoria diplomației. Vol. 1. Ediția a II-a. Traducere din limba rusă de A. Herescu. Ediție îngrijită de P. Constantinescu-Iași. Buc., Editura științifică, 1962. 796 p.

Primul volum al acestei lucrări, — apărută în primă ediție, acum 15 ani, — cuprinde istoria relațiilor internaționale, a dezvoltării instituțiilor și metodelor diplomatice din antichitate până în anul 1871.

Volumul are patru părți: 1) diplomația Orientului, Asiriei, Egiptului, Indiei și Chinei din primele două milenii înaintea erei noastre; 2) diplomația evului mediu; 3) diplomația la începutul epocii moderne; 4) diplomația din epoca modernă (1789—1871).

Bazată pe o vastă documentare, aducând numeroase aprecieri ale clasicilor marxism-leninismului asupra diferitelor evenimente internaționale, lucrarea se adresează deopotrivă specialiștilor și cercurilor largi de cititori.

Din istoria luptelor greviste ale proletariatului din România. Vol. 2., Buc., Editura politică, 1962. 256 p.

Apărut sub egida Institutului de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R., volumul cuprinde o serie de studii monografice care tratează aspecte ale luptelor greviste ale proletariatului din România, desfășurate în perioada de după crearea P.C.R., sub directsa conducere.

Studiile aduc noi date cu privire la luptele clasei muncitoare pe baza Frontului unic muncitoresc de jos, sub conducerea P.C.R., pentru apărarea dreptului la organizarea și apărarea organizațiilor sale de clasă, pentru 8 ore de muncă, pentru contract colectiv etc.

★

MAIORESCU, TOMA GEORGE. *Unde se întorc cosmonauții — Reportaje.* Buc., Editura pentru literatură, 1962. 284 p.

O nouă carte despre Uniunea Sovietică, scrisă cu dragoste și admirație profundă față de constructorii comunismului.

Volumul cuprinde reportaje și însemnări despre Moscova, Volgograd, mărețele realizări împlinite pe pământurile destelenite, precum și interviuri cu academicieni, scriitori, cinești și oameni de teatru (N. Semenov, S. L. Sobolev, Novair Sisakian, M. Șolohov, Ilya Ehrenburg, N. Cerkasov, E. Tisse, G. Ciurhai și alții).

DE VRIES, THEUN. *Fata cu părul roșu.* În românește de Sergiu Dan și H. R. Radian. Buc., Editura pentru literatură universală, 1962. 552 p.

În acest roman este evocată lupta comunistilor și antifasciștilor din Mișcarea olandeză de rezistență, în timpul ocupației naziste a Olandei (1940—1945). Eroina cărții a existat. Se numea Johanna Schaft și a fost executată de ocupanții fasciști cu puțin timp înainte de capitularea Germaniei hitleriste. Autoarea la rîndul ei a activat intens prin scris, în anii ocupației fasciste a Olandei.

Dedicată „memoriei tuturor partizanilor cinstiți care au luptat împotriva terorii fasciste pretutindeni”, cartea este un apel pentru apărarea păcii și un îndemn la vigilență „împotriva renașterii terorii naziste în lanțul și în afara Germaniei”.

SERVIREA DIFERENȚIATĂ A CITITORILOR ÎN CÎTEVA BIBLIOTECI DIN CAPITALĂ

Cum sînt serviți cititorii în biblioteci?

Există interes pentru o servire diferențiată, determinată de profesiunea, preocupările, aptitudinile și preferințele variate ale cititorilor?

Ce metode eficiente de difuzare a fondului de cărți sînt folosite în funcție de cerințele diferitelor categorii de cititori?

Cum sprijină bibliotecile activitatea productivă a oamenilor muncii?

— iată problemele pe care le-am urmărit în cadrul raidului întreprins prin cîteva biblioteci din Capitală.

Sprijinirea planului de producție al G. A. C.

cite unul din „sediile” bibliotecii, răsbindite la brigăzile de legumicultură, zootehniști etc. ale gospodăriei colective. Cu acest prilej, ea informează și recomandă colectivștilor lucrările nou intrate în bibliotecă, dînd fiecăruia cartea care-l interesează. În organizarea propagandei cărții agricole, bibliotecara a pornit de la cunoașterea amănunțită a planului de producție al gospodăriei colective și apoi a planului fiecărei brigăzi în parte. În funcție de perioada muncilor agricole, de problemele cele mai importante care-i preocupă pe colectivștii, tovarăsa Rodica Marin organizează: informări politice, prezentări și recenzii de cărți agricole etc.

Cu sprijinul organizației U.T.M. biblioteca a organizat acțiuni cu cartea agrozootehnică în rîndurile tinerilor colectivștii, ajutîndu-i în sporirea producției de legume și zarzavaturi, dezvoltarea sectorului zootehnic etc.

Colectivștii din Bragadiru citesc și se preocupă de cunoașterea lucrărilor agricole nou apărute. Un exemplu, în acest sens, este Maria Vișan, decorată cu Ordinul Muncii clasa a III-a, președinta G.A.C. „30 Decembrie”. Fișa de cititor a președintei cuprinde atît broșuri agricole ca: *Intreținerea culturilor, Legumicultura, Sporirea fertilității solului, Cultura cartofului* cît și numeroase cărți ale scriitorilor noștri clasici și contemporani.

Rodica Marin, bibliotecara din comuna Bragadiru — raionul „V. I. Lenin” —

lucrează zilnic la

Legumicultura este o îndeletnicire cu tradiție în Bragadiru. Pentru cultura roșiilor timpurii îndeosebi, gospodăria colectivă din comună este renumită. Tovarăsa bibliotecară Rodica Marin îi ajută pe legumicultorii să-și îmbogățească neconținut cunoștințele de specialitate, prin recomandarea celor mai potrivite lucrări agrotehnice. Ea poate fi văzută adesea la brigada legumicolă condusă de Marilena Sandu. Prezentările de cărți agrotehnice le pregătește împreună cu șefa brigăzii, care se ocupă de demonstrațiile practice. Pe fișa brigadierel Marilena Sandu se găsesc alături de cărți social-politice și de literatură beatricească și lucrări de specialitate ca *Sporirea producției de legume, Cultura legumelor, Cultura roșiilor timpurii* etc. Cărți legate de specificul activității lor în gospodărie citesc și mulți alți colectivștii — printre care Ion Popescu, Jana Dumitrache, Eugenia Popovici, Ghiță Marin și alții.

Pornind de la programa analitică

Biblioteca populară „N. Filimon” din raionul Grița Roșie, are

în jurul său, numeroase școli și, bineînțeles, mulți cititori din rîndurile copiilor și elevilor. Îndrumarea lecturii micilor cititori este o preocupare permanentă a bibliotecarelor Silvia Dumitru și Lucia Mitu.

Colaborînd cu cadrele didactice, bibliotecarele cunosc cerințele școlii lor, urmăresc prevederile programei analitice. Lectura copiilor este îndrumată de la ușor la greu, acordîndu-se precădere temelor de literatură, fizică, matema-

tică, istorie, geografie, științe naturale etc.

Dacă elevi ca Ștefan Preda, Alexandru Cristescu, Paul Popa și alții au obținut rezultate bune și foarte bune la învățătură, acestea se datoresc și sprijinului pe care l-au primit de la bibliotecă.

Cele două bibliotecare au înțeles importanța colaborării cu părinții. Recomandându-le diferite lucrări de pedagogie și psihologie, bibliotecarele îi ajută să înțeleagă importanța lecturii extrașcolare și pregătirea multilaterală a copiilor.

Lectura extrașcolară, îndrumarea judicioasă a acesteia, deprinderea copiilor cu lectura individuală și de a lucra independent cu cartea se află, de asemenea, în atenția celor două bibliotecare. Ele îi ajută pe copii să-și aleagă cartea cea mai potrivită, care corespunde cel mai mult aptitudinilor și preferințelor lor, îndrumându-i totodată în înțelegerea justă a celor citite. Este drept că, până acum, la baza muncii de îndrumare a lecturii cititorilor au stat mai ales discuțiile individuale și colective cu aceștia și îndrumarea alegerii cărților la raft.

Eficiența muncii de îndrumare a lecturii desfășurată la biblioteca „N. Filimon” va spori prin terminarea organizării catalogului alfabetic și sistematic, prin alcătuirea mai multor planuri de lectură, a bibliografiei și a altor materiale de îndrumare (fără de care, de altfel, nici nu se poate concepe desfășurarea în bune condițiuni a muncii de îndrumare a lecturii cititorilor). Biblioteca se ocupă de copii și-n timpul vacanței de vară. În planul de muncă pe trimestrul al III-lea, activitatea desfășurată în rândul cititorilor copii este prezentă prin acțiuni interesante și variate ca: ora literară pentru tineret, *Să cunoaștem scriitorii noștri și operele lor*, întâlnirea cu scriitorul Octav Păncu-lăși, ghicitoarea literară *Ghiciti eroii cărții*. Aceste acțiuni sînt pregătite în colaborare cu cadrele didactice de la școlile și grădinițele de copii din apropierea bibliotecii.

Inițiative bune — abandonate

La biblioteca raională „Tudor Vladimirescu” s-au obținut rezultate frumoase: 2900 de cititori și 35.000 de cărți difuzate, numai pînă la sfîrșitul lunii mai. Aceste cifre sînt rezultatul muncii de permanentizare a cititorilor, de atragere a altora noi, al colaborării cu organizațiile de masă, al

acțiunilor cu cartea, interesante și bine organizate.

Încă din anii precedenți, colectivul bibliotecii „Tudor Vladimirescu” posedă o serie de albume izbutite, interesante alcătuite, pe teme ca: *Viața și activitate literară, Patria mea* — itinerar liric etc.

Se impune ca albumele să fie completate cu lucrările noi intrate în bibliotecă în ultimul timp și să fie puse la la dispoziția cititorilor. O atare completare se impune și cu fișierul tematic de la secția de împrumut.

În acest an, colectivul bibliotecii — care are multe posibilități — s-a preocupat superficial de îndrumarea lecturii cititorilor. Nu s-au alcătuit decît două planuri de lectură: unul pentru muncitori textiliști și altul pentru constructori. Numai că, aceste două categorii de cititori sînt în număr mic la bibliotecă. Mai numeroși sînt electricienii, lăcătușii și alții pentru care bibliotecarele nu au întocmit materiale de îndrumare a lecturii, în funcție de cerințele lor diferențiate.

Este bine că muncitori ca Jenica Filip, țesătoare la „Mătasea populară”, Teodor Niculescu, sudor la „Tricotajul roșu”, Marin Popa, filator la întreprinderea „Elena Pavel” și alții citesc operele lui L. N. Tolstoi, Ch. Dickens, I. Ehrenburg, M. Sadoveanu, Zaharia Stancu, T. Popovici etc. Bibliotecarele nu le îndrumă însă lectura și spre cărțile de specialitate.

În anii precedenți, la această bibliotecă a existat o inițiativă interesantă: un caiet al cititorilor pe profesii, care ajută colectivul bibliotecii să acționeze în direcția servirii lor diferențiate.

În mod cu totul nejustificat, s-a renunțat la ținerea la zi a acestui caiet. Mai mult, din dorința de a „simplifica” probabil, nici pe fișele majorității cititorilor nu se mai consemnează profesiunea fiecăruia. Neștiindu-se nimic despre cititori din acest punct de vedere, îndrumarea lecturii se face adesea la întîmplare, formal.

Colectivul bibliotecii „Tudor Vladimirescu” trebuie să-și analizeze și să-și îmbunătățească stilul de muncă cu cititorii, să continue tradițiile ei bune.

Catalog pe profesii, incomplet

La biblioteca raională „C. Dobrogeanu Gheare”, din raionul 23 August există un instrument util — catalogul sistematic pe profesii. Acest catalog grupează unele lucrări existente

în bibliotecă, în funcție de sfera de interese ale unor categorii de cititori (electricieni, radiofoniști, șoferi). Am întâlnit alături de aceștia, o prezență nejustificată: astronomii. Biblioteca nu are printre cititorii săi nici un astronom. Există, în schimb, alte categorii de oameni ai muncii, ocupați în diferite ramuri productive, față de care colectivul bibliotecii nu manifestă destul interes. La biblioteca „C. Dobrogeanu-Gherea” citesc mulți muncitori, tehnicieni și ingineri de la Uzinele „23 August”, „Republica”, I.P.R.O.F.I.L. și de la alte întreprinderi, elevi, studenți etc. Pentru îndrumarea lecturii acestora, s-a întreprins prea puțin.

Bibliografiile și listele de recomandare existente sînt vechi, unele din timpul primului concurs bienal.

De altfel, actualul catalog tematic pe profesii este necompletat de multă vreme. Nu este prezent titlul nici unei lucrări apărută în 1962. Este explicabil deci faptul că, electricienii Eugen Bir-san, Constanța Andrei, Ion Nicolae și alții nu au consemnat pe fișele lor de

cititori nici unul din titlurile cuprinse în catalogul tematic pe profesii. Ei cunosc lucrările respective și așteaptă bineînțeles să citească noutăți.

★

Servirea diferențiată a cititorilor este o problemă complexă, de realizarea căreia depinde, în bună măsură, eficiența muncii desfășurate de bibliotecă în rîndul cititorilor. Rădăcinile făcute prin cele câteva biblioteci din Capitală a arătat că, în asigurarea servirii judicioase, diferențiate, a cititorilor, trebuie să se pornească de la cunoașterea profesiei acestora. Or, bibliotecile nu au făcut totul pentru realizarea acestui obiectiv.

Lipsa unei evidențe clare asupra profesiei, preocupărilor cititorilor, insuficiența dezvoltare a cataloagelor, numărul redus al planurilor de lectură și bibliografiilor care să răspundă cerințelor cititorilor, arată că bibliotecarii n-au folosit pe deplin mijloacele cheie pentru îndrumarea diferențiată a lecturii cititorilor.

Beatrice ARION

ROADELE UNEI COLABORĂRI MULTILATERALE

Începînd din anul 1951, creșterea continuă a numărului de cititori și a cărților citite la Biblioteca regională din Oradea, demonstrează dezvoltarea și maturizarea acestei instituții de cultură și a maselor. Formarea de noi cadre de bibliotecari, îmbogățirea experienței acestora în munca cu cartea, existența în bibliotecă a unui bogat și variat fond de cărți, precum și creșterea nivelului de cultură a populației, sînt factorii care au determinat înregistrarea an de an a unor frumoase succese în munca cu cartea. Statisticile ultimilor ani consemnează următoarele cifre:

Anul	Nr. cititorilor	Nr. cititorilor muncitori	Nr. cărților citite	Frecvența zilnică
1951	2 012	459	13 160	179
1953	5 018	626	55 605	217
1955	7 063	700	81 560	275
1957	9 557	1 334	119 548	325
1959	11 751	2 122	174 948	533
1961	13 155	2 052	276 589	565

Pentru a atrage un număr cît mai mare de cititori din rîndul populației din oraș, colectivul bibliotecii regionale folosește metode generalizate în rețeaua bibliotecilor de masă. Astfel, numai în cursul anului 1961 biblioteca regională a organizat 56 manifestări de masă cu cartea, dintre care majoritatea la cluburile din întreprinderile, fabricile și instituțiile din oraș. Cele mai reușite dintre acestea au fost serile literare cu

temele: 28 de ani de la eroicele lupte greviste ale ceferiștilor, 8 Martie, oglindit în literatură, 40 de ani de luptă a Partidului, Rolul femeii în lupta pentru pace etc. În această muncă am fost îndrumați de Comitetul orașenesc de partid, și ajutați de Comitetul orașenesc U.T.M., de Comitetul orașenesc de femei, de Comitetul local al sindicatelor și bibliotecile sindicale din unitățile respective.

Materialele elaborate de secția metodică și bibliografică a bibliotecii noastre, ca de exemplu: prezentări de cărți, recenzii, afișe, panouri, liste bibliografice de recomandare pe diferite teme și din diferite domenii de cunoștințe, au fost difuzate și în întreprinderi. Strinse relații de colaborare s-au realizat îndeosebi cu bibliotecile sindicale de la fabricile „Transilvania“, „Munca“, „Solidaritatea“, „Haia Lifschitz“, „Infrățirea“, „Bernath Andrei“, „Victoria“ și altele, care și-au îmbunătățit simțitor activitatea.

Listele bibliografice de recomandare, elaborate de biblioteca regională, sînt difuzate în întreprinderile din oraș prin bibliotecile sindicale. Vom aminti doar câteva din ele: *Știința sovietică cucereste Cosmosul*, *În ajutorul celor care studiază problemele de planificare a economiei industriale*, *Avîntul construcției comunismului în U.R.S.S.*, *Lucrări în ajutorul constructorilor de mașini*, „lucrătorilor din S.M.T., din industria textilă, din industria pielărie, strungarilor, turnătorilor etc.

În urma trimiterii listelor de recomandare privind cărțile noi, referitoare la diferite ramuri ale producției, am reușit să trezim interesul oamenilor muncii pentru cărțile tehnice, să atragem numeroși cititori la secția tehnică a bibliotecii regionale.

Cu sprijinul Comitetului orașenesc U.T.M. au fost organizate numeroase acțiuni de masă cu cartea în rîndurile tineretului, ca de pildă: *Tineretul despre tineret*, *Ceea ce nu trebuie uitat*, *Din trecutul de luptă al tineretului din patria noastră*, etc. Ca urmare a acestei activități, numeroși tineri au devenit cititori permanenți la biblioteca regională.

Doi lucrători din colectivul bibliotecii regionale fac parte din comitetul de redacție al stației de radioficare și amplificare a orașului, care ne ajută la popularizarea cărților. Metodisti ai bibliotecii regionale sînt corespondenți la ziarele locale „Crișana“ și „Fáklya“, unde se publică periodic articole despre munca cu cartea, în oraș și regiune, materiale de popularizare a cărții în cadrul rubricii „Cărți noi“, și medaloane de cititori și bibliotecari fruntași.

În colaborare cu filiala ARLUS, biblioteca regională desfășoară o muncă susținută de propagandă a cărții sovietice, prin recenzii și prezentări de cărți.

Pe lângă biblioteca regională activează un colectiv voluntar bine încheșat, format din cadre didactice, care ne sprijină în organizarea manifestărilor de masă și popularizarea fondului de cărți.

Legături de colaborare s-au încheșat și cu Casa de creație, Întreprinderea cinematografică regională, Teatrul de Stat, Muzeul regional, Casa pionierilor etc.

În ultimul timp munca de servire a cititorilor s-a îmbunătățit prin folosirea, pe o scară mai largă decît în trecut, a împrumutului cărților prin poștă. Astfel, sute de cititori din regiune au fost serviți cu cărțile solicitate din diferite domenii, biblioteca cîștigînd numeroși noi cititori.

Secția de copii a bibliotecii regionale desfășoară o largă propagandă a cărții în rîndurile școlărilor, prin organizarea vizitelor în colectiv la bibliotecă și organizarea unor manifestări de masă variate și bogate în conținut. În felul acesta, am reușit să atragem la bibliotecă peste 3000 mici cititori permanenți.

La creșterea numărului cititorilor a contribuit și extinderea activității bibliotecii regionale în cartierele orașului. Cu sprijinul Comitetului orașenesc de femei, am înființat 26 biblioteci de casă și filiale, a căror activitate s-a îmbunătățit treptat. Anul trecut, am înregistrat ca 3000 cititori la aceste biblioteci. În prezent, intenționăm să comasăm aceste biblioteci, formînd biblioteci filiale de circumscripție, care vor funcționa cu bibliotecari voluntari sub directa îndrumare a bibliotecii regionale. În felul acesta vor fi valorificate și activate în folosul populației, fondurile unor biblioteci sindicale, care în momentul de față nu au aproape nici un fel de activitate.

Satisfacerea cerințelor cititorilor noștri este pentru noi o preocupare de căpetenie. Pentru aceasta căutăm în primul rînd să asigurăm o justă și rațională completare a fondurilor de cărți, ținînd seama de componența fondului existent, de cerințele și diferitele categorii de cititori.

De asemenea, în locul unui fond restrîns de cărți pus la dispoziția cititorilor prin accesul liber la raft, vom reorganiza secția noastră de împrumut în noua sală prin dotarea ei cu un fond variat și bogat. Aceasta va avea ca rezultat pe de o parte atragerea unui număr mai mare de cititori și lărgirea sferei lor de lectură, iar pe de altă parte îmbunătățirea îndrumării lecturii lor. Totodată printr-o colaborare mai intensă și activă cu alte instituții de cultură și cu organizațiile de masă din oraș, vom putea asigura succesul deplin al acțiunilor de masă cu cartea, pe care intenționăm să le organizăm în viitor.

Ludovic RITTINGER
Biblioteca regională Crișana

Bibliotecarul și munca sa

PERSEVERENȚĂ ȘI CONTINUITATE ÎN MUNCĂ

Bibliotecara Maria Anastasescu lucrează de 13 ani la biblioteca comunală din Comarnic, regiunea Ploiești, adică de la înființare. Ea este cunoscută și îndrăgită în întreaga comună. Bogata activitate desfășurată de-a lungul anilor, a situat-o în rândul bibliotecarelor

fruntașe. În cadrul primului concurs biennal, biblioteca din Comarnic a obținut premiul I pe raion și regiune și mențiune pe țară.

Ținând pasul cu viața nouă din comună, tovarășa Maria Anastasescu desfășoară o vie și susținută propagandă a cărții, atât la sediul bibliotecii cât și la locul de muncă al cititorilor. Ajutată de un colectiv voluntar, — alcătuit din cadre didactice, deputați, utemiști și gospodine, — ea a organizat 75 cercuri de citit și 25 de biblioteci de casă. În primele 5 luni ale acestui an, biblioteca

comunală a înscris 4072 cititori și a difuzat peste 27.000 de volume.

În obținerea acestor rezultate, o contribuție apreciabilă au adus metodele de muncă folosite de bibliotecară, simțul ei de răspundere și aplicarea atentă, pasionată, a formelor de atragere de noi cititori, îndrumarea competentă a lecturii.

Registrul de evidență al bibliotecii consemnează, între altele, volumul mare al manifestărilor de masă cu cartea, din care cităm: convorbiri cu cititorii pe teme zootehnice și pomicole (cu 225 participanți), 4 seri de calcul, o seară de întrebări și răspunsuri pe teme zootehnice și pomicole; 10 seri literare (cu un total de 570 participanți), seri și dimineți de basm pentru copii etc.

Comuna are specific pomicol și zootehnic și nu rare sînt cazurile în care vom întâlni cititori ai bibliotecii aplicînd în practică metodele de muncă învățate din cărți.

Fondul de cărți al bibliotecii comunale este înflorit și completat cu grijă, ținînd seamă de specificul economic local și cerințele cititorilor. În perioada ianuarie-mai a.c. au fost cumpărate lucrări noi, în valoare de aproape 4000 lei.

Bibliotecile de casă din comuna Comarnic sînt îndrăgite de cititori, al căror număr este în continuă creștere.

În fotografie: La biblioteca de casă — condusă de tovarășa Elena Brînzeu, — cititorii cercetează cu interes noile cărți sosite.

Pentru a da posibilitate cititorilor să consulte lucrări de specialitate, care nu se află în fondul bibliotecii comunale, tovarăsa Maria Anastasescu recurge și la bibliotecile personale din comună. (Metodă descrisă în nr. 5 al revistei „Călăuza bibliotecarului“). Acum lucrează la întocmirea listelor de cărți existente în cele 145 biblioteci personale din comună care va constitui un mic catalog al fondurilor locale.

Cu bibliotecile sindicale din comună, a stabilit strinse legături de colaborare. Pe această cale, popularizează fondul de cărți și activitatea bibliotecii comunale în rindurile oamenilor muncii, sprijină și

îndrumă manifestările cu cartea organizate de întreprinderile și instituțiile din Comarnic.

Biblioteca s-a încadrat în viața satului, luând efectiv parte la acțiunile obștești inițiate de organele locale, antrenând și cititorii și stimulând exemplele bune.

Aplicând metode eficiente, cunoscând bine cititorii și comuna, bibliotecara din Comarnic a reușit să organizeze o activitate de largă cuprindere, creînd antene ale bibliotecii pentru pătrunderea cărții în toate casele comunei care se întinde de pe valea Beliei pînă sus spre Posada, pe minunata Vale a Prahovei.

DINCOLO DE CUVINTE...

Biblioteca Aurelia Ventoniuc vorbește puțin despre munca ei.

— Ce să vă spun? Pînă acum, am înscris peste 2300 cititori și am difuzat peste 24.000 volume. Zilnic, în bibliotecă intră peste 100 de cititori...

Aceste cifre sînt rezultatul unei

strădanii continue. Dincolo de cuvintele reținute ale Aureliei Ventoniuc, este munca ei permanentă, de zi cu zi. A început să lucreze la biblioteca populară „Barbu Lăzăreanu“ din raionul Tudor Vladimirescu cu zece ani în urmă. A văzut-o crescînd sub ochii ei, sub îndrumarea ei atentă, pînă la cele peste 20.000 de cărți pe care le numără astăzi.

O apreciere a muncii: în 1960 — în cadrul primului concurs bienal — biblioteca „Barbu Lăzăreanu“ a obținut distincția de „Bibliotecă model“ și i s-a acordat mențiune pe Capitală.

Preocupată de permanentizarea cititorilor și înscrierea altora noi, Aurelia Ventoniuc a întărit colaborarea bibliotecii cu întreprinderile și instituțiile din împrejurimi, cu organizațiile de masă și școlile din cartier. Pe această linie se înscrie consfătuirea cu muncitorii tîm-

plari — cititori ai bibliotecii — asupra cărții *Masele plastice* de D. Todericiu și care s-a transformat într-un adevărat schimb de experiență în legătură cu diferitele metode de utilizare a maselor plastice în lucrările de tîmplărie.

Interesantă și instructivă a fost și consfătuirea asupra cărții *Prietenie, dragoste, căsătorie* de Vera Frimu-Popovici, organizată în colaborare cu comitetul U.T.M. de la întreprinderea poligrafică nr. 3. Strungarul Ștefan Toncu, tehnicianii Traian Mihăiță și Ștefan Frățilă, funcționarul Vasile Mihăilescu și alții au adresat autoarei numeroase întrebări, au adus în discuție o serie de probleme de etică.

De asemenea, întîlnirea cititorilor cu scriitorul Constantin Chiriță, consfătuirea asupra romanului *Dunărea revărsată* de Radu Tudoran, la care a participat și autorul, și altele, s-au bucurat de aprecierea unanimă a participanților.

Fiind apropiată de cititori, cunoscîndu-le preferințele și preocupările, Aurelia Ventoniuc le îndrumă cu pricepere lectura, alcătuiind liste bibliografice, planuri de lectură. De asemenea, știe să discute cu fiecare, să recomande cartea cea mai potrivită. Printre cititorii bibliotecii se numără mulți muncitori, tehnicieni, studenți, elevi. Despre fiecare în parte, Aurelia Ventoniuc poate spune multe lucruri interesante. Și dincolo de cuvintele ei reținute, se simte emoția puternică a omului care se bucură de rezultatele muncii lui.

A DOUA CONFERINȚĂ INTERNAȚIONALĂ DE BIBLIOLOGIE

Prima conferință internațională despre bibliologie, ca disciplină de învățămînt universitar, ținută la Praga în anul 1958, a constituit un schimb necesar de informații despre formele de pregătire superioară a lucrătorilor din biblioteci, și despre conținutul bibliologiei. Participanții la conferință au fost de acord că învățămîntul superior este indispensabil pentru lucrătorii din bibliotecile științifice generale sau speciale, precum și pentru conducătorii bibliotecilor publice. Totodată, ei au apreciat că, dată fiind importanța problemei, este necesară o largă discuție asupra bibliologiei ca disciplină de învățămînt.

A doua conferință internațională de bibliologie și-a propus ca temă tocmai precizarea obiectului și metodelor bibliologiei ca disciplină de învățămînt universitar. Lucrările celei de-a doua conferințe a facultăților și institutelor de biblioteconomie din țările socialiste s-au desfășurat în zilele de 21-26 mai a.c. la Institutul de biblioteconomie al Universității din Berlin. La conferință au participat cadre didactice de specialitate din Uniunea Sovietică, R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. P. Ungară și R. P. Română.

Participanții au pregătit teze și referate despre bibliologie ca disciplină de învățămînt, precum și materiale informative despre formele de învățămînt universitar pentru bibliotecari. Materialele informative au fost publicate în numărul 3 al *Buletinului de informare al participanților la Conferința despre învățămîntul bibliologic superior* (multiplicat în limbile rusă, germană și franceză).

În țările socialiste, bibliotecarul este un propagandist al culturii socialiste și un ghid al cercetătorilor în lumea cărților. Spre a-și îndeplini menirea, el trebuie să posede temeinice cunoștințe profesionale împletite cu bogate cunoștințe de cultură generală și de specialitate din domeniul științei în care lucrează. În Uniunea Sovietică există patru institute de învățămînt universitar (Leningrad-1918, Moscova-1930, Harkov-1936 și Ulan-Ude-1960) și zece facultăți în cadrul unor universități și institute pedagogice. În afară de cursurile de zi, există și cursuri

fără frecvență, pentru bibliotecarii fără studii superioare. De la 1 septembrie 1961, pentru lucrătorii din bibliotecile științifice care au absolvit o facultate într-o altă disciplină, dar nu au specializarea în bibliologie, au fost organizate cursuri fără frecvență de doi ani pe lângă institutele de biblioteconomie din Leningrad, Moscova și Ulan-Ude. În U.R.S.S., — dată fiind necesitatea de lucrători științifici pentru bibliotecile științifice, a căror activitate este în continuă creștere, — se studiază problema extinderii și adîncirii învățămîntului universitar pentru bibliotecarii și bibliografii din bibliotecile științifice.

În celelalte țări socialiste din Europa, pentru pregătirea universitară a bibliotecarilor și bibliografilor există facultăți, secții sau catedre de bibliologie cu funcții de secții. Astfel, în R. P. Bulgaria, există o secție bibliologică pe lângă Facultatea de filozofie-istorie a Universității din Sofia; în R. S. Cehoslovacă — un Institut pentru pregătirea bibliotecarilor și a ziaristilor, în cadrul Universității din Praga, și o catedră pe lângă Facultatea de filologie din Bratislava; în R.D.G. — un Institut de biblioteconomie în cadrul Universității Humboldt din Berlin; în R. P. Polonă, sînt trei secții de bibliologie pe lângă facultățile de filologie din Varșovia, Lodz și Wrocław, iar în R. P. Ungară o catedră de bibliologie în cadrul Universității din Budapesta. În învățămîntul universitar pentru bibliotecari, există tendința de a se îmbina specializarea în bibliologie cu specializarea într-o altă ramură științifică. Într-o serie de țări — ca, de pildă, R.D.G., R. P. Bulgaria, R. P. Ungară — studenții secției de bibliologie studiază și o altă specialitate de bază, ca: fizica, chimia, filologia etc. O altă trăsătură nouă este preocuparea de a se introduce și cursuri speciale de documentare. În ultima sesiune a conferinței, directorul Institutului de biblioteconomie al Universității Humboldt a comunicat că, din toamnă acestui an, Institutul de biblioteconomie din Berlin va avea trei secții: 1) pentru formarea bibliotecarilor și bibliografilor cu pregătire universitară pentru bibliotecile publice; 2) pentru formarea;

lucrătorilor științifici din bibliotecile științifice și universitare și 3) pentru formarea documentaliștilor. Menționăm că, până acum, Institutul de bibliotecă, din Universitatea Humboldt se ocupă numai de pregătirea lucrătorilor din bibliotecile științifice și universitare. Putem considera noua formă de organizare a acestui institut ca unul dintre rezultatele schimbului de informații și de păreri în cadrul Conferinței internaționale de bibliologie de la Berlin.

Din aceste scurte știri, reiese atenția care se acordă în Uniunea Sovietică și în celelalte țări socialiste pregătirii cadrelor pentru bibliotecă, problemă încă nerezolvată în mod definitiv la noi.

După cum am mai spus, a doua Conferință de bibliologie a țărilor socialiste și-a propus să dezbată și să ajungă la un punct de vedere comun asupra obiectului și metodelor bibliologiei ca disciplină de învățămînt. Tezele asupra acestei probleme au fost întocmite de Institutul de biblioteconomie din Berlin și trimise din vreme instituțiilor similare din celelalte țări socialiste, pentru studiere. Fiecare institut, facultate, secție sau catedră de bibliologie a pregătit și a prezentat fie teze proprii asupra bibliologiei și metodelor ei ca disciplină de învățămînt, fie referate asupra unora dintre ramurile bibliologiei. Delegatul țării noastre a prezentat teze asupra obiectului și metodelor bibliologiei. Ceea ce merită subliniat, de la început, este faptul că tezele prezentate de diversele delegații asupra obiectului și metodelor bibliologiei ca disciplină de învățămînt au avut multe puncte comune izvorite din aceeași bază ideologică — marxism-leninismul — care arată că importanța studiului bibliologiei rezultă din funcția social-culturală a bibliotecilor ca centre de propagandă a cărții și bază de documentare și informare pentru cercetările științifice. O contribuție prețioasă la definirea obiectului și metodelor bibliologiei au adus referatele prezentate de delegația sovietică: *Problema de bază a organizării sistemului de bibliotecă* de A. S. Barinov, prorectorul Institutului de biblioteconomie din Moscova, *Principiile de bază ale pregătirii bibliotecarilor în institutele și facultățile de biblioteconomie* de N. P. Skripnev, rectorul Institutului de biblioteconomie din Leningrad și *Obiectul și sarcina bibliologiei sovietice în perioada construcției desfășurate a comunismului* de K. I. Abramov, de la Institutul de biblioteconomie din Moscova.

În referatul său, A. S. Barinov, după ce a făcut o prezentare succintă a sis-

temului de bibliotecă din U.R.S.S. și a dezvoltării muncii cu cartea, a arătat că bibliotecile din țările socialiste sînt centre de educare a maselor și, totodată, centre de formare profesională. Propaganda cărții, atît a celei sociale și literare cît și a celei tehnice, în scopul îmbogățirii cunoștințelor oamenilor, este o sarcină de onoare a tuturor bibliotecilor, a bibliotecilor publice, ca și a celor științifice. În domeniul propagandei cărții, nu există bariere între diversele tipuri de bibliotecă, așa cum în mod fals susțin unii bibliologi burghezi. În Uniunea Sovietică, activitatea bibliotecilor devine din ce în ce mai mult o problemă a întregului popor și, pentru viitor, se întrevede posibilitatea ca această activitate să fie îndrumată de organizațiile obștești.

După ce a relevat rolul cărții ca armă ideologică și a prezentat succint sistemul institutelor de învățămînt bibliologic universitar din U.R.S.S., N.P. Skripnev, rectorul Institutului de biblioteconomie din Leningrad, a stăruit asupra obiectului bibliologiei și locului ei între celelalte discipline științifice. Bibliologia este o disciplină socială: ea are un obiect propriu de cercetare și anume: funcțiile sociale ale bibliotecii și cărții, munca cu cititorii în cadrul bibliotecilor, principiile de organizare a sistemului de bibliotecă, precum și normele de organizare a fondurilor și a cataloagelor etc. N.P. Skripnev subliniază în mod deosebit importanța studierii funcțiilor sociale ale bibliotecilor și cărții. Fără a subaprecia specificul național în domeniul bibliologiei, referentul accentuează că miezul acestei discipline îl formează ideile marxist-leniniste, care determină conținutul bibliologiei ca disciplină științifică.

I. K. Abramov a subliniat alte laturi specifice bibliologiei ca disciplină științifică, stăruind în mod deosebit asupra aspectelor pedagogice, legate mai ales de problemele îndrumării lecturii, alegerea cărților și metodele de propagandă a cărții. El a insistat, de asemenea, asupra perspectivelor de dezvoltare a bibliologiei sovietice în perioada construcției desfășurate a comunismului.

O serie de referate au cercetat aspecte legate de unele ramuri ale bibliologiei, ca: *Istoria cărții* de prof. Ksawery Swierkowski (R. P. Polonă), *Istoria bibliotecilor* de prof. Maté Kovács (R. P. Ungară), *Bibliografia* de prof. Todor Borov (R. P. Bulgaria) etc. Discuțiile purtate îndeosebi în jurul istoriei cărții și bibliotecilor au scos în evidență importanța studierii acestor ramuri ale bibliologiei pentru îmbogățirea teoriei și practicii bibliologice, precum și rolul predării

lor în învățămînt, pentru formarea multilaterală a viitorilor bibliotecari. În ceea ce privește istoria științelor (referent Othmar Feyl-R.D.G.), cei mai mulți participanți au subliniat necesitatea implementării cunoștințelor despre dezvoltarea științelor cu bibliografia pe ramuri de specialitate.

Psihologia și biblioteconomia au format obiectul referatului întocmit de František Hyhlik (Praga). Atît referatul, cît și discuțiile au subliniat importanța deosebită a muncii cu cititorii, parte integrantă a biblioteconomiei, și necesitatea ca bibliotecarul să aibă cunoștințe de psihologie și de pedagogie.

Pe baza tezelor și a referatelor prezentate, precum și a dezbaterilor în ședințele de lucru ale Conferinței, s-a ajuns la definiția bibliologiei ca disciplină care cercetează funcția socială a bibliotecilor în condiții istorice date. Sarcina bibliologiei constă în elaborarea principiilor de folosire în comun a publicațiilor pe baza învățăturii marxist-leniniste despre revoluția culturală. Scopul bibliologiei este acela de a sprijini activ educarea comunistă a oamenilor muncii și dezvoltarea culturii și științei socialiste.

În rezoluția Conferinței se arată că bibliologia cuprinde: biblioteconomia (știința bibliotecilor), bibliografia, istoria cărții; o ramură mai îndepărtată (înrudită) este disciplina „cunoștințe despre știință” (наукведение), care poate fi cercetată fie în mod independent, fie împreună cu bibliografia specială.

Ramura de bază a bibliologiei este biblioteconomia; ea cercetează rolul social al bibliotecilor. În centrul teoriei biblioteconomice, stau cititorul și cartea. Biblioteconomia din fiecare țară are, pe lângă problemele generale, și unele specifice, care rezultă din realitățile naționale. Una dintre sarcinile cele mai importante ale biblioteconomiei este educarea cititorilor în spiritul patriotismului și al internaționalismului.

Biblioteconomia cercetează problemele legate de: munca cu cititorii, completarea și organizarea fondurilor de publicații, catalogarea, structura și funcția muncii de bibliotecă.

Partea biblioteconomiei care se ocupă de munca cu cititorii studiază cerințele acestora și metodele prin care bibliotecile influențează educarea lor. Ea utilizează rezultatele pedagogiei pentru copii și adulți și ale psihologiei.

Biblioteconomia expune, de asemenea, cunoștințe despre clădiri de bibliotecă, amenajarea lor, administrarea generală, prin folosirea celor mai moderne rezultate ale tehnicii, mecanizării și automa-

tizării. Totodată, ea stabilește funcția fiecărui tip de bibliotecă, cercetează metodele de lucru întreprinse și le promovează pe cele mai bune.

Istoria bibliotecilor are sarcina să lucreze ținînd seama de legile istorice ale dezvoltării societății care reiese din schimbarea de raporturi dintre ordinea socială trecută și practica bibliotecărească.

Bibliografia mijlocește, pune la îndemînă și valorifică literatura spre a contribui la formarea concepției marxist-leniniste despre lume, la dezvoltarea științei și tehnicii, la satisfacerea cerințelor de cultură și instruire ale oamenilor muncii. Un domeniu special al bibliografiei este documentarea-informarea, care pune la îndemînă, prin metode noi, ultimele rezultate ale cercetărilor în domeniul speciale.

Istoria cărții se ocupă cu cartea în dezvoltarea ei istorică, cu considerații speciale asupra rolului ei în societate, spre a ajunge la stabilirea funcțiilor cărții în prezent.

„Cunoștințele despre știință” ca domeniu al biblioteconomiei cercetează organizarea, clasificarea și rolul social al științei în trecut și prezent. În centrul „cunoștințelor despre știință” stau caracteristicile și metodele științei care au o însemnătate deosebită pentru bibliografia specială precum și pentru istoria cărții și a bibliotecilor, și ea contribuie la ridicarea nivelului științific general al muncii bibliotecarului în socialism.

Baza ideologică a bibliologiei este marxism-leninismul. Bibliologia în socialism preia cunoștințele progresiste ale tradiției bibliotecărești naționale și internaționale și le dezvoltă multilateral pe baza materialismului dialectic și istoric.

Ca știință de sine stătătoare, bibliologia folosește rezultatele cercetărilor proprii — generalizarea rezultatelor muncii practice din biblioteci — precum și cunoștințele altor discipline științifice. Bibliologia valorifică experiențele tuturor țărilor, mai ales ale celor socialiste; ea se așează pe o poziție critică și combate concepția neștiințifică a teoriilor burgheze în biblioteconomie.

Rezultatele celei de-a doua Conferințe a facultăților și institutelor de bibliologie din țările socialiste se înscriu ca realizări de seamă în domeniul bibliologiei. Pentru prima oară, s-au precizat într-o conferință internațională, obiectul și metodele bibliologiei socialiste ca disciplină de învățămînt și disciplină științifică și s-au emis o serie de considerații care îmbogățesc teoria și practica bibliologică.

Mircea TOMESCU

INSTRUMENTELE NOĂSTRE DE MUNCĂ

Pentru a satisface cerințele cititorilor, colectivul bibliotecii raionale Cimpulung-Moldovenesc acordă o atenție deosebită organizării fondului de cărți și cataloagelor. Disponind de spațiu și mobilier necesar pentru cele peste 40.000 volume, fondul de publicații a fost organizat pe secții: împrumut, sala de lectură și copii.

La început, în depozitul secției de împrumut erau păstrate cărțile din toate grupele de clasificare zecimală. Crescând numărul volumelor, am înființat încă un depozit. În prezent, pentru secția de împrumut avem organizate două depozite: primul cuprinde cărți social-politice, științifice, tehnice, agrozootehnice, de istorie și geografie, biografii, iar al doilea literatură beletristică. În bibliotecă există și un depozit al secției „Bibliotecii mobile și filiale”, care cuprinde volume destinate împrumutului interbibliotecar, bibliotecilor filiale și mobile din raion. La sala de lectură, se păstrează cărți și publicații care sint consultate numai la sediul bibliotecii. Tot aici se află și colecțiile publicațiilor periodice.

În toate depozitele noastre, așezarea cărților în rafturi este sistematică-alfabetică, creîndu-se posibilitatea unei bune orientări în fondul de cărți. Iar pentru ca în rafturile de publicații să existe o ordine permanentă, fiecare lucrător al bibliotecii răspunde de cite un depozit, atît ca gestionează și ca organizare.

În afară de cărțile din depozitele amintite mai sus, s-a introdus accesul liber al cititorilor la raftul de împrumut. Organizarea secției noastre de împrumut prezintă un dezavantaj prin faptul că fondul pus la dispoziția cititorilor prin accesul liber la raft este restrîns. Aceasta ne-a determinat să introducem sertare ajutătoare pentru toate publicațiile din grupele 3 Științe și probleme sociale, 5 Științe naturale. Matematică, 6 Tehnică. Industrie. Agricultură, care sint recomandate fiecărui cititor în parte. Metoda s-a dovedit eficace în ceea ce privește îmbunătățirea circulației acestor publicații.

Colectivul bibliotecii raionale folosește în munca sa toate mijloacele de recomandare a cărții. Pentru o orientare cit mai precisă a cititorilor, de un ajutor substanțial ne sint cataloagele de bibliotecă. Astfel, am întocmit și înfim la zi cataloagele sistematic și alfabetice, precum și un catalog pentru copii, alcătuit din albume ilustrate. Cataloagele sint așezate în secția de împrumut, iar bibliote-

carii îndrumă pe fiecare cititor cum să le folosească.

La început, cataloagele cuprîndeau fișe scrise de mîna, uneori incomplete. Acum însă cataloagele noastre se îmbogățesc tot mai mult cu fișe tipărite de Biblio-

teca Centrală de Stat. La introducerea acestor fișe, am avut și unele greutăți. Fișele tipărite nevenind o dată cu cărțile, am fost nevoiți a clasifica fiecare carte și a întocmi fișele scrise de mîna. Și cum uneori bibliotecarii au tendința de a se orienta după caseta tipografică, am avut multe cazuri cînd clasificările au fost greșite și au trebuit să fie refăcute. De aceea pînă la editarea noilor fișe divizinoare pentru uzul bibliotecilor de masă, cataloagele noastre au fost organizate incorect, fișele fiind așezate de la 0 Generalități — 9 Isotrie. Geografie. Biografii, și nu începînd cu 3C Marxim-leninism, așa cum este corect.

Ar fi bine dacă s-ar găsi o modalitate ca volumele destinate bibliotecilor să fie însoțite de fișele de catalog gata prelucrate și cutterizate. În felul acesta bibliotecarii ar avea doar sarcina așezării cărților în raft și a fișelor de catalog. Dacă în locul bibliotecarilor, ar lucra la clasificare și cutterizare un număr de citiva specialiști la centru, credem că s-ar face o însemnată economie de forțe și s-ar înlătura multe greșeli.

La organizarea justă a fondului de cărți și a cataloagelor ne-au ajutat mult materialele de specialitate, și articolele publicate în revista „Căluza bibliotecarului”. Astfel articolul intitulat *Despre unele probleme ale clasificării zecimale și ale catalogului sistematic în bibliotecile regionale și raionale* de Paul Langfelder, publicat în „Căluza bibliotecarului” XIV (1961), 12 (dec.), p. 51, ne-a ajutat să ne orientăm în problemele clasificării și așezării în raft a cărților din grupa 3, a celor de literatură străină și a minorităților naționale, a literaturii pentru copii și cărților pentru tineret, cît și în clasificarea literaturii la subiect. Cred că ar fi bine să se găsească un sistem de instruire periodică a bibliotecarilor șefi de la raioane și a personalului de specialitate de la bibliotecile mari pentru a completa și adînci cunoștințele lor în domeniul catalogării și al clasificării zecimale. Colectivul bibliotecii raionale Cimpulung-Moldovenesc se străduiește în permanență, să organizez fondul de cărți și cataloagele cît mai corect și practic posibil. În afară de aceasta, am îndrumat și bibliotecile comunale în organizarea fondului de cărți, majoritatea avînd întocmite cataloagele sistematic și alfabetice. La seminariile raionale cu bibliotecarii, am introdus lucrări de control legate de clasificarea și așezarea cărților în rafturi.

Valentina VRANĂU
Biblioteca raională Cimpulung-Moldovenesc

Cărți și reviste de bibliologie

Dokumentationsstellen und Dokumentationsdienste der D.D.R. Ein Überblick über Aufgaben und Funktionen der Literaturschliessung, durch Dokumentation und Information. [Centrele și serviciile de documentare ale R. D. Germane. O privire asupra sarcinilor și funcțiilor de valorificare a publicațiilor prin documentare și informare] Berlin, Deutsch Akademie des Wissenschaften zu Berlin, Institut für Dokumentation, April, 1961. 139 p. ilustr. + 5 f. pl. (Bucherei der Dokumentalisten, 14).

blatt și *Landwirtschaftliches Zentralblatt*, Centrul a fost transformat în Institut de Documentare al Academiei Germane de Științe din Berlin, pe baza unei hotărâri a guvernului, din 1955, privind măsurile cerute de progresul tehnico-științific al Republicii Democratice Germane.

O altă etapă importantă în organizarea documentării din R.D.G. a marcat

Lucrarea pe care o prezentăm a fost publicată cu prilejul împlinirii a 15 ani de la înființarea Partidului Socialist Unit din Germania (aprilie 1946), prin unificarea partidului comunist și a partidului social-democrat din Germania răsăriteană. Redactată în colaborare de Joseph Koblitz, Herbert Tieger, Georg Schmoll, Rudolph Walter și Reiner Zekalle, pregătită de Georg Abel și Lissi Presl — toți documentaliști cunoscuți cititorilor de la noi prin articolele publicate în revistele *Dokumentation* sau *Zentralblatt für Bibliothekswesen* — lucrarea reprezintă salutul adus de Institutul de Documentare al Academiei Germane de Științe evenimentului politic amintit mai sus. Scopul cărții este deci de a scoate în evidență progresele și stadiul actual al documentării tehnico-științifice din R.D.G., dezvoltată sub îndrumarea P.S.U.G. ca o activitate pusă în slujba construirii desfășurate a socialismului în această țară (p. 13—14).

Pentru cititorii din țara noastră — bibliotecari, bibliografi sau documentaliști — lucrarea are în primul rând importanța unui izvor recent și autorizat asupra organizării documentării tehnico-științifice în R.D.G. În cea mai mare parte (p. 24—102) lucrarea prezintă această situație.

Documentarea tehnico-științifică, pregătită de o îndelungată tradiție biblioteconomică și bibliografică a aflat o organizare și condițiile unei dezvoltări superioare în noul stat socialist german. În 1950, cu prilejul punerii în aplicare a primului plan cincinal, a fost înființat Centrul de Documentație Științifică a țării (Zentralstelle für Wissenschaftliche Literatur) care a primit sarcini deosebit de importante pentru sprijinirea cu literatură străină de specialitate a acțiunilor economice, tehnice, tehnologice și științifice desfășurate în cadrul construcției socialiste. În 1957, preluând și redacțiile revistelor referative *Chemisches Zentralblatt*, *Technisches Zentral-*

hotărârea din 1957 referitoare la măsurile de îmbunătățire a muncii în domeniul cercetării și dezvoltării tehnico-științifice și pentru introducerea tehnicii noi. Între aceste măsuri era și aceea a înființării de noi servicii de documentare și informare în anumite ramuri ale științei și tehnicii. Prin aceeași hotărâre Institutul de Documentare și celelalte unități de informare din țară au fost organizate într-o rețea cuprinzând pe atunci 194 servicii de documentare și 43 de informare, în diferite domenii ale cercetării și industriei. În 1959, cu prilejul conferinței cercetătorilor din R.D.G., ținută la Leipzig, tovarășul Walter Ulbricht a subliniat încă odată importanța deosebită acordată de conducerea de partid și de stat a R.D.G. documentării, pentru progresul țării în toate domeniile. Documentarea și informarea au fost prezentate în discursul tovarășului Walter Ulbricht drept una din cele patru metode principale pentru realizarea planului economic al R.D.G. (p. 14 și 25).

Rețeaua de documentare a R.D.G. este organizată după principiul descentralizării (p. 30—33 și schema, p. 34). Centrele și serviciile specializate de documentare organizate în cadrul Uniunii Întreprinderilor Populare — Vereinigung Volkseigener Betriebe) funcționează pe lângă Centrul de Documentare Tehnică al acestei Uniuni (Wissenschaftlich-Technisches Zentrum der V.V.B.) și transmit documentația prelucrată în serviciile lor resorturilor de informare care servesc nemijlocit întreprinderile din fiecare ramură de producție. Centrele și serviciile de documentare sînt coordonate din punct de vedere documentalist de Institutul de documentare al Academiei care, la rîndul lui este îndrumat de Consiliul său științific și de reprezentanții institutelor de specialitate (de științele naturii, tehnică și medicină) ale Academiei de Științe. Acest institut nu asigură, deci, exclusiv și direct documentarea în toate domeniile

tehnico-științifice, ci prin intermediul centrelor și serviciilor de documentare specializate.

Unitatea rețelei de documentare din R.D.G. asigură scopurile comune, aceleași coordonare metodică (efectuată de Institutul de Documentare al Academiei) a tuturor serviciilor de documentare și informare și aplicarea unor principii comune, adecvate sarcinilor pe care le au de îndeplinit aceste servicii. Legătura strânsă dintre scopuri și metode în munca de documentare a fost scoasă în evidență în 1952, cu prilejul Primei Conferințe de Documentare (Jena), la care cei 80 de documentaliști participanți au adoptat o serie de hotărâri asupra modului cum trebuie să se desfășoare munca unor resorturi de documentare socialiste spre deosebire de cele din țările capitaliste. Documentarea într-un stat socialist trebuie să servească intereselor generale; ea este un instrument auxiliar pentru dezvoltarea forțelor de producție; la baza documentării stă principiul socialist al ajutorului reciproc, aplicat atât în relațiile dintre serviciile de documentare din țară, cit și cu acelea din țările socialiste frățești (vezi p. 29—34). La aceeași conferință s-au adoptat și metodele de lucru comune care pot asigura cooperarea între serviciile de documentare ale țării: înființarea de servicii de documentare în instituții și întreprinderi după profilul acestora și care să funcționeze descentralizat; folosirea fișelor pentru materialul informativ în prima formă, și anume a fișelor standard de dimensiunile 148x105 mm; adoptarea unor norme comune de descriere a materialului documentar; aplicarea clasificării zecimale dar și (notat în partea de sus, la mijloc, a fișei) și unui cuvânt de ordine pentru clasarea fișelor; în afara datelor bibliografice fișele vor cuprinde și o scurtă analiză (Referat, în sensul german al termenului) a conținutului materialului descris. Aceste norme sînt aplicate în activitatea tuturor serviciilor de documentare din R.D.G.

Pentru ca descentralizarea rețelei de documentare să nu ducă la activități paralele și deci la risipă de eforturi, centrele și serviciile de documentare au fost strict specializate, asigurându-se totodată o coordonare tematică a activității lor (p. 36—39). Această coordonare are scopul să mențină o colaborare strânsă între diferitele centre și servicii, să evite munca paralelă, să păstreze unitatea normelor de lucru pe întreaga țară. Mijloacele folosite de Institutul de Documentare al Academiei (p. 39—42) sînt conferințele anuale ale conducătorilor centrelor de documentare, consfătuirile colaboratorilor, cursurile de calificare și specializare a documentaliștilor, revista *Dokumentation* (Leipzig, 1953) prin articolele metodice pe care le publică, ghidul de informare bianual *Lista serviciilor de documentare și informare din*

R.D.G., indicele complet al revistelor analizate de serviciile de documentare din R.D.G., buletinul de informare *Mitteilungsblatt für Dokumentation und Information* (multiplicat), materiale de îndrumare pentru serviciile de documentare și informare din bibliotecile de institute și întreprinderi și buletinul *Reguli și sfaturi pentru munca practică în documentare*.

În probleme de împrumut interbibliotecar, standardizare, invenții și inovații, editoriale etc. există relații de strînsă colaborare între centrele de documentare și bibliotecile speciale, cabinetele tehnice, edituri etc. (p. 42—43) din R.D.G. și din țările prietene.

Activitatea rețelei de documentare din R.D.G. și a serviciilor pe care le furnizează a înregistrat o creștere semnificativă de la înființarea ei. De la 14 centre și servicii în 1953, numărul lor a ajuns la 184 la sfîrșitul anului 1960 — o creștere medie de 20—25 pe an. În 1959 serviciile prestate în rețea au fost: 278.500 lucrări documentare, 112.000 informații, 131.000 traduceri, 3.200.000 fotocopii, 500.000 imagini de microfilme. Activitatea documentară este concentrată în domeniul tehnic: 7 centre și servicii în domeniul industriei miniere, 13 — industria chimică, 13 — construcții, 15 — construcții de mașini, 12 — electrotehnică etc. și doar 7 pentru toate domeniile științelor naturii și matematicilor și 1 în pedagogie. Completarea rețelei de documentare cu servicii pentru toate ramurile științei și tehnice este o problemă în curs de rezolvare.

Deosebit de valoros din punct de vedere metodologic este cap. 3 din lucrarea recentă: *Serviciile de documentare și de informare. Sarcinile și metodele de lucru* (p. 45—70). După cum se știe din literatura de specialitate (a se vedea articolul lui Joseph Koblitz, *Dokumentation und Information, Eine terminologische Untersuchung, in Dokumentation Leipzig*, 6 (1959), nr. 1, p. 3—10), termenii „documentare” și „informare” sînt folosiți în terminologia bibliologică germană pentru activități deosebite. Cel dintîi („documentarea”) constă în cecetarea publicațiilor, alegerea lucrărilor, articolelor etc., descrierea lor pe fișe împreună cu analiza cuprinsului și clasificarea fișelor, eventual întocmirea și publicarea unor buletine documentare. Rezultatele acestor operațiuni sînt „materialele informative”, a căror valorificare potrivit cerințelor cititorilor reprezintă sarcina „informării”. Din această distincție decurge și aceea dintre sarcinile unui serviciu de documentare și ale unui serviciu de informare; cel dintîi cercetează întreaga literatură de specialitate a unui domeniu, avînd ca scop semnalarea tuturor lucrărilor interesante pentru domeniul respectiv; serviciul de informare pornește de la „materialele informative” elaborate de serviciile de documentare și are ca scop valorificarea exclusiv a lucrărilor interesante pentru activitatea institute-

PĂTRUNDEREA CUNOȘTINȚELOR NOI ÎN PRODUCȚIE PRIN INFORMAREA TEHNICO - ȘTIINȚIFICĂ

Producerea cunoștințelor

Institute de cercetări

Institute de proiectare

Întreprinderi și șantiere

Șantiera experimentale

Asociații tehnice

Școli superioare și tehnice

Colective de inovatori

Colective de fruntea în producție

Brigăzi socialiste

Publicarea cunoștințelor

Edituri Expoziții Schimb de experiență Referate tehnice

Depistarea și colectare

Genuri de publicații

Reviste
Cărți

Rapoarte de cercetări
Bibliografii

Descrieri de inovații și invenții

Buletine de informare

Căi de procurare

Cumpărare

Schimb

Donații

Ediții

Librării

Instituții din străinătate

Parteneri de schimb

Instituții din țările prietene, delegații, reprezentanți

Achiziții

Evidență primară

Registrul inventar

Fișier de schimb

Fișier de reviste

Documentație

Recorț de specialitate

I Fișier de întreprinderi și instituții - Fișier de specialități-Bibliografii
II Arhivă de informații - Fișier de articole - Colectii de prospecte-Calendar de congrese
III Documentație
IV Documentație iconografică

Valorificarea informare

Informații scrise
Informații orale
Fișier de traduceri
Lucrări de informare

Lexiconul tehnic, informații privind producția, Reviste de specialitate, Servicii documentare, Materiale referative, Bibliografii, Informații

Valorificarea materialului informativ păstrat pentru scopuri documentare

Ingineri Documentațiști

Informare activă

Utilizare

Inst. de proiect.

Întreprinderi

Instit. de cercet.

Serv. de inform.

Benef. indiv.

Informare pasivă

Săli de lect.

Depozit

Împrumut

PRACTICA CONSTRUCȚIILOR

lor, instituțiilor sau întreprinderilor pe lângă care funcționează. Fazele documentării și ale informării în ordinea în care le efectuează cele două categorii de servicii sînt, deci:

Documentarea — 1. Stabilirea materialului documentar interesant (prin înlăturarea publicațiilor neesențiale); 2. Prelucrarea cuprinsului publicațiilor alese (prin referate și analize documentare); 3. Clasificarea și sistematizarea materialului; 4. Inmagazinarea și ordonarea materialului.

Informare — 5. Cercetarea materialului informativ; 6. Extragerea și prezentarea faptelor grupate tematic (informarea); 7. Procurarea literaturii necesare (prin împrumut, multiplicări, reproduceri, traduceri etc.).

Lucrarea prezintă metodele de lucru și modul de organizare a fiecărei categorii de servicii. Exemplele date (norme de descriere bibliografică a publicațiilor de diferite genuri, resorturile și personalul folosit în serviciile de documentare și cele de informare etc.) sînt de un deosebit interes pentru documentaliști și bibliografi.

Redactarea, imprimarea și difuzarea fișelor documentare sînt prezentate în cap. 4 (p. 71—77) al lucrării. Aceste operații sînt efectuate de serviciile de documentare, fie pentru un singur domeniu, fie pentru mai multe. Serviciile pot lucra independent (desigur, astfel coordonate încît să nu desfașoare muncă paralelă), dar și în colaborare cu alte servicii sub conducerea unui centru coordonator.

Principala activitate documentară în R.D.G. o desfășoară, cum s-a arătat mai sus, Institutul de Documentare al Academiei Germane de Științe din Berlin. Istoricul, activitatea și organizarea acestui centru sînt expuse în cap. 5 (p. 79—102) al lucrării de care ne ocupăm. Continuînd activitatea Centrului de Documentație Științifică înființat în 1950, Institutul aduce un aport documentar deosebit atît de ordin practic, prin serviciile pe care le furnizează industriei și cercetării științifice (peste 250.000 informații date între 1953—1959 numai pe baza catalogului central de traduceri; cea. 40.000 comenzi anuale de procurare de materiale documentare prin împrumuturi, reproduceri etc.) și prin activitatea sa metodică de coordonare a rețelei de documentare din R.D.G., dar și de ordin teoretic, ca centru de cercetări în domeniul documentării tehnico-științifice. Dotat cu o importantă bibliotecă de specialitate (1959: 230 periodice curente, 2760 lucrări de documentare), Institutul publică revista *Dokumentation*, colecția „Biblioteca documentalistului”, cîteva buletine de îndrumări practice în documentare (numite mai sus) și desfășoară o activitate însemnată în domeniul standardizării documentării.

Ultimul capitol al cărții (6) tratează despre *Perspectivile documentării și informării*.

Pornind de la datele dezvoltării literaturii într-un singur domeniu (fiziologie, în care, de la o revistă în 1800 s-a ajuns la 151 în 1950, ceea ce înseamnă o dublare a numărului la fiecare 20 de ani), se poate prezuma că, dacă azi apar anual 5 milioane de lucrări științifice, în 1980 vor apare 20 de milioane (intervalul în care se dublează literatura s-a redus de la 20 la 10 ani). Față de această creștere uriașă a publicațiilor (materie primă a documentării) se propun măsuri de raționalizare, fără care documentarea poate fi complet blocată. Măsurile propuse sînt, mai întîi, de ordin calitativ: numărul mare de publicații nu este datorat lucrărilor utile care comunică progrese tehnico-științifice, ci lucrărilor care repetă descoperirile altora: e necesară deci o atenție triere a lucrărilor propuse spre publicare. Trebuie apoi introduse reguli unitare în domeniul redacțional, pentru ca publicațiile să poată fi repede și ușor prelucrate de documentaliști. Sînt necesare o terminologie de specialitate comună, standardizarea formei și elementele editoriale ale publicațiilor, folosirea a două limbi internaționale (rusa și engleza) pentru studiile și rezumatele publicate în limbi străine, introducerea obligatorie a rezumatelor de autor în limbi străine etc. Capitolul prezintă o serie de aspecte extrem de interesante asupra modului în care tabloul de viitor al documentării poate fi ordonat și simplificat prin colaborare internațională în metoda acestei uriașe activități (p. 103—115).

Lucrarea se încheie cu o listă a publicațiilor Institutului de documentare (p. 117—122), și o bibliografie selectivă a lucrărilor despre documentare publicate de colaboratorii Institutului (p. 123—129). În anexă (p. 131—137) se dau cîteva extrase din legislația R.D.G. ce reglementează activitatea de documentare și informare.

Pe lângă interesul principal al lucrării, acel de a prezenta situația din R.D.G. în domeniul documentării, subliniem metodică riguroasă a expunerii (planul reprezintă un exemplu util de inițiere generală în problemele moderne ale documentării), concepția și realizarea excelentă a graficelor (în special acela de la p. 49 despre *Pătrunderea cunoștințelor noi în producție prin informarea tehnico-științifică*), datele generale despre documentarea modernă și perspectivele ei de dezvoltare (p. 9—11; 103—104, 106 și urm.). Bibliografiile finale sînt de asemenea un bun îndrumător asupra contribuției aduse de specialiștii din R.D.G. la dezvoltarea documentării. Lucrarea își atinge astfel, prin conținut și metodă, scopul său festiv, prezentînd activitatea documentării pusă în slujba construirii socialismului și organizată potrivit acestei sarcini de răspundere.

V. CANDEA

Studii și cercetări de bibliologie. Vol. IV.,
Buc., Editura Academiei R.P.R., 1961
278 p. cu ilustr.

Ultimul volum al revistei *Studii și cercetări de bibliologie* este consacrat celei de-a 40-a aniversări de la înființarea Partidului Comunist din România. Această măreață sărbătoare a poporului nostru a constituit atât un prilej de evocare a tradițiilor de luptă ale partidului, cât și de reliefare a realizărilor înregistrate până acum sub conducerea înțeleaptă a partidului în procesul construirii noii societăți, a științei și a culturii socialiste în patria noastră.

În cadrul mai larg al succesorilor obținute prin promovarea, de către partid, a cercetărilor științifice pe culmi neatinse nicicând în trecut, volumul IV al revistei a fost consacrat realizărilor corespunzătoare în bibliologie și documentare, datorite condițiilor favorabile create de partid acestor activități. Potrivit acestei tematici, articolul introductiv al acad. prof. Șt. M. Milcu *Realizări și perspective ale științei în țara noastră sub conducerea P.M.R.*, prezintă activitatea Academiei R.P.R. în anii regimului democrat popular. Conducerea și îndrumarea de către partid a activității științifice din țara noastră este ideea călăuzitoare ce străbate întregul articol. Sînt înfățișate rezultatele obținute în diversele domenii ale științelor naturii și ale științelor sociale, datorită condițiilor excepționale create de statul nostru democrat popular. Autorul ilustrează prin date aceste însemnate rezultate, descriind perspectivele mărețe de dezvoltare a științelor în viitor, așa cum apar în lumina documentelor Congresului al III-lea al P.M.R. Totodată, este conturat rolul ce revine documentării științifice, îndeosebi Bibliotecii Academiei R.P.R. ca unul din cele mai mari centre de documentare din țara noastră.

Grija pe care statul nostru democrat popular o acordă dezvoltării cercetării științifice și activității de documentare este din plin reliefată în articolele privitoare la trei centre de documentare din țara noastră. Astfel, în articolul *Dezvoltarea Bibliotecii Academiei R.P.R. în anii puterii populare* (p. 33—52), prof. Gh. Vlădescu Răcoasa face un istoric al dezvoltării activității bibliotecii începînd din 1867 și pînă în prezent, arătînd importanța momentului transformării bibliotecii în instituție științifică socialistă — 15 octombrie 1948. Autorul scoate în evidență vasta rețea a bibliotecilor de specialitate (40 unități), care asigură documentarea în insti-

tutele de cercetări ale Academiei R.P.R. Impresionante sînt cifrele privitoare la creșterea colecțiilor de imprimate și a colecțiilor speciale (stampe, hărți, manuscrise, piese muzicale, monezi). Pînă în 1949 ritmul de creștere a colecțiilor atingea doar cifra de 4.000 de volume anual, pentru a ajunge în 1950 la 10.000 volume și ulterior la 25.000—30.000 volume. Atrag atenția mențiunile făcute de autor asupra conținutului colecțiilor speciale, precum și marea dezvoltare pe care a luat-o schimbul de publicații al Academiei R.P.R. extins astăzi la 5.000 instituții din 93 de țări, ceea ce contribuie la stringerea legăturilor de colaborare între oamenii de știință și instituțiile științifice din diferite țări. Ampla analizată este activitatea bibliografică și de documentare, desfășurată în cadrul serviciilor de bibliografie și de informare științifică. Bibliotecii Academiei R.P.R. revenindu-i sarcina de a se ocupa în continuare de elaborarea bibliografiei românești pentru perioada 1931—1952.

Un loc însemnat este rezervat în volum activității Institutului de studii romîno-sovietice, instituție prin mijlocirea căreia se realizează legături directe cu știința sovietică și schimb reciproc de informare științifică între țara noastră și Uniunea Sovietică. Articolul acad. prof. P. Constantinescu-Iași intitulat *Rolul Institutului de studii romîno-sovietic în dezvoltarea cercetărilor științifice din țara noastră* (p. 53—67) aduce o contribuție de seamă la cunoașterea profilului Institutului și mijloacelor pe care acesta le oferă pentru realizarea sarcinilor sale. Vasta activitate de informare științifică a institutului a devenit o necesitate vitală pentru toate domeniile de activitate din țara noastră. *Analele romîno-sovietice* editate în 12 serii, la care se adaugă culegerile periodice din domeniile literaturii și artei (*Probleme de teatru și cinematografie, Probleme de artă plastică, Probleme de muzică și Viața literară sovietică*), culegerea „Biblioteca Analelor romîno-sovietice”, traducerea integrală a unor reviste (*Kommunist, Voprosi filosofii* etc.), revistele de referat — sînt sursele principale de informare și documentare publicate la noi despre realizările științei sovietice. Autorul relevă aprecierea de care se bucură printre oamenii de știință sovietici *Buletinul de informații* în limba rusă, precum și culegerea *Publicații românești în U.R.S.S.* Sînt prezentate apoi și alte mijloace

de documentare și de informare științifică, existente în institut. Subliniind rolul Institutului de studii romino-sovietic în sprijinirea dezvoltării științei și tehnicii în țara noastră — sint prezentate numeroase studii din variate domenii, în elaborarea cărora au din varietate au folosit lucrări sovietice.

Biblioteca Centrală de Stat — este prezentată în articolul *Biblioteca Centrală de Stat a R.P.R. — creație a regimului democratic popular* semnat de Angela Popescu-Brădiceni și Dumitru Trancă (p. 107—123). Audiența relevă fondul bogat al bibliotecii (3.500.000 cărți — periodice și colecții speciale) și deosebita grijă depusă pentru judecarea lui completare. Avind importanta funcție de depozit legal central, Biblioteca Centrală de Stat are posibilitatea cunoașterii exacte a întregii producții de tipar și, totodată, condiții optime pentru redactarea bibliografiei naționale curente de evidență și înregistrare: *Bibliografia R.P.R. (cărți, albume, hărți, note muzicale)* și *Bibliografia periodicelor din R.P.R. (articole și recenzii)*, completată cu *Anuarul cărții din R.P.R., 1952—1955*.

Un capitol din acest articol este consacrat activității desfășurată de Biblioteca Centrală de Stat pentru îndrumarea metodică a bibliotecilor publice de masă, activitate privită sub două aspecte: 1) îndrumarea directă pe teren, elaborarea de material metodic, calificarea profesională și 2) elaborarea bibliografiilor de recomandare.

În domeniul informării științifice, în colaborare cu Biblioteca Academiei R.P.R., Biblioteca Centrală de Stat întocmește și publică seria de cataloage colective pentru cărți și periodice, lucrări care aduc un aport însemnat în munca de documentare a cercetărilor științifice și tehnice din țara noastră.

Analizând activitatea Bibliotecii Centrale de Stat pe plan internațional, autorii menționează realizările obținute în schimbul de publicații și microfilme (cu 600 instituții din 94 de țări), colaborările la unele publicații internaționale cu caracter bibliografic redactate sub egida UNESCO: *Index translationum*, *Bibliographie des sciences sociales*, *Repertoire international des sources musicales* ș.a., precum și colaborarea la conferințe și la lucrări din domeniul activității bibliotecare. Sint apoi relevate principalele direcții în dezvoltarea Bibliotecii Centrale de Stat, conform prevederilor planului șesenal.

Trebuie semnalat în mod deosebit articolul *Bibliografia literaturii romine ca instrument de valorificare literară* de acad. Tudor Vianu — director general al Bibliotecii Academiei R.P.R. —, care se ocupă de prezentarea acestei vaste lucrări de cercetare bibliografică (p. 89—93). Izvorită din necesitatea de a pune la dispoziția cercetătorilor informații cit mai complete în acest domeniu, *Bibliografia*

literaturii romine, după cum arată autorul, este concepută ca o lucrare selectivă și critică. Autorul schițează principalele obiective ale acestei lucrări, un instrument care va ajuta pe cercetători să-și concentreze eforturile exclusiv asupra problemelor științifice studiate. Planul lucrării elaborat de Biblioteca Academiei R.P.R. va cuprinde două părți: a) lucrările generale de orientare ideologică și bibliografică, lucrări lexicografice și enciclopedice, tratate și monografii generale și b) bibliografia autorilor în ordinea apariției lor în mișcarea literară.

Un loc de frunte este rezervat în volumul IV al revistei, articolelor care înfățișează aspecte din trecutul de luptă al partidului oglindit în activitatea unor centre de documentare muzeistică. În afara unor date noi despre istoria mișcării muncitorești din țara noastră, aceste articole scot în evidență aportul deosebit pe care-l aduce Muzeul de istorie al Partidului Muncitoresc Român, la educarea oamenilor muncii în spiritul dragostei față de patrie, față de cuceririle revoluționare ale poporului nostru muncitor și în spiritul prieteniei de nezdruincinat cu Uniunea Sovietică. Astfel, în articolul *Istoria Partidului Muncitoresc Român oglindită în Muzeul de istorie al Partidului Muncitoresc Român* (p. 69—87) tovarăsa Clara Cușni-Mihailovici face o prezentare amplu documentată a dezvoltării acestui muzeu. Sint expuse principiile care au stat la baza alcătuirii tematicii și sint prezentate piesele din cele 10 săli ale muzeului, începând cu primele documente din mișcarea revoluționară a poporului nostru, strins legată de mișcarea revoluționară muncitorească din Rusia și de mișcarea muncitorească internațională și încheindu-se cu documentele celui de-al III-lea Congres al P.M.R., cu lupta întregului popor pentru desăvârșirea construirii socialismului în țara noastră.

Folosind bogata documentație expusă în sălile Muzeului romino-rus tov. Scarlat Callimachi în articolul *Relații romino-ruse de-a lungul veacurilor, oglindite în documentele Muzeului romino-rus* (p. 95—105) prezintă străvechea și trairica prietenie dintre poporul nostru și poporul rus, marcând etapele cele mai importante ale dezvoltării poporului nostru în strinsă legătură cu sprijinul economic, politic, militar și cultural primit de la poporul rus. Autorul relevă lupta P.C.R. în anii de teroare ai regimului burghezo-moșieresc, pentru dezvoltarea prieteniei cu Uniunea Sovietică, culminând cu victoria revoluției socialiste în țara noastră sub conducerea Partidului Muncitoresc Român și sub semnul traiciei prietenii cu U.R.S.S.

Publicarea bibliografiei cu tema *Periodice legale ale P.C.R. și ale organizațiilor sale de masă*, alcătuită de Mircea Ioanid, Titu Georgescu, M. Turzai și V. Trifu (p. 125—

168) constituie un aport la completarea bibliografiilor de pînă acum ale presei, legate de trecutul de luptă al partidului, prin faptul că prezintă cercetătorului noi titluri, care nu au fost cuprinse în lucrările bibliografice publicate anterior. Totuși, considerăm că ordinea de prezentare a lucrărilor, aleasă de autori, este mai puțin sistematică decît aceea adoptată la bibliografia publicată în numerele 3 și 6/1960 ale *Analelor Institutului de istorie a partidului de pe lngă C.C. al P.M.R.* și care ordonează materialul după criteriul cronologic și local. De asemenea modul de prezentare a istoricului publicației, cu reluarea datelor legate de titlu, subtitlu, redacție și tipografie, este oarecum greoi pentru cercetător. Ar fi fost apoi necesară o separare a referințelor prin spații albe sau stelute, ceea ce dădea claritate textului.

Interesant atît pentru specialiștii din domeniul medalisticii cit și pentru cercetătorii din domeniul istoriei mișcării muncitorești din țara noastră este materialul intitulat *Insigne privitoare la istoria partidului și a organizațiilor de masă* de Octavian Iliescu (p. 169—179).

Menționăm de asemenea materialele *Din istoricul relațiilor biblioteconomice romino-sovietice* de Valeriu Moldoveanu (p. 182—194), *Date comparative privind dezvoltarea tipăriturilor din R.P.R.* (p. 195—202) de H. Culer, care cuprind o serie de informații interesante pentru specialiști. Autorii nu au folosit însă, în datele referitoare la numărul bibliotecilor, statisticele recente (p. 187 și 202).

Rubrica *Recenzii*, consemnează în general lucrări bine selecționate atît din domeniul științelor sociale, cit și din literatură de specialitate din țară și din străinătate, deși unele sînt vechi (din 1955) și nici una din 1961. Dintre lucrări unele (ex.: Tomescu, Mircea. *Manualul bibliotecarului sindical*. Vol. I. Organizarea fondurilor și a cataloagelor. Ediția a II-a revăzută și completată. Buc., Editura C.C.S., 1956; Micu, Viorel. *Manualul bibliotecarului sindical*. Vol. II. Munca de masă a bibliotecii. Buc., Editura C.C.S., 1957; *Clasificarea zecimală pentru biblioteci, servicii de documentare și fișiere individuale de studii*. Buc., Editura de stat pentru imprimare și publicații, 1959), sînt deja cunoscute, fiind de mult timp introduse în practica bibliotecară.

Volumul IV al revistei *Studii și cercetări de bibliologie* prin conținutul său bogat interesează deopotrivă pe specialiști și pe cercetătorii altor domenii. Consacrat celei de-a 40-a aniversări de la înființarea Partidului Comunist din România, volumul câștigă prin unitatea tematică și metodologică. Dar tocmai acest caracter festiv ar fi impus o mai mare atenție în alcătuirea tematicii și în prezentarea grafică a volumului. Documentarea tehnică și medicală, centre ca I.D.T.,

C.D.M., Centrele de documentare feroviară, chimică, arhitectură și construcție nu sînt prezentate în volum, deși puteau fi amintite cel puțin în editorial. Bibliologia și documentarea, ca discipline de studiu și ca metode de muncă științifică au fost promovate după 1948, din inițiativa și cu sprijinul și îndrumarea permanentă a partidului. Aceste realizări se vedeau prezentate în volumul festiv al revistei recenzate. Presa bibliologică de la noi, rețeaua de documentare muzeistică în ansamblul ei, rețeaua bibliotecilor de mase, învățămîntul bibliotecar, justificau o lărgire a tematicii care ar fi crescut volumul revistei fără să distoneze față de amploarea volumelor precedente care depășeau 350 p. Este regretabilă absența rubricii *Cronica* în care se puteau semnala evenimentele din activitatea bibliotecilor și a documentării din R.P.R. în anii 1960—1961, precum și a rubricii *Note bibliografice*, atît de bogată în volumele precedente.

În prezentarea grafică, se remarcă ilustrația redusă a volumului. Articolele care prezentau biblioteci, instituții sau muzee puteau fi ilustrate, fie cu fotografiile acestora sau cu paginile de titlu ale publicațiilor lor bibliografice și documentare. În articolul despre *Muzeul romino-rus* se puteau include reproducerea de pe unele documente importante care atestă legăturile străvechi ale celor două popoare. Noia despre dezvoltarea tipăriturilor în R.P.R. comporta cîteva reprezentări grafice. Unele amănunte de același ordin grafic nu trebuiau neglijate mai ales într-o revistă care are în tematica ei și aspecte ale artei grafice. Observăm, astfel, că titlurile paragrafelor din articolul de la p. 33—52 sînt la început în verzele, centrate, apoi în caractere de rînd. S-ar crede că atît catalogarea cit și activitatea bibliografică sînt tratate în paragraful despre... „Schimbul cu străinătatea”. Titlurile lucrărilor recenzate nu au fost culese consecvent cu literă cursivă (ex. p. 273); normele de descriere bibliografică folosite sînt altele decît în primele volume ale revistei (*ed.*), prescurtare pentru *ediție* este folosit în mod curios pentru „editură”; între autor și titlu se pune cînd punct, cînd virgulă cînd două puncte).

Asemenea lipsuri care puteau fi ușor evitate, impun redacției revistei o revenire la forma îngrijită a prezentării grafice, caracteristică volumelor anterioare. Independent de lipsurile amintite volumul IV reprezintă, însă, prin conținutul său, un valoros instrument de informare asupra realizărilor bibliologice și documentării din R.P.R. care, dincolo de foloasele aduse lucrătorilor din aceste domenii, se bucură desigur de aprecierea unor cercuri largi de cititori.

Elena IOSEPESCU
Biblioteca Centrală Universitară
București

Corespondenții

ne scriu

INDRUMAREA LECTURII CITITORILOR-COPII

Pentru îndrumarea competență a lecturii cititorilor-copii am studiat temeinic fondul de cărți, pentru ca fiecare copil să fie servit cu cartea cerută. Cărțile pentru copii au fost așezate separat în rafturi, după cele două categorii de vîrstă — preșcolari (pînă la 7 ani) și școlari (pînă la 14 ani). De asemenea am căutat să cunosc ce cărți din anumite domenii îi interesează mai mult. După o perioadă de timp, cititorii-copii au început să se orienteze singuri în alegerea cărților. În școală a fost organizată o bibliotecă mobilă, care conține cărți necesare elevilor la programul de învățămînt, pentru fiecare clasă.

Săptămînal organizăm dimineți și după-amiezi de basm, în limbile romină și germană. S-au citit basme ca: *Harap Alb* de I. Creangă, *Crăiasa zăpezii* de N. Andersen și altele. Pentru preșcolari s-au citit basme de I. Creangă, V. Eftimiu, Frații Grimm etc. În anul acesta, au fost organizate 13 dimineți și după-amiezi de basm, la care au participat, în medie, cîte 25 copii. Uneori basmele au fost prezentate chiar de copii.

Pentru copiii de la grădiniță am organizat, împreună cu educatoarea lor, dimineți de basm cu prilejul excursiilor, iar uneori îi aducem la bibliotecă pentru audierea emisiunilor de la radio (basme și cîntece pentru copii).

Gertruda WOLFF
Biblioteca comunală Crit,
raionul Rupea

CARTEA LA LOCUL DE MUNCA AL COLECTIVIȘTILOR

În perioada de vară, biblioteca raională Cîmpina urmărește în mod special instruirea bibliotecarilor comunali și sătești asupra metodelor de sprijinire efectivă, prin intermediul cărții, a campaniei de întreținere a culturilor de cîmp.

Caracteristica activității bibliotecare, în această perioadă, o constituie deplasarea acțiunilor colective cu cartea la locurile de muncă ale colectivităților. Între acestea, se înscriu lecturile în grup la brigăzile de cîmp. Utilitatea și rezultatele acestei metode se evidențiază acolo unde bibliotecarii ei înșiși preocupati de cunoașterea detaliată a obiectivelor economice ale gospodăriilor colective, sînt în măsură să recomande cu pricepere și la timpul potrivit broșuri și articole potrivite, care sînt citite și dezbătute în fiecare brigadă.

În cadrul cercurilor de citit pe brigăzi, se remarcă tematica variată și cuprinzătoare a lecturilor. Acestea încep prin citirea articolelor mai importante din ziare în legătură cu evenimentele internaționale, după care

urmează lectura din broșuri agricole care vorbesc despre întreținerea culturilor. Alteori, sînt citite pasaje din volumele de reportaje care zugrăvesc aspecte din viața satului nou, socialist.

Lecturile la brigăzi stîrnesc un larg interes printre colectivști, ceea ce se poate deduce și din faptul că ei solicită cărțile care se ocupă de viața și munca lor.

Anul acesta, mai multe biblioteci din raionul nostru (Filipești de Tîrg, Filipești de Pădure, Urleta, Dițești, Băicoi și altele) au inițiat, la locurile de muncă ale colectivștilor și acțiuni mai ample, care necesită o pregătire prealabilă mai îndelungată și mai minuțioasă. Convorbirile susamintite, s-au dovedit folositoare și bine alese.

Tot pe linia sprijinirii lucrărilor agricole de vară, poate fi notată inițiativa bibliotecii raionale de a informa în scris brigadirii și șefii echipelor de cîmp din G.A.C. asupra noutăților agricole intrate în bibliotecile comunale și de a le recomanda, în funcție de specificul muncii fiecăruia, o serie de broșuri din caseta *Mica bibliotecă agricolă*.

Alexandru PETCU
Biblioteca raională Cîmpina

ACTIVITATE CULTURALA PE LITORAL

Cu mult timp înainte de începerea sezonului, bibliotecile de pe litoral și-au îmbogățit fondul de cărți cu ultimele noutăți literare, și-au fixat tematica acțiunilor de masă cu cartea. Biblioteca regională Dobrogea a reluat legătura de colaborare cu cluburile din stațiuni. În afară de îndrumările pe care le dăm în deplasările pe teren și a materialelor metodice pe care le elaborăm, am întocmit un plan de măsuri, în baza căruia, la datele programate, lucrătorii bibliotecii regionale susțin diferite manifestări de masă la cluburile de pe litoral. Astfel, s-au organizat în toate stațiunile de pe litoral seara literară *I. L. Caragiale, critic necrutător al societății burghezo-moșierești*; seara de poezie *Din lirica universală* și medalionul literar *George Coșbuc*.

Activitatea cu cartea pe litoral are un conținut bogat și variat. E de ajuns să răsfoiești programele zilnice ale cluburilor din Mangalia, Techirghiol, Eforie, sau să stai de vorbă cu Silvia Constantinescu, bibliotecar principal la Clubul central din Eforie-sud, pentru a-ți da seama de pasiunea cu care se organizează noi acțiuni atrăgătoare, interesul

JMF Bulet

cu care sînt ascultate sugestiile participanților. Astfel numai la Eforie-sud, s-au ținut următoarele manifestări de masă, care s-au bucurat de o caldă apreciere: *M. Beniuc și poezia sa* (ghicitoare literară), *Poezii cîntă pacea* (montaj literar), *Omul nu poate să fie înfrînt* (seară literară dedicată vieții și operei lui E. Hemingway). De asemenea sînt atractive și „noutățile literare” ținute lunar tot la Eforie, alături de audițiile muzicale sau de scriile literar-muzicale, ca de pildă *Poezii cîntă marea*.

La cluburile din Techirghiol, activitatea culturală este variată: un itinerar liric pe tema *Eminescu*, concursul ghicitoare *Cine știe mai multe poezii despre partid?* sau seara literară *Figuri de femei oglinzite în literatura sovietică*.

În afară de aceste acțiuni, cluburile organizează întâlniri cu poezii dobrogeni, conferințe, seri de întrebări și răspunsuri, jurnale dobrogene sau excursii pe teme ca: *Litoralul Mării Negre — mindria patriei noastre, Constanța, oraș al viitorului* etc.

Oamenilor muncii veniți la odihnă pe litoral, cluburile, bibliotecile, teatrele de vară, cinematografele, muzeele, rămîn cele mai frumoase amintiri. Participarea numeroasă la manifestările de masă (între 200—450 persoane), numărul mare de cititori care frecventează bibliotecile (numai la Eforie-sud, au fost înserși 1520 cititori, care au citit 2670 cărți), — arată că activitatea cultural-educativă de masă se desfășoară la un nivel corespunzător cerințelor oamenilor muncii.

Constanța CALINESCU
Biblioteca regională Dobrogea

RĂSPUNDEM CORESPONDENȚILOR NOȘTRI

DUMITRU COVACU, comuna Vărăști, raionul Oltenița. — În corespondența trimisă intitulată *Viuța nouă a satului Vărăști*, ne înfățișează transformările innoitoare care au schimbat fața satului dv. și rezultatele frumoase obținute în producție de colectivități din G.A.C. „Filimon Sirbu”, sub conducerea Comitetului de partid comunal, rezultate cu care, pe drept cuvînt, vă mîndriți. Amintiți doar în treacăt de contribuția adusă de biblioteca satească la întărirea economico-organizatorică a G.A.C., la formarea conștiinței socialiste a țăranilor colectivști și la metodele folosite în răspîndirea cărților în rîndul colectivștilor. Într-un pasaj din corespondența dv. afirmați că: „au fost atrași la bibliotecă toți brigadierii, șefii de echipă și numeroși colectivști, care au devenit cititori permanenți și au studiat cele mai noi cărți social-politice și agrozootehnice”. Vă propunem să ne trimiteți un material în care să arătați mai detaliat metodele folosite de bibliotecă în atragerea colectivștilor ca cititori și îndrumarea lecturii lor.

M. SUCIU, comuna Spring, raionul Sebeș, regiunea Hunedoura. — Prin conținutul său, materialul ce ne-ați trimis intitulat *Cheia belșugului* nu se încadrează în profilul revistei. Deși a fost elaborat în colaborare cu biblioteca satească și în intenția dv. a stat desigur să prezentați, sub o formă literară, câteva cărți care să ajute pe colectivști la obținerea de recolte îmbelșugate și dezvoltarea sectorului zootehnic, materialul nu întrunește condițiile unui montaj literar, ca metodă de popularizare a cărții.

STELIANA PĂSĂRICĂ, comuna Arsache, raionul Giurgiu. — Ne pare rău că am primit prea tîrziu corespondența dv., cînd învățămîntul agricol de masă se încheie. Din cele relatate reiese că biblioteca comunală din Arsache a acordat o atenție deosebită sprijinirii lectorilor și cursanților încadrați în învățămîntul agricol de masă, prin solocirea unor metode eficiente de popularizare a cărților agrotehnice. Ar fi foarte bine dacă ne-ați serie de pildă despre metodele folosite în răspîndirea cunoștințelor agricole în rîndul colectivștilor din comuna Arsache în perioada muncilor agricole.

M. DUMITREAN, comuna Săliștea, raionul Viscu. — Problema ce v-ați propus să ne prezentați în corespondența dv. și anume *Munca cu cartea desfășurată de biblioteca comunală în cadrul brigăzilor de muncă din G.A.C. Săliștea* este deosebit de interesantă. Pe parcursul corespondenței ați abandonat însă această temă și v-ați ocupat de alte probleme, ca de pildă sprijinul acordat de bibliotecă sporirii producției de cereale, popularizarea lucrărilor referitoare la mecanizarea agriculturii și altele. Reluați tema inițială și trimiteți-ne un material în care să analizați felul cum este organizată munca de popularizare și difuzare a cărților în funcție de specificul de producție și sarcinile fiecărei brigăzi din G.A.C., realizările obținute în această direcție și bineînțeles lipsurile și greutățile ivite.

FL. IORDĂCHIE, comuna Daia, raionul Giurgiu. — Colaborarea dintre bibliotecă și căminul cultural este una din condițiile care asigură buna desfășurare a muncii cultural-educative de masă la sate.

Materialul dv. pe această temă, trimis revistei spre publicare, ar fi căpătat un conținut mai bogat dacă releva aspectele semnificative ale acestei colabări și anume îmbinarea formelor muncii cu cartea cu formele specifice activității căminului cultural: conferințe, seri de calcul, seri de odihnă și distracții, vizite organizate în G.A.C. frunțate și în întreprinderi, activitatea formațiilor artistice etc. Elemente pentru susținerea acestor aspecte aveți suficiente, deci scrieți-ne în acest sens.